

Định Mệnh Anh Yêu Em, Nhóc À !

Contents

Định Mệnh Anh Yêu Em, Nhóc À !	2
1. Chương 1.sứ Mệnh Bảo Vệ	2
2. Chương 2.cô Được Ngồi Sao May Mắn Chiều Đây	4
3. Chương 3.này ! Trần Ngọc Chiêu Lam ! Tôi Nhất Định Làm Cô Yêu Tôi	5
4. Chương 4. Đồ Sao Chối!!!	7
5. Chương 5.quá Khứ	8
6. Chương 6.bảo Vệ Thành Ra Thảm Hại	10
7. Chương 7.làm Thêm	12
8. Chương 8. Người Yêu Cũ Của Linh Trân	13
9. Chương 9. Tôi Yêu Em !! Phạm Linh Trân !	14
10. Chương 10.	16
11. Chương 11.	17
12. Chương 12.	18
13. Chương 13.	19
14. Chương 14.	21
15. Chương 15.	24
16. Chương 16.	24
17. Chương 17.	26
18. Chương 18.	27
19. Chương 19.	28
20. Chương 20.	29
21. Chương 21.	31
22. Chương 22.	32
23. Chương 23.	32
24. Chương 24.	33
25. Chương 25.	35
26. Chương 26.	36
27. Chương 27.	37
28. Chương 28.	39
29. Chương 29.	41
30. Chương 30.	42
31. Chương 31.	44
32. Chương 32.	46
33. Chương 33.	47
34. Chương 33.	48
35. Chương 35.	50
36. Chương 36.	52
37. Chương 37.	54
38. Chương 38.	55
39. Chương 39.	57
40. Chương 40.	61
41. Chương 41.	65

42. Chương 42.	66
43. Chương 43.	68
44. Chương 44.	71
45. Chương 45.	72
46. Chương 46.	74
47. Chương 47.	76
48. Chương 48.	78
49. Chương 49.	80
50. Chương 50.	82
51. Chương 51	86
52. Chương 52.	89
53. Chương Ngoại Truyện : 4 Tiểu Quỷ Làm Việc	92

Định Mệnh Anh Yêu Em, Nhóc À !

Giới thiệu

Một cô nàng xinh đẹp , sống trog cảnh làm thuê để nuôi lấy em mình. Một anh chàng cold boy , lạnh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dinh-menh-anh-yeu-em-nhoc-a>

1. Chương 1.sứ Mệnh Bảo Vệ

CHƯƠNG 1 : SỨ MỆNH BẢO VỆ

Trong biệt thự Hoàng Dương —

- Cậu chủ !! Ông cho gọi cậu ạ !! - người giúp việc nói

- Việc gì ?? - Nhật Vũ nhìn

- Dạ , tôi hông biết nữa ạ!! - cô giúp việc cúi mặt

Nhật Vũ đóng laptop bước đi lên phòng của ông mình .

-Vào đi !- tiếng nói uy dũng vang

- Ông cho gọi cháu ạ !- Nhật Vũ lễ phép

Khí thái toát ra mạnh mẽ của người uy quyền nắm giữ tập đoàn Hoàng Dương.

- Nhìn đi ! - ông đưa ra tấm hình lên bàn

Nhật Vũ nhìn vào tấm ảnh một cô gái nụ cười tươi như hoa.

- Đây là người mà cháu phải bảo vệ đến khi tốt nghiệp !! - ông nói

-Sao cơ ? - Nhật Vũ hét

- Hay là con muốn cưới ngay !! - Ông hỏi lạnh

- tất nhiên là.. con sẽ cố !! -Nhật Vũ nói

- Nhất định không được làm con bé tổn thương , con hiểu chứ !! - ông nói

- Dạ con hiểu rồi!!! - Nhật Vũ cúi đầu

- Được rồi ! - Ông nói

Nhật Vũ cúi đầu đi ra phòng . Về phòng mình tiếng la vang lên thật may là tường cách âm và kết quả những món đồ quý đã tạm biệt lìa đời .

- Nhật Vũ con sao vậy ?? - mẹ cậu la

- SAO LẠI BẮT CON BẢO VỆ CON NHỎ NÀY !!! -Nhật Vũ la

- Trời ơi !! Thằng này con quậy à ! Tại vì ông con đã giao cho con chứ sao con lại hỏi mà phá đồ vậy chứ !!!- mẹ cậu đánh vào tay cậu

Nhật Vũ tức giận bỏ đi ra bar cùng thằng bạn chí cốt - Thế Nam

————— Nhà 3 tầng —————

Một cô nàng đang lay hoay chuẩn bị bữa tối cho 5 miệng ăn .

- Phụ vụ mau đi ! - tiếng của Linh Trân vang lên

- Phục vụ gì mà chậm chạp thế ?- Thảo Trâm nói

- Nè vậy tụi bây nấu đi cứ la hoài vậy ?? - không nhin được Chiêu Lam lên tiếng nói

- Hehe chị Chiêu Lam xinh đẹp !! Tụi em nấu đâu như chị vậy !! Cứ tiếp tục đi nhé !! - Linh Trân & Thảo Trâm nói nịnh lên

- Biết vậy là tốt !! - Chiêu Lam nói

- À .. Mà nè Tuấn Kiệt ... em định vào trường nào vậy ?? - Minh Thư hỏi

**** Trần Minh Kiệt : 16t , em trai của Chiêu Lam , rất cold boy , thương cô nhiều lắm , luôn sẵn sàng bảo vệ cô và không cho cô biết về mình là đàn em nhóm Four-Devil*****

- Em cũng chưa biết ạ ! - Tuấn Kiệt nói

- Em hãy mau chuẩn bị đi ngày mai là tụi chị đi học rồi em còn 1 tuần suy nghĩ thôi đấy ! - Thảo Trâm nói

- Kệ đi ! Em muốn trường nào cũng được mắc cấp mấy chị cũng sẽ lo cho em nên yên tâm từ từ mà lựa ! - Chiêu Lam bưng nôi canh ra

- Ừm .. em là bảo bối của tụi chị mà !! - Linh Trân mỉm cười bưng nước ra

- Thôi nào bây giờ ta tạm ly mừng năm học đi ! - Thảo Trâm nói

- Ok !! ZÔÔÔ!! - Cả 5 người cùng ly

- Nước lọc mà sung ghê ! - Minh Thư nói

- Hahaha!!! - cả nhà rộ cười vang lên

Sứ mệnh bảo vệ của Nhật Vũ sẽ ra sao ?? Có được không nhĩ ??

2. Chương 2.cô Được Ngôi Sao May Mắn Chiếu Đầy

CHƯƠNG 2: CÔ ĐƯỢC NGÔI SAO MAY MẮN CHIẾU ĐẦY

————— Sáng hôm sau —————

- AAAAA...trễ mất thui...Tuần Kiệt sao em không kêu chị thức ?- Chiêu Lam la
- Chị à có xe của chị Linh Trân kìa !!!- Tuần Kiệt bảo
- Thằng này !!! Đợi chị về thì em biết tay !!!- Chiêu Lam nói rồi chạy lên xe
- Tiểu thư ta đi nhá !!!! - chú tài xế nói
- Chạy tốc độ nhanh giúp cháu ạ !!! - Chiêu Lam bảo
- Chiếc xe vọt lao đi nhanh đi và chẳng mấy chốc đã tới trường Queenly Shool.
- Mọi người cứ đi đi lại lại Chiêu Lam cũng lẫn vào rồi bất chợt nghe
- Woa ... đó là các tiểu thư tập đoàn lớn mà sao lại học ở đây ? - 1hs nữ nói
- Ủm họ nghe nói tốt nghiệp bên Mỹ về đây !!! - hs nữ 2 nói
- Xí.. toàn là mấy con nhỏ phá của hết cứ khoe của này của nọ ! - hs nữ 3 nói
- Còn nhỏ Linh Trân nghe nói là hồ ly chính hiệu đây nó quyến rũ hay lắm ! - hs nữ 4 nói
- Một cái tát vang lên giữa chốn đông làm cho 3 cô nàng ngoái nhìn.
- Ăn có thể ăn bậy nhưng cô nói bậy thì hậu quả khó lường lắm đấy !!!- Chiêu Lam ngụy trang trong chiếc kính
- Mà là ai hả ??? Sao mà dám đánh tao biết tao à ai không mà mà phách lối hả ? - Ngọc Thảo nói
- Ủm sao mà dám đánh bạn tao ??- 2 hs nữ khác bước ra
- Trần Ngọc Thảo ... Phạm Ngọc Nhi ... Trần Lệ Châu ... ba cô cũng là ba tiểu thư chứ gì ?? - Chiêu Lam nhếch mép
- Mà biết mà còn đánh tao ?? Hahaha .. khôn hồn thì mau quỳ xuống xin tao tha mạng chó của mà đi !!!
- Ngọc Thảo nói
- Đúng đấy !!! - Ngọc Nhi tiếp vào
- Làm gì phải quỳ trước bọn hèn như các người !! - Linh Trân bước tới
- Hừ... sao các cô xí vào !!!- Lệ Châu nói
- Haha.. chuyện của bạn tôi sao tôi không thể xí vào !!! < soạt=“”> - Thảo Trâm kẻ sát vật nhọn và người Ngọc Thảo
- Đừng có mà làm phách với tụi này !!! Cô không biết cô ấy là ai đâu ?? rõ chưa ??- Thảo Trâm nói nhỏ
- tôi biết rồi !!! -Ngọc Thảo nói
- Tiếng vỗ tay bước vào .
- AAAAA...Anh Nhật Vũ !!!! - bọn nó ăn hiếp em đấy
- Các cô quả là như lời đồn !!! - Nhật Vũ nói
- Còn anh thì sao ?? Hả thiếu gia Hoàng ?? - Minh Thư nhìn
- Haha... cô được ngôi sao may mắn chiếu mạng đấy !!! - Nhật Vũ nhìn Chiêu Lam như muốn cô chú ý
- 2phút trôi qua
- Đồ nhảm nhí !! - Rồi cả đám bỏ đi để cho cậu nhục

- ơ...-Nhật Vũ nhìn

- HAHHAHA.... nhục quá haha !!! - Thế Nam cười lẫn ra

- Bị bơ như vậy sao hông nhục ...?- Hạo Minh nói mà cười ra nước mắt

- Haha...Hình tượng của thiếu gia Nhật Vũ mất đi rồi !- Gia Bảo cũng cười không kém

Nhật Vũ kìm chế quay lại bước tới thân thiện mỉm cười gian tà với cả 3 chàng trai làm cho ai cũng điên lên vì độ đẹp trai của cậu nhưng còn 3 người này lại điên lên vì sợ.

- Các cậu có thấy vui không ?- Nhật Vũ nghiêng răng hỏi

- Nhật...Nhật Vũ à... các cô ấy đi rồi mau đuổi theo !!- Thế Nam lao như tên

- Bọn tớ cũng bay đây !!- Hạo Minh và Gia Bảo chạy vèo đi

- Các cậu chạy đi không là chết đấy !!- Nhật Vũ nói

- Nhật Vũ .. sao nãy giờ anh không thèm để ý em một lần nào vậy ?- Ngọc Thảo nói

- Cô là ai ?- Nhật Vũ nói

- em là Ngọc Thảo nè ...!- Ngọc Thảo nói

- Vậy .. chia tay đi ! nếu còn chạm vào tôi thì hậu quả cô khó lường đấy !!!- Nhật Vũ bỏ đi

< sao...nhật="” vũ="” chia="” tay="” mình="” sao="” ...="” cũng="” tại="” con="” nhỏ="” đó="” mà="” anh="” ấy="” không="” chú="” ý="” mình="” ...="” mà="” là="” đồ="” sao="” chửi="” ..tao="” phải="” làm="” à="” đau="” khổ="”> Ngọc Thảo tức giận vô cùng còn 2 con kia thì bị Thế Nam và Hạo Minh hút hồn đi mất tiêu .

3. Chương 3.này ! Trần Ngọc Chiêu Lam ! Tôi Nhất Định Làm Cô Yêu Tôi

CHƯƠNG 3 :

Vào lớp học , cả 4 cô nàng không nhịn được bật cười .

- HAHA..cậu thấy bản mặt anh ấy không mắc cười lắm ấy !!!- Linh Trân nói

- Ừm đúng đó ngố thấy sợ luôn!!- Thảo Trâm nói

Cả 4 cười rồi đi vào lớp .

- WOW...lớp ta có công chúa kìa !! - các hs nam nhảy dựng lên

- ừm..mà có 3 công chúa xinh đẹp...ở đâu vô con mọt sách thế? - các hs nam trong lớp nói

- A..còn có 4 hoàng tử nữa ...!- các hs nữ cũng không kém

- Lý Hạo Minh !!! - Thảo Trâm nói

- zà...! Hạo Minh có mặt !!- Hạo Minh đứng trước mặt Thảo Trâm

- Tại sao anh dám nói với em là chưa về nước hả ??? anh về bao lâu rồi ??- Thảo Trâm hỏi

- 1 ...1 tháng rồi !- Hạo Minh nói

Thảo Trâm tròn mắt tức giận , cô quay đi về chỗ không để ý tới nữa. Cả 3 cô nàng đưa ánh mắt nhìn Hạo Minh tra xét .

- Anh mau dỗ dành nó đi...!!- Chiêu Lam nói

- Nó lo cho anh lắm đấy !! - Linh Trân tức giận không kém

Thế rồi tất cả cùng viết tên lên bảng rồi về chỗ .

- Nè...ai cho anh ngồi ở đây hả ?- Chiêu Lam hỏi

- Tôi thích thì cô làm được gì tôi nào ?- Nhật Vũ hỏi

- Tốt nhất anh tránh xa ra không tôi không tha anh đâu ! - Chiêu Lam nói

- Haha... ! - Nhật Vũ cười

Chiêu Lam bực tức quay mặt đi . Cô đang lo cho Tuấn Kiệt không biết cậu có sao không ? Ăn uống gì chưa ?

- Này ! TRẦN NGỌC CHIÊU LAM ... Tôi nhất định phải làm cô yêu tôi!!- Nhật Vũ nói

- ôhhh...- các hs trong lớp nhìn

- này .. anh đừng làm tui bị chú ý !! - Chiêu Lam nói

Haizz..thế là cô lại bị ghét nữa... suốt cấp 2 bị ganh ghét vì sắc đẹp ..lên tới đây thì bị tên ôn thần này làm cho bị ganh ghét . Sao số cô thảm vậy ??

- Hi ! Tôi là Dương Thế Nam .. gọi tui là Thế Nam nhé !- Thế Nam thân thiện nói

- Ủm .. tui là Phạm Linh Trân .. cứ gọi tui là Linh Trân nhé ! - Linh Trân mỉm cười

- Mà nè bộ bà với mọi người đều biết Hạo Minh à !! - Thế Nam hỏi

- Ủm ...lúc nhỏ tui và Hạo Minh hay đi chung với nhau ... mà Hạo Minh còn là chồng tương lai của Thảo Trâm nữa cơ ! Từ ngày ông ấy qua Mỹ du học là Thảo Trâm buồn biết bao mà ổng còn dám nói dối nó chưa về nước nữa !- Linh Trân bức xúc.

Còn bàn Minh Thư - Gia Bảo

- hello !! tui là Châu Gia Bảo ... rất vui làm quen ! - Gia Bảo nói

- ừ ... Minh Thư .. vui làm quen ! - Minh Thư chăm chú vào cuốn truyện

- Nè .. cuốn truyện có gì hay sao mà coi hoài vậy nhìn tui một lần coi ! - Gia Bảo vụt cuốn truyện xuống

- Cậu làm gì vậy hả ?? - Minh Thư bực bội

- Tui làm cậu .. giận à !! Xin lỗi !! - Gia Bảo làm chiêu

- Haizz .. được rồi nín đi .. đồ mít ướt ! - Minh Thư lấy cuốn khác ra xem

- Mấy truyện ngôn tình , tình cảm này có gì hay đâu mà sao nhiều người coi thế!- Gia Bảo nói

- Cậu không xem thì trả đây ! - Minh Thư nói

- Mà nè cậu nhìn tôi rồi thấy sao ?? - Gia Bảo hỏi

- Cũng được ! - Minh Thư nói

- Gì mà cũng được tôi đẹp zậy mà ?- Gia Bảo phụng phịu

- Ủm .. đẹp ! - Minh Thư nói

- Nhìn cậu đẹp lắm đấy .. lạnh lùng sao ý !!- Gia Bảo nói

- Cám ơn ! - Minh Thư thầm vui

Bàn của Thảo Trâm - Hạo Minh

- Bà xà à !! Anh xin lỗi mà !! - Hạo Minh nói

- Đừng có nói ! - Thảo Trâm quay mặt

- Hông cho anh nói phải cho anh nhìn chứ ! Sao nãy giờ cứ quay mặt vậy ? - Hạo Minh xoay mặt cô qua nước mắt đầm đìa trên gương mặt này .- Sao em khóc ?

- Hức .. anh có biết em nhớ anh lắm không hả ? sao anh lại đối xử với em như vậy ? - Thảo Trâm nói đánh vào người cậu

- Anh xin lỗi mà !! Anh cũng nhớ em nhiều lắm .. anh tính làm cho em bất ngờ thôi ! - Hạo Minh ôm cô dễ dàng

4. Chương 4. Đồ Sao Chối!!!

Chương 4 :

Thời gian cứ trôi qua và chuông reo lên báo hiệu giờ ra chơi.

- A... Giải thoát rồi ! - Linh Trân nói

- Chúng ta đi ăn thôi ! Chúng tôi đặt phòng VIP đấy !- Thế Nam nói

- Bọn tớ ăn bên ngoài .. không ở trong phòng ! Vậy thì đi không ? - Thảo Trâm nói

- Tớ đi với bà xã rồi ! - Hạo Minh nói ôm Thảo Trâm vào lòng

- Thôi được rồi đi thôi ! - Nhật Vũ bước đi

8 người với 8 vẻ đẹp khác nhau , họ đi chung làm cho ánh sáng càng sáng hơn chói mắt người nhìn . Bước vào căn tin . Hạo Minh mỉm cười hỏi :

- Các em ăn gì ? - Hạo Minh ga lăng

- Em thì sandwich được rồi ! - Minh Thư nói

- Thiếu dinh dưỡng lắm cơ ! - Gia Bảo nói

- Em thì gà rán , hủ tiếu , sting ! -Linh Trân nói

- Em như Linh Trân ! - Chiêu Lam nói

- Bà xã thì anh biết rồi ! - Hạo Minh bước đi cùng 3 chàng

Khi 4 chàng đi , cả nhóm của Ngọc Thảo bước tới .

- Sướng quá nhỉ ? Được các anh ấy hầu hạ !! - Ngọc Thảo nói

- Rồi sao ? Cô không được tức à !- Thảo Trâm nhìn

- Mà mới vô trường mà láo hả mày ? - Lệ Châu tức giận và

- cháttt!- Chiêu Lam đỡ lại bị Lệ Châu tát rớt cả kính

- CHIÊU LAM !!! - cả 3 la lên

- Haha... mày ra đỡ à !!- Lệ Châu cười

- Đừng đụng đến bạn tao ! - Chiêu Lam nói

- Mà cũng biết à .. vậy mày biết tại mày mà Nhật Vũ không thèm chú ý tao đó ! - Ngọc Thảo tát

- Tôi không có ! - Chiêu Lam đưa ánh mắt lạnh lùng nhìn

Không gian như dừng lại , khí toát ra lạnh đến nổi gai ốc . Ngọc Thảo không thể sợ gì mà cứ nhìn vào cô muốn rạch nát gương mặt này .

- Ai cho cô cái quyền đó hả ??? - Nhật Vũ bước vào

- NHẬT VŨ !- Ngọc Thảo nói

- Cô có sao không ? - Nhật Vũ nhìn

- Anh lo mà dẹp đi hết hứng ăn gì rồi ! - Chiêu Lam bỏ đi

- Mày trốn à .. đồ hồ ly ... đồ sao chổi ! - Ngọc Thảo nói

Chiêu Lam khựng người lại < grắc=“” ..=“” rắc=“”> tay cô bóp mạnh lại . Quay lại nhìn

- Cô vừa nói gì ? - Chiêu Lam hỏi

- Tao nói... mày trốn hả .. đồ hồ ly ... đồ sao chổi !!!- Ngọc Thảo run

Bàn thủy tinh nát ra . Máu từ tay cô ứa ra

- Cô chứ tôi là gì tôi cũng chịu .. đánh tôi cũng không đánh lại ... nhưng nếu cô dám nói tôi là sao chổi thì coi chừng gia sản của cô đi ! - Chiêu Lam bỏ đi

Không khí của căn tin chìm xuống và sự im lặng.

- Nhật Vũ !!- Ngọc Thảo nhìn

- Chẳng phải tôi nói nếu cô còn dám đụng vào tôi là sẽ nhận hậu quả sao ?? Cút ra trường này đi !- Nhật Vũ nói

- Nhật Vũ .. sao anh đối xử em như vậy ??? - Ngọc Thảo rơi nước mắt

- < bóp=“”> cái tát này tôi tát trả thù cho Chiêu Lam ... ai cho cái quyền dám đánh cô ấy hả ? - Linh Trần tức giận

- Mày ...!- Ngọc Nhi tức

- Tát này là tao tát câu nói của mày ... mày là gì mà dám gọi Chiêu Lam là sao chổi hả ? - Linh Trần tát đến mức khóe miệng đã bật máu

- Ngọc Thảo !!! - 2 con bạn thân nhỏ nói

- Tát này tao tát ày biết... Chiêu Lam không hề làm gì cậu ta hết tại mày hết hứng thú với cậu ấy thôi .. đừng có mà đổ thừa ! - Linh Trần nói tát nữa Ngọc Thảo khụy xuống

- Linh Trần .. bỏ đi !- Thế Nam nói

- Sao mày đối xử cậu ấy như vậy hả ?? Bọn tao không muốn kiếm chuyện với mày rồi mà ! -Linh Trần nói

Cả căn tin không ngờ Linh Trần lại như vậy rất khác cô nàng đáng yêu hồi sáng .

5. Chương 5.quá Khứ

CHƯƠNG 5 : QUÁ KHỨ

Trên sân thượng một cô nàng đang nhìn ra bầu trời trong xanh ấy . Cô đang nhớ về ... người mẹ của mình .

- Mẹ ... mẹ ơi !! - Chiêu Lam rơi nước mắt đầm lệ .

————— 12 năm trước —————

Trong một khu vườn tuyệt đẹp , một bé gái 5t và một bé trai 4t đang nắm tay nhau cùng người mẹ vui chơi .

- Mẹ..mẹ ơi !! Tiểu Lam muốn đi vào rừng chơi !!- Bé gái nói

- Tiểu Kiệt cũng muốn ! - Bé trai giơ tay

- Ừm.. mẹ dẫn 2 con đi! - người mẹ vui vẻ mỉm cười đi

Vào khu rừng cả 2 vui tươi hơn hỏ hái hoa ẹ mình mà không lo nhìn nên lạc mất mẹ .

- Mẹ.. mẹ ơi ... huhu !!- Tiểu Lam la

- Chị ơi ..nín đi ta đi tìm mẹ nhé !- Tiểu Kiệt nắm tay cô

Đi trong khu rừng hoang vắng với chỉ số IQ cao của 2 chị em nên cũng nhớ được đường đi . Nhưng ... :

- Sao cô không ra tay ?? - một kẻ đàn ông lạ mặt nói

- Tôi không làm được .. nó là con tôi .. tôi không thể ... xin các người hãy nói với chủ tịch tha cho chúng tôi đi ! - mẹ của Tiểu Lam và Tiểu Kiệt quỳ xuống mặt đầm nước mắt

-Mẹ.. chị ơi ! - Tiểu Kiệt nói nhỏ

Tiểu Lam lấy tay bịt miệng cậu lại , quan sát tiếp .

- Nếu cô không xuống tay được thì đi trước tụi nó đi tui sẽ giúp cô < pằng..aaa=“”>- Người đàn ông nói

- Tiểu Lam .. Tiểu Kiệt chạy đi !!! Đừng về nhà !!! - Người mẹ nói

2 mắt mở to , tiểu Lam che lại không cho em thấy cảm này . Cô nhìn vào mẹ gương mặt mẹ đau đớn lắm !sao lại như vậy? sao lại giết mẹ của cô chứ ? Nước mắt cứ rơi ra cô không hề chớp mắt cô nhìn vào gương mặt tên sát nhân đó . Cô sẽ phải bắt hắn đau đớn hơn mẹ cô 100 lần ,1000 lần như thế . Tên sát nhân rời đi thì cả 2 chị em chạy ra đỡ mẹ .

- Mẹ...mẹ ơi !! Huhu...!- Tiểu Kiệt khóc

- Tiểu..Lam...con nhớ ..chăm sóc em...và nhớ tìm ông ngoại con.... tuyệt đối không được lại gần ông nội ..tìm ông ngoại...lấy chiếc dây chuyền đó..nó giúp con được nhiều lắm...ứcc...!-người mẹ khó thở nói

-Huhu... Mẹ ơi .. mẹ đừng chết mà ..tiểu Lam sẽ ngoan mà ... sẽ nghe mẹ mà ! - Tiểu Lam đau đớn nhìn cô

- Tiểu ...ứcc .. Lam ngoan ... Tiểu Kiệt ngoan... nhớ mẹ dặn.... phải tìm ba con và ông ngoại ... mẹ không bảo vệ được các con !!! Mẹ y..ê..u.. các con !- nước mắt người mẹ rơi xuống bàn tay đang nắm chặt tiểu Lam rơi xuống nền đất

- Mẹ...mẹ ... huhuhu .. mẹ ơi đừng ngủ mà .. ! - Tiểu Kiệt lay

- Mẹ..mẹ ..sao lại chết chứ ?? - tiểu Lam ôm tiểu Kiệt vào lòng

Cả 2 ôm lấy mẹ vào lòng , bỗng ba của 2 người chạy vào :

- Chu San Chu San ! - ba của 2 bé ôm lấy cô

- Ba..ba à ...huhu !!- Tiểu Kiệt ôm lấy ông

- < bóp=“”> Sao lại kêu mẹ con dẫn vào rừng hả ? Tại con mà Chu San đã chết .. con vừa lòng chưa ? Đồ sao chối !!! - ba cô tát lấy vào nói

Những lời nói đau đớn như cửa vào tim cô . Sao có thể nói cô như vậy . Cô vui sao khi thấy mẹ mình chết ? Cô muốn mẹ mình chết lắm sao ?

- Ba đừng la chị mà !!! - Tiểu Kiệt nói

— Vài ngày sau , tổ chức tang lễ ẹ . Nhiều người nhìn cô bằng ánh mắt căm phẫn nhưng lời họ trao không đúng với ý họ . Cô đi ra cánh đồng hoa .

- Bạn tên gì vậy ? - 1 cậu bé hỏi

Tiểu Lam đưa đôi mắt nhìn .

- Bạn không biết nói à vậy viết nhé ! - cậu bé đưa tay ra

Tiểu Lam lấy tay viết vào tay cậu bé .

- Ô..tiểu Lam sao ? Tổ là a.Vũ ..ta làm bạn nhé !! - cậu bé mỉm cười

Tiểu Lam khẽ gật đầu mỉm cười nhẹ nhìn cậu . Cậu thật trong sáng như mặt trời chỉ có cậu là thật lòng với cô thôi. Làm cho nỗi đau cô tan đi .

————— Tối đến , tiểu Lam viết một bức thư đưa cho tài xế nhờ chú đưa đến nhà cậu bé giùm và 12h đêm .

- Tiểu Kiệt đi nhá ! - Tiểu Lam hỏi

- Dạ !! - tiểu Kiệt nghe lời

Cả hai bước nhẹ đi và trốn ra khỏi nhà đó đi tìm nhà Linh Trân , bắt đầu kể ra , ba mẹ Linh Trân cũng là bạn của mẹ cô nên họ hiểu được phần nào .

—————- HIỆN TẠI —————

Nước mắt cứ rơi ra công ơn nuôi dưỡng của nhà Linh Trân rất lớn đối với cô không thể quên được , cô vẫn còn nhớ gương mặt đó gương mặt của hắn rất là lạnh , tàn nhẫn bàn tay hắn rất dơ dáy toàn máu .

- Sao lại trốn ở đây khóc chứ ? - Nhật Vũ ôm ngay sau cô

6. Chương 6.bảo Vệ Thành Ra Thảm Hại

Chương 6 :

- Đừng buồn nữa nhé !! - Nhật Vũ thì thầm

- Sao anh lại tốt với tôi ? - Chiêu Lam hỏi

- Haha..chẳng phải tôi nói sẽ làm em yêu tôi sao ?? -Nhật Vũ hỏi

Chiêu Lam nhìn vào đôi mắt cậu , nó giống với A.Vũ lắm nhưng cô không thể tin được tên này là A.Vũ của cô , A.Vũ của cô rất đáng yêu không có như tên này.

Chiêu Lam đứng lên nhìn vào cậu .

- Tôi sẽ chờ coi anh làm được gì ? - Chiêu Lam bước đi nhẹ cười

Nhật Vũ nhìn cô bước đi mà mỉm cười , quả thật cô rất thú vị .Chạy theo bên cạnh cô về lớp .

- Cậu không sao chứ, Chiêu Lam ?- Linh Trân lo lắng

- Đúng đấy .. bọn tớ sẽ đuổi việc nhà cô ta !! - Thảo Trâm nói

- Đúng đó .. Chiêu Lam em muốn gì thì cứ nói đi nhé!!! -Hạo Minh nói

- Em muốn tha cho cô ta đi !!! Nếu ta đuổi mọi người sẽ bàn tán về chúng ta đó !! - Chiêu Lam nói

- Được thôi !!! - cả đám mỉm cười

————— Ra về —————

- Nè .. ta đi ăn đi ... tớ khao !! - Thế Nam nói

- Thôi .. tui có việc nên đi đây !! - Chiêu Lam mỉm cười chào

- Ừm...thui tui đi đây !! - cả 3 cô nàng cũng chạy theo

- vậy thì tui mình đi ! - Gia Bảo nói

Cả 4 chàng trai đi thay y phục thành những chàng trai hotboy đường phố làm ai cũng phải trở mắt nhìn . Trong một cửa hàng phục vụ ăn uống - Susu , 4 cô nàng đều xin xắn trong bộ váy tạp đề đáng yêu màu hồng . Và

- Nè ta đi ăn ở đâu đi ! - Thế Nam nói lái xe đi quanh

- Nhà hàng đi ! - Gia Bảo nói

- Nè ... đi lại quán susu đi ... nghe nói ở đó có 4 cô tiếp viên xinh đẹp lắm đấy ! - Hạo Minh nói

- Mà thì sao Nhật Vũ ? - Thế Nam nhìn

- Sao cũng được !! - Nhật Vũ nhìn vào điện thoại

Chiếc xe lăn bánh và dừng ngay trước cửa tiệm quán Susu . Một cửa tiệm nhỏ đáng yêu màu hồng nhạt .

- Wow...đông quá nhỉ ? - Thế Nam bước vào

- Susu .. xin chào đón quý khách ! - Linh Trân bước ra cúi chào

- Hả ???? Linh Trân ... Sao ... sao các em .. hông lẽ các em là 4 tiếp viên xinh xắn đó sao ? - Hạo Minh nói

- Vậy à ... mà thôi các anh mau vào chỗ đi !!- Linh Trân nói

Cả 4 chàng đi vào bàn ăn cạnh cửa sổ .Bỗng quán trở nên đông náo càng đông hơn .

- wow..đẹp quá !!! - các cô gái trẻ khen

Thảo Trâm tức giận khi có quá nhiều cô gái cứ chăm chú vào Hạo Minh của cô .

- Các anh dùng gì ?? - 1 phục vụ khác nói

- Tôi muốn cô ấy ra đây !! - Hạo Minh chỉ ngay vào Thảo Trâm đang loay hoay pha chế nước uống

- Nhưng cô ấy đang lo pha chế nước ạ !! - cô nàng đó bực bội

- Tôi chỉ muốn cô ấy thôi !! - Hạo Minh nói

- Dạ !- cô phục vụ bỏ vào

Thảo Trâm bước ra , nhìn cả 4 nói :

- Ăn gì ?? - Thảo Trâm hỏi

- Ôi...phục vụ kiểu gì vậy ? - Gia Bảo trêu

- Hừ...các quý khách dùng gì ạ ? - Thảo Trâm hỏi

- A... bánh sandwich .. bánh dâu tây ... bánh socola ... tiramisu....kem dâu tình yêu ... kem dừa...kem socola...kem cầu vòng !!- Thế Nam nói

- Đợi chút !! - Thảo Trâm bỏ đi

Nhật Vũ thì nhìn vào Chiêu Lam .Khuôn mặt cô thật xinh làm cho tim cậu loạn nhịp lên .Còn ánh mắt của Thế Nam nhìn vào Linh Trân đang phục vụ cho các chàng trai khác mà bực bội .

- Này cô em ! - 1 tên tóc đỏ nói

- Quý khách muốn gì ?? - Linh Trân hỏi

- Muốn ăn ngọt !!- hần trêu làm cho cả bọn cười

- Là món nào ạ ?- Linh Trân hỏi

- Đôi môi em đây ...haha ..Đi chơi với tụi anh đi em sẽ có nhiều tiền !!- tên hần nói nắm chặt tay lôi kéo Linh Trân

- Quý khách yêu cầu anh bỏ tay ra ! - Chiêu Lam bước ra

- Haha..cô em cũng đẹp đấy đi theo tụi anh đi !! - tên tóc xanh rêu nói

- Mày có buông ra không thì nói !! - Thế Nam hỏi

- Mày là ai mà xía vào hả ?? Cút đi ! - tên tóc đỏ cứ nắm lấy tay Linh Trân

- Là ông nội mày chứ ai hả ?? - Thế Nam đá văng tên đó đi ra làm gãy cả bàn

- Mày...mày dám đánh .. tụi bây lên !! - Tên tóc xanh rêu nói

Từng cú đá giơ lên , cú đấm thẳng tới , sau 5phút cả bọn nằm ỉnh xuống sàn .

- Bọn bây muốn chết hả ??? Dám đụng vào mấy ảnh !!- 1 tên nói

- Nó là há gì chứ ?? - tên tóc đỏ nói
- Vậy chừng nào mày chết thì mới biết được tội tao ! - Nhật Vũ bước ra
- Anh...anh Key !!- cả đám quỳ xuống
- Cút đi !! - Thế Nam nói

Trong 1p30s cả bọn chạy đi thụt mạng .Cả 4 ngồi xuống .

- Trời ơi !! Tan hết rồi ... lỗ hết rồi ! - Minh Thư nói
- Trời ơi ..tiền nè bồi thường đây !!!- Gia Bảo nói
- Chúng tôi không thêm ... mà các cậu đánh thì dọn đi !- Linh Trân nói
- Bọn tôi bảo vệ cô mà .. hấn dè cô đó !- Thế Nam bức xúc
- Bọn tôi có cách giải quyết ! -Chiêu Lam nói

Thế là cả bọn phải quét dọn đi bãi chiến trường này , bà chủ quán bước vào .

- Ôi ..chuyện gì thế này...?- bà chủ choáng váng
- Cô ơi bọn cháu xin lỗi ! Cô đừng đuổi tội cháu nhé ! - Thảo Trâm nói
- Lần này là lần thứ mấy rồi ... cô xin lỗi nhưng cô không thể ... đây là tiền lương của mấy đứa .. mấy đứa khỏi đi làm nữa ! - bà chủ nói

Cả 4 nàng đi ra luyến tiếc .

- Nè...xin lỗi ! - Thế Nam nói
- Tôi đã nói rồi mà !! - Linh Trân bảo
- Bọn tôi lo cho các cô thôi mà !! - Nhật Vũ nói
- Được rồi..nhưng giờ cần phải có chỗ đi làm thêm !!- Minh Thư nói
- Nhà các cô nghèo lắm sao mà cần tiền như thế ? - Gia Bảo hỏi
- Ủm...tôi đâu là tiểu thư cậu chủ như mấy anh !!- Linh Trân nói

Thảo Trâm bịt lấy miệng của Hạo Minh lại .

- Vậy thì còn đó ...! - Nhật Vũ nói

7. Chương 7.làm Thêm

CHƯƠNG 7 :

Tại một quán bar —

- Đây nè ! - Nhật Vũ nói
- Cái gì ?? - Linh Trân , Thảo Trâm , Minh Thư la
- Đây là nơi mà các cô vừa có thể chơi vừa làm việc , lương thì lại cao nữa ! -Thế Nam nói
- Thảo Trâm .. không được làm !! - Hạo Minh nói
- Đúng đó .. Minh Thư .. cậu đừng làm nữa .. thiếu thốn gì cứ nói tớ sẽ lo cho cậu! -Gia Bảo đưa đôi mắt cún con nói
- Nếu 2 cậu không làm thì tớ và Chiêu Lam làm ! Ở đây có gì đáng sợ đâu !! -Linh Trân nói

- Cậu quên bọn tớ là gì sao ?? Tất nhiên là làm !! - Thảo Trâm , Minh Thư nói

- Các cậu không cần vì tớ ! - Chiêu Lam nói

- Thôi ... được rồi .. ta đi gặp quản lí !! - Minh Thư nói

Nhật Vũ mỉm cười thật ra cậu dẫn các cô vào đây cũng đúng vì đây là quán bar của nhóm Four-Devil nắm giữ mà ai mà dám làm cản . Nhật Vũ bước vào trước dẫn dò quản lí rồi mở cửa cho 4 cô bước vào .

- Đây là anh tôi .. quản lí đây !!- Nhật Vũ nói

- Chào anh !! - 4 cô nàng nói

- Các em muốn làm việc gì ??- anh quản lí hỏi

- Dạ gì cũng được !! - Linh Trân nói

- Vậy thì anh đang cần 2 người pha chế và 2 người phục vụ .. các em chọn đi ! - anh quản lí nói

- Vậy thì em và Thảo Trâm làm pha chế cho ạ !! - Chiêu Lam nói

- Vậy tụi em ngày mai vào lúc 8h tối lại nhé !! - anh quản lí nói

- Vâng , cảm ơn anh ! - 4 cô nàng vui

- Lương thì 15tr/1 tháng !! - anh quản lí nói

- dạ ! - Minh Thư nói

Cả đám đi ra ..vui mừng nhảy lên < yeahhh=" "> 15tr/1 tháng quả không uống công có thể lo cho Tuấn Kiệt đi học rồi . Và Linh Trân khẽ nhìn vào anh chàng đang say sưa cùng một con nhỏ ăn mặt vô cùng sexy < là=" " anh=" " ta=" " sao=" " đau=" " quá=" "=" " sao=" " lại=" " khó=" " chịu=" " vậy=" " chứ=" " ">

- Này .. sao thế ? - Thế Nam hỏi

- À..không..không có gì !! - Linh Trân quay nhìn Thế Nam

Chiêu Lam khẽ quay sang nhìn về phía của Linh Trân vừa nhìn . 2 mắt cô căng tròn < sao=" " anh=" " ta=" " lại=" " ở=" " đây=" " không=" " phải=" " đã=" " ở=" " pháp=" " học=" " ư=" " "> Chiêu Lam nhìn Linh Trân khuôn mặt cô xanh lại .

8. Chương 8. Người Yêu Cũ Của Linh Trân

CHƯƠNG 8 :

————— Ngày hôm sau —————

Tại trường , đang xôn xao hẳn lên vì xuất hiện hotboy girl mới .8 người thì cứ cười nói vui vẻ đi với nhau không hề quan tâm gì cả .

- Linh Trân !!!! - tiếng của 1 cô gái vang lên

- Chị 2 !!! - Linh Trân vui mừng chạy lại ôm cô

- Chị Linh Châu !! - cả 3 cô nàng cũng hôn hờ lên

- Chị !!! - cả 4 chàng trai cúi đầu

- À thì ra là Nhật Vũ , Thế Nam , Hạo Minh với Gia Bảo à !! - Linh Châu nói

- Mà sao chị về đây vậy ? - Linh Trân hỏi

- Chị về để thăm em và quản lý công ty đây mà!- Linh Châu nói

Từ trong đám đông bước ra , một chàng trai tuấn tú với mái tóc vàng . Linh Trân mở to mắt , nắm chặt tay lại . Tim cô đau nhói lại .

- Linh Trân !! - Du Nhân nói

**Vương Du Nhân 17t , là con trai của tập đoàn Vương Anh , luôn luôn phóng khoáng và ăm áp với Linh Trân , và từng là bạn trai Linh Trân .

**Phạm Linh Châu : 19t , chị gái của Linh Trân , xinh đẹp tài giỏi , và rất đáng sợ khi làm cho 5 bảo bối cô khóc .

Linh Trân nhìn vào cậu , đôi mắt rưng rưng nước mắt và không tìm được đã lẫn dài xuống . Linh Châu ra hiệu cho tất cả đi . Khuôn mặt này... đôi môi này đã làm cho cô tan nát trái tim .

- Linh Trân ... đừng khóc !! - đôi tay Du Nhân lau nhẹ nước mắt cho cô

- Anh...đừng chạm vào tôi ! - Linh Trân nói

- Em vẫn yêu anh mà ...sao lại như thế ?? - Du Nhân ôm lấy Linh Trân

Linh Trân mỉm cười khinh bỉ .

- Yêu..haha..đúng là tôi yêu anh... nhưng anh nhớ đi chính anh làm tôi tan nát trái tim này đấy ! - Linh Trân nói

Thế Nam nhìn vào Linh Trân . Sao cô ấy lại khóc như thế chứ ? Hắn là gì với cô ấy . Khung cảnh nhìn như bức tranh tuyệt mỹ. Không chịu được Thế Nam bước ra nắm tay cô .

- Vào lớp đi !! - Thế Nam kéo cô đi

Du Nhân nhìn cô mà đau thắt lòng < lại="” là="” mà="” ..="” thế="” nam="” ..="” tao="” không="” tha="” à="” > Du Nhân tức giận bóp tay kêu răn rắc .Thế Nam nắm tay kéo Linh Trân đi hoài không buông.

- hức...! - Linh Trân khẽ bật tiếng

- Khóc đi !! - Thế Nam ôm cô vào lòng

- Huhuhu...sao lại vậy chứ ?? Tôi không muốn gặp anh ta mà !! Huhuhu.. -Linh Trân ôm chặt Thế Nam mà khóc

9. Chương 9. Tôi Yêu Em !! Phạm Linh Trân !

CHƯƠNG 9 :

Vào 2 năm trước , một cô nàng với bộ váy xanh nhạt bước ra khỏi chiếc xe sang trọng . Hôm nay cô phải cho anh biết thân thể của mình . Chiếc hộp cứ cầm trên tay.

- Linh Trân ... sao cậu vui thế ? - Chiêu Lam cũng không thua kém gì

- Tổ tới tặng sinh nhật cho anh ấy và nói cho anh ấy biết nè !! - Linh Trân nói

- Woa.. quà đẹp nhĩ ? Cho coi đi !! - Thảo Trâm hí hửng nói

- Mấy baby yêu ... mơ đi cưng !! - Linh Trân nói

- Xí .. hông thềm .. mà nè vào thôi ! - Minh Thư nhìn

Cánh cửa mở ra .. không khí náo nhiệt vô cùng..những cô nàng bước vào đều trở mắt nhìn. Không ai dám bàn tán vì lệnh của chủ tịch đã bảo . Linh Trân mỉm cười bước qua cửa phòng thì < bộppp="” > Món quà

từ trên tay rơi xuống . Linh Trân đứng nhìn cảnh Du Nhân đang say sưa ôm 1 cô gái hôn . Du Nhân nghe tiếng động quay sang nhìn . < cộp..bộp=“”> Linh Trân tát vào mặt cô gái.

- Mày ... !! - con nhỏ tức giận

- ộp> cô làm gì vậy hả ?? - Du Nhân tát vào má Linh Trân

- Anh đánh ..em...DU NHÂN.... anh vì nó mà đánh em !! - Linh Trân để tay vào rồi 1 tay chỉ con nhỏ mà Du Nhân hôn

- Cô chỉ là qua đường thôi ... nghèo kiếp xác như vậy sao xứng với tôi hả ??- Du Nhân nói

Linh Trân cúi xuống nền sàn . Du Nhân nâng cằm cô lên

- Mặt cũng đẹp đó nhưng chỉ vui thui!! -Du Nhân nói

- Du Nhân.. anh làm gì vậy hả ?? - Minh Thư nói

Linh Trân đau thất cả tim ..loạng choạng đứng dậy .. Chiêu Lam đỡ Linh Trân ... nước mắt đầm cả gương mặt ..

- Linh Trân ... con tới rồi à !! - mẹ Du Nhân hỏi

- Mẹ .. mẹ biết cô ta à !! - Du Nhân nói

- Nó là con gái của phu nhân tập đồn Phạm Ngọc mà !! Mà sao con khóc thế ??- mẹ Du Nhân nói

Du Nhân hoảng hốt nhìn cô .. Linh Trân đau thất lòng .. Nước mắt không nghe cô nữa nó cứ rơi . Đưa ánh mắt nhìn cậu ..

- hức...sao anh lại đối xử ới em như vậy ?? - Linh Trân nhìn

- Linh Trân !! - Du Nhân nhìn

- Im đi !! - Linh Trân chạy đi

- Anh là đồ tệ hại .. nó mong chờ này này để nói cho anh nghe về thân thể nó đấy !- Thảo Trâm

————— Hiện Tại —————

Linh Trân cứ khóc mãi vào người Thế Nam nhưng cô cũng đâu biết phía trên gương mặt của Thế Nam đã cũng có nước mắt nghe những tiếng khóc của cô mà như con dao cứa vào tim cậu vậy khó chịu lắm.

- Tôi yêu em .. Phạm Linh Trân !! - Thế Nam nói

Giọt nước mắt của Linh Trân ngưng đọng lại ngược nhìn Thế Nam . Cảm giác bên cậu ấm áp lắm như cảm giác lúc nào đó .

- Anh thương hại tôi à ! - Linh Trân nói

- Đừng khóc vì ai khác cả... tôi yêu em .. hãy ở bên anh sẽ làm em vui !! - Thế Nam nói

Nhìn vào gương mặt cậu đôi tay của Linh Trân đưa lên lau đi nước mắt .

- Yêu em...khổ lắm đấy sao mà .. anh khóc ? - Linh Trân nói

- Vậy em đồng ý rồi !! A...! - Thế Nam ôm Linh Trân xoay vòng

Cả 2 vui sướng trong tình cảm trao nhau nụ hôn ngọt ngào .

10. Chương 10.

Tại quán bar —

Chiêu Lam và Thảo Trâm pha chế các ly cocktail đẹp mắt và ngon miệng . Linh Trân thì thật xinh xắn trông bộ váy làm việc nhưng Thế Nam thì cứ bực bội vì điều đó . Minh Thư thì lạnh lùng bưng ly cocktail ra cho các tên phá của .

- Ôh...em nhân viên mới à !! - 1 tên khá đẹp mang mái tóc xanh dương nói
- Vâng ! - Minh Thư không muốn trả lời nhưng phải đúng quy định của nhân viên
- Vậy... à ... em uống 1 ly nhé !! - tên đó nói
- tôi xin phép ! - Minh Thư uống cạn rồi quay đi thì
- Này cô em ở đây đi bọn anh sẽ trả tiền !! - tên đó nói

Minh Thư đưa đôi mắt lạnh nhìn hắn , tên đó khẽ run lên .Minh Thư mỉm cười nhẹ .

- Tôi phục vụ bưng nước chứ không làm mấy điều này nhé ... nhóc ! - Minh Thư nói
- Nè ... ỷ mình đẹp thì láo à .. mà mày dám kêu tao là nhóc !-Tên đó nắm chặt tay cô

Minh Thư khẽ quay người lại nhìn .

- Mày có buông ra không ? - Gia Bảo nhìn
- Há... không đó rồi sao ? - tên đó nhìn
- Thì < bóp=“”> vậy nè ! - Gia Bảo đá vào mặt hắn kéo Minh Thư lại

Cả quán bar nhìn lại ,tên mà Gia Bảo đánh là bên nhóm của Four-Angel mà ai nghe tới cũng sợ , hắn đánh cũng không tệ . Đối với Gia Bảo cũng đáng là đối thủ . Minh Thư bực tức bước vào nắm tay tên đó , đá thẳng lên bụng . Quay tay đập thẳng vào bàn .

- Mày đụng nhầm người rồi !! - Minh Thư kéo Gia Bảo đi
- Dọn đi ! - Nhật Vũ nói tên quản lí
- Dạ ! - tên quản lí kêu người lôi tên đó ra

Nhật Vũ mỉm cười nhìn Minh Thư ,thế là cậu đã biết được 1 đàn chị của Four-Angel rồi , quả thật rất lạnh lùng .

- Nè cậu biết võ sao ? - Gia Bảo hỏi
- Ừm ! - Minh Thư nói
- Thế sao để hắn nắm tay như vậy ? - Gia Bảo bực
- Hắn là khách đây .. nếu tui đánh khách là sai tui đợi thời cơ cậu hiểu chứ không cần cái gì cũng phải gấp ! - Minh Thư nói
- Đợi hắn đụng vào người thì cậu mới cho đó là thời cơ à ! - Gia Bảo nói
- Cậu có biết hắn là ai không ? Là đàn anh đó .. là đàn em của 4 chị đại Four-Angel đó .. hắn là đối thủ đáng gờm của cậu đấy ! - Minh Thư hét

Gia Bảo nhìn ,chưa bao giờ cô hét cậu bao giờ , cậu đã sai sao , cậu bảo vệ cô như vậy là sai sao , cậu lo lắng là sai ư , sao tìm cậu đau như thế chứ . Minh Thư quay đi vụt chạy vào phòng ,mắt cô đã ướt lệ , không phải là cô ghét cậu mà là cô sợ nếu cậu biết cô là chị đại thì sao , biết cô yêu cậu thì sao , lúc này cô rất tức giận khi tên đó cứ đánh cậu mặc dù biết cậu là đàn anh của Four-Devil nhưng tên đó cũng không phải dạng bình thường , nếu đấu nữa thì có cơ hội hắn sẽ làm cậu bị thương ngay , sao không nghe cô chứ .Minh Thư đau thắt tim lại .

11. Chương 11.

— Tại nhà Chiêu Lam —

Cạch...Chiêu Lam mở cửa ra ...quan sát xem rồi nhẹ để không làm cho Tuấn Kiệt thức giấc .Cô nhẹ lại phòng mở ra xem , khuôn mặt tuần tú khi ngủ của Tuấn Kiệt rất giống ba của cô làm cho cô thất lòng . Mỉm cười cô nhẹ đắp chăn lại cho Tuấn Kiệt định quay đi thì ..

- Sao giờ chị mới về ?? - Tuấn Kiệt mở mắt

- A...chị .. chị đi với Linh Trân ... mà nè em chọn được trường chưa ? - Chiêu Lam chuyển chủ đề

- Em chọn rồi là trường của chị đấy ! - Tuấn Kiệt bảo

- Sao ? Trường chị ư ...!!- Chiêu Lam hỏi

- ừm ... em sẽ bảo vệ chị ! - Tuấn Kiệt ngồi dậy

- nè..em muốn gì cũng được nhưng nếu chị biết em mà theo mấy đại ca băng nhóm là chị giận em đó hiểu chưa ? - Chiêu Lam nheo mắt cậu

- Vâng em biết mà ! - Tuấn Kiệt mỉm cười

- ừm .. thui ngủ đi khuya rồi .. chị gối tiền vào tài khoản em rồi đấy muốn gì thì cứ sài ! - Chiêu Lam nói

- Hả ?? Tới 30tr chị ở đâu ra nhiều tiền vậy ? Chị đi làm thêm ở đâu ?- Tuấn Kiệt hỏi

- Trừ ui em quên là có cả cả chị kia nữa à ...khờ quá ..em ngủ đi chị sẽ lo cho em tiền học phí ! - Chiêu Lam bước đi về phòng

Trường cô nếu nói bình thường thì là trường quý tộc thật sự toàn là con của các giám đốc vào học không thể nào có việc học phí vài chục triệu . Cô vào được đây là nhờ mẹ của Linh Trân ép cô đi nhưng cô không muốn làm phiền họ nữa . Phải làm sao đây ? Cô vô đầu ... bỗng điện thoại cô nháy lên < này=" " ..=" " con=" " nà=" " mít=" " ướ=" " ngủ=" " chưa=" " > là tin nhắn của Nhật Vũ . Chiêu Lam cầm máy nhắn lại < chưa=" " ..=" " mà=" " nè=" " sao=" " anh=" " dám=" " gọi=" " tôi=" " là=" " mít=" " ướ=" " hả?=" " > tin nhắn gửi qua cho Nhật Vũ , nét mặt của cậu vui vẻ hẳn lên , đây là lần đầu cậu nhắn tin cho người khác mà hồi thăm quan tâm như thế không ngờ nó lại có cảm giác vui như thế rồi nhắn lại < vì=" " tôi=" " thấy=" " có=" " khóc=" " rồi=" " nên=" " gọi=" " là=" " mít=" " ướ=" " >.Tức giận nhìn vào tin nhắn ,rồi Chiêu Lam nhìn đồng hồ cũng gần 2h sáng rồi còn đâu ..à .. cô bỗng nghĩ ra nhưng do dự không biết làm sao < mà=" " nè=" " tôi=" " có=" " việc=" " nhờ=" " anh=" " giúp=" " ..=" " anh=" " giúp=" " chứ=" " > Nhật Vũ khó hiểu nhắn lại < việc=" " gì=" " > . Chiêu Lam hít sâu rồi thở nhẹ ra một cái rồi nhắn < anh=" " có=" " thể=" " cho=" " tôi=" " mượn=" " một=" " số=" " tiền=" " để=" " cho=" " em=" " trai=" " tôi=" " học=" " không=" " nh=" " có=" " thể=" " lấy=" " tiền=" " lương=" " của=" " tôi=" " trừ=" " >..tích tắc..Chiêu Lam lo lắng < là=" " ai=" " >Nhật Vũ tra xét < trần=" " tuần=" " kiệt=" " >Chiêu Lam nhắn tên qua cho cậu < chẳng=" " phải=" " em=" " cô=" " có=" " suốt=" " học=" " bỗng=" " toàn=" " phần=" " sao=" " >Nhật Vũ trả lời. Chiêu Lam vui sướng sao em cô đã có suất học bổng ư ? Vui quá cô quên mất em cô cũng là một thiên tài với bộ óc rất nhạy mà , vui sướng nhắn lại cho cậu < cảm=" " ơn=" " anh=" " nha=" " ..thôi=" " tôi=" " phải=" " nghỉ=" " mai=" " còn=" " học=" " nữa=" " ..=" " anh=" " ngủ=" " ngon=" " nhé=" " ..=" " bài=" " bai=" " > Nhật Vũ hơi tiếc nuối nhưng nhìn đồng hồ cũng đã 2h hơn rồi phải cho cô nghỉ chứ < ừ=" " ..=" " cô=" " cũng=" " ngủ=" " ngon=" " ..=" " mai=" " tôi=" " sẽ=" " qua=" " rước=" " cô=" " đi=" " học=" " đấy=" " > Tin nhắn cuối cùng cứ để đó Chiêu Lam đã vscn xong bay lên giường nghỉ rồi .

12. Chương 12.

Sáng hôm sau , Chiêu Lam cực xinh xắn khi bịt tóc búi cáo lên với mắt kiếng nobita , Tuấn Kiệt thì cực đẹp trông bộ đồng phục nam sinh . Bước ra khỏi nhà , Tuấn Kiệt chở cô đi học bằng chiếc xe mô tô sazukar mà để dành tiền mua được . Ai cũng phải trở mắt nhìn và bàn tán .

- Tuấn Kiệt !! - 3 cô nàng chạy tới ôm cậu

- Help me .. chị ơi !! - Tuấn Kiệt giả vờ

- Nè .. Linh Trân sao em dám ôm con trai khác trước mặt anh hả ?? - Thế Nam nói

Thế Nam nhìn tên đó có chút quen nhưng lại giờ nắm đầm lên thì ..

- Nó là em của Chiêu Lam đấy ! - Minh Thư tát tay cậu ra

Chiêu Lam thở phào nếu như Minh Thư không ra tay thì chắc cô cũng lộ thân phận rồi , cái tên ngốc Thế Nam này dám đụng vào em trai yêu quý của cô sao .

- Thế Nam .. cậu muốn chết à !! - Linh Trân hỏi

- A..chị Linh Trân ! anh ấy đâu có làm gì em đâu chị đừng la anh ấy !!- Tuấn Kiệt nhận ra anh đại của nhóm

- Hứ...nể mặt Tiểu Kiệt tha cho anh đó ! - Linh Trân nheo má cậu

Thế Nam ị mặt xuống , nhưng vẫn cứ nhìn và cố nhớ khuôn mặt của Tuấn Kiệt . < bóp=“”> một cái tát ngay đầu Thế Nam.

- Thằng khùng sao đứng đây hông đi à !!- Hạo Minh tát vào đầu cậu

- A..nhớ rồi .. !- Thế Nam vỗ tay

- Nhớ gì ... thằng khùng này ! -Gia Bảo hỏi

- Em của Chiêu Lam .. là thằng Tuấn Kiệt đàn em của mình đó !! - Thế Nam nói

- Sao ??? - Hạo Minh & Gia Bảo tròn mắt

Nhật Vũ khẽ cười nhếch mép , bước đi vào lớp . Chiêu Lam thì dẫn Tuấn Kiệt lên phòng Hiệu Trưởng .. và phân công lớp .

- Em nhớ là không được đánh nhau đấy biết chưa ? - Chiêu Lam nói

- Em biết rồi mà nè.. bộ mấy chị biết anh Thế Nam à ! - Tuấn Kiệt hỏi

- ừm .. cậu ta là người yêu của Linh Trân đấy .. mà em thắc mắc gì à ! - Chiêu Lam nói

- A..dạ không ! Thôi em về lớp đây ạ ! - Tuấn Kiệt lo lắng

Đợi Chiêu Lam đi lên lầu , Nhật Vũ khẽ bước ra chặn ngang đường Tuấn Kiệt .

- Anh...anh Key .. ! - Tuấn Kiệt run

- Định giấu cô ấy đến khi nào ?- Nhật Vũ lạnh lùng nhìn

- Dạ..anh nói chị em à ... em xin anh đừng nói cho chị em biết ! - Tuấn Kiệt nói

- Cẩn thận đi ! - Nhật Vũ nói

Tuấn Kiệt thở phào không ngờ có ngày cậu được nói chuyện với đại ca của nhóm Four-Devil như vậy .Cậu cần phải cẩn nhắc hơn .Trên lớp , Thế Nam chạy vào lại ngồi kế bên “cục cưng” của mình .

- Nè...cục cưng , em biết Tuấn Kiệt là ai không ? - Thế Nam hỏi

- Là ai ? Thì là em của Chiêu Lam chứ đâu ! - Linh Trân nói

- Không .. nó là đàn em của Four-Devil đấy !- Thế Nam nói

Linh Trân giật mình xoay qua nhìn Thế Nam , bịt miệng cậu lại rồi nhìn Chiêu Lam đang chăm chú vào laptop.

- Anh tuyệt đối không được nói cho Chiêu Lam biết , rõ không ? - Linh Trân nói

- Sao vậy ? - Thế Nam hỏi

- Anh biết nhiều vậy thôi ! Sau này em nói anh nghe !- Linh Trân nói

Thế Nam nhìn Linh Trân , sao cô bình thản như vậy không ngạc nhiên ư , mà sao lại lo lắng cho Chiêu Lam chứ . Linh Trân nhìn vào nơi trời xa xăm < cô=“” ơi...hãy=“” phù=“” hộ=“” cho=“” chiêu=“” lam=“” và=“” tiểu=“” kiệt=“” ..cô=“” nhé=“” !=“”> .Giờ ra chơi vang lên, ai cũng mệt mỏi hết . Tuấn Kiệt chạy vào lớp Chiêu Lam .

- Nè Tiểu Lam...uống đi chị ! - Tuấn Kiệt đưa hộp sữa milo cho Chiêu Lam

- Hử sao hôm nay tốt với tôi thế , cậu chuyện gì giấu tui à? - Chiêu La hỏi

- Tất nhiên là..không rồi ! Thôi nào ta đi ăn đi chị ...em đói lắm rồi !-Tuấn Kiệt kéo cô đi

Bước ra khỏi lớp , Du Nhân đứng chờ Linh Trân .

- Anh Du Nhân ! - Tuấn Kiệt nói vui vẻ

- Tuấn Kiệt em cũng học trường trường này à ! -Du Nhân hỏi

- Tiểu Kiệt ... em mau tránh xa anh ta ra đi ! - Chiêu Lam đưa ánh mắt căm phẫn nhìn Du Nhân

- Ủa ?? Chị sao vậy ? - Tuấn Kiệt hỏi

- Em lại gần hán ..sự dơ bẩn ủa hán sẽ làm em bị ô nhiễm đấy ! - Thảo Trâm nói

- Các em có cần nặng lời vậy không ? - Du Nhân nhìn

- Đối với hạng người như anh nhu vậy vẫn chưa đủ đâu ! - Minh Thư nhìn

Linh Trân bước ra vui vẻ khoác tay với Thế Nam .

- Linh Trân ... ta đi ăn chung nha ! - Du Nhân bảo

- ... Anh không thấy tôi đang đi cùng với người yêu tôi à .. mắc mớ gì tôi phải đi với anh tên phụ bạc! - Linh Trân nói lạnh lùng

- Anh không nghe à .. đừng làm phiền cô ấy nữa ! -Thế Nam nói lạnh

Du Nhân xốc áo Thế Nam lên .

- Dương Thế Nam ...lại là mày ...được thôi... tao nhất định phải ày biết cảm giác của tao ! Hừ - Du Nhân bỏ đi

Linh Trân quay sang nhìn chỉnh lại áo cho Thế Nam .

- Đừng để ý tên dơ hơi đó , hiểu chưa ? - Thế Nam nói

Linh Trân không nói gì chỉ khẽ gật đầu., cả nhóm đi tới căn teen .

- Chiêu Lam ơi .. có người nhờ tớ gọi cậu ra ngoài sau trường ý ! - 1hs nữ chạy tới

- Ừm ..tớ sẽ đi ! - Chiêu Lam nhếch mép

13. Chương 13.

Đợi cho cả nhóm đi xuống canteen , Chiêu Lam quay sang đi ra sân sau trường.

Bước vào , một băng nhóm hùng hậu , khoảng chừng 20 người chứ không ít , đưa ánh mắt dò xét hết tất cả và hướng về người con gái đang ngồi chiếm chệtrên chiếc ghế .

- Cô thật gan dạ ... đúng như lời đồn !- cô gái bí hiểm nói

- Đi thẳng vào vấn đề đi !- Chiêu Lam nói

- Được..nhanh gọn..tôi tin là cô nhìn thấy cảnh này là biết ra sao rồi nhỉ ? Nghe nói cô đang cặp kè với hotboy khối 11 - Hoàng Nhật Vũ phải không ?- cô gái bí ẩn nói

- Phải thì sao mà không phải thì sao ..liên quan tới cô à !- Chiêu Lam nói

- Haha...cô thật to gan khi dám nói chuyện như vậy với Thảo My này đây !- cô nàng cười lớn

- Vương Thảo My ..con gái của tập đoàn TM ...còn được rồi là chị đại của khối 11 đúng chứ ?- Chiêu Lam nói

- Vậy cô hiểu như thế thì....tôi nói thẳng mau tránh xa khỏi Nhật Vũ ..tôi chăm cậu ấy thì không ai khác được giành cả !- Thảo My nói

- Cậu ấy không phải là đồ vật mà chăm !- Chiêu Lam nói

- Có vẻ như không có tiếng nói chung rồi ...tụi bây !- Thảo My nhìn

1 đám đàn em từ sau bước tới , một đứa nhào tới nào tới nắm tóc đá vào bụng Chiêu Lam làm cô khụy xuống , lợi thế trước mắt cả bọn nào tới đập tới tấp vào người cô buông ra những lời chữ thế. Máu từ khóe miệng cô chảy ra ,nhưng không thể có tiếng phản bác.lại .

- Các người làm trò gì thế hả ?- một chàng trai bước ra

Ánh mắt của Chiêu Lam nhìn vào người đó, nhưng không thể ,đôi mắt cô nhắm nghiền lại và ngất đi .

————— Tại bệnh viện ————— 3 tiếng sau —

Trong căn phòng , một thân thể bé nhỏ đang yên say giấc ngủ, Nhật Vũ bước nhìn vào gương mặt cô , nhìn vào cơ thể cô bằng bó những vết thương khắp nơi. Bỗng :

-Ưm..! - đôi mắt lim dim mở ra

- Cô tỉnh rồi sao ?- Nhật Vũ quan tâm

- Đây là đâu ?- Chiêu Lam hỏi

- Bệnh viện !- Nhật Vũ nói

- Người kia đâu !- Chiêu Lam hỏi

- Ai?- Nhật Vũ hỏi

- Người cứu tôi!- Chiêu Lam nói

- Là tôi đây !- Nhật Vũ nói

- Cám ơn !- Chiêu Lam nói

< rầm=“”> cánh cửa bật mở , người đầu tiên lo lắng và chạy nhào tới bên Chiêu Lam là Tuấn Kiệt

- Chị..chị sao rồi? Ai làm chị ra nông nỗi này !- Tuấn Kiệt bức xúc

- Chị không sao !- Chiêu Lam nhìn Tuấn Kiệt ấm áp

- Yên tâm đi!- Nhật Vũ vỗ vai cậu

- Mà không muốn nói thì bọn tao cũng không ép..Nhật Vũ ..cậu cũng mau đi thay đồ hay ăn uống gì đi chứ ! - Linh Trâm nói

- Về !- Chiêu Lam nói

- Về gì ? Chị đang bị thương như thế này mà !- Tuấn Kiệt nói

- Mau làm thủ tục xuất viện cho tôi đi !- Chiêu Lam nhìn Nhật Vũ

- Ok nhưng với một điều kiện !- Nhật Vũ nói
- Gì ?- Chiêu Lam nói
- Qua nhà tôi ở !- Nhật Vũ nói
- Tớ cũng qua !- Linh Trần giơ tay
- Tớ cũng vậy !- Trâm Thảo nói
- Không thể thiếu tớ ! - Minh Thư vẫn chăm chú vào cuốn truyện
- Nếu thế thì tất cả qua nhà của Nhật Vũ đi !- Thế Nam la
- Ok ...quyết định hay !- Hạo Minh la
- Quyết định như vậy !- Nhật Vũ bấm vào điện thoại và ra lệnh

Linh Trần mỉm cười bước đi nhanh ra shop thời trang bên lề đường của bệnh viện mua đồ cho Chiêu Lam thay thì ..

- Anh cái váy đó ..anh mua cho em đi !- 1 cô gái ôm sát vào người Du Nhân
- Lấy cái váy đó đi !- Du Nhân nói

Bỗng cơn đau xoẹt qua , bàn tay ôm lấy ngực trái , cô thở nhẹ ra và lấy chiếc váy mà cô chọn đem tới quầy tiếp tân.

- Linh Trần !- Du Nhân nhìn
- Cô ta là ai thế ?- cô gái ỏng ẹo bên Du Nhân ghen tức
- Đừng có làm như quen biết tôi , tôi và anh không thể có mối quan hệ nào !- Linh Trần lạnh lùng cầm túi đồ của cô đi
- Đừng như thế với anh !- Du Nhân kéo lấy tay cô lại và

Một nụ hôn mãnh liệt , một giọt nước mắt rơi xuống , một cảm giác đau đớn và < chát=“”> Linh Trần tát vào má Du Nhân

- Đừng làm mấy trò dơ bẩn đó với tôi ! Anh không xứng !- Linh Trần nói rồi bỏ đi

Du Nhân nhìn Linh Trần đi mà tim anh đau lại , anh đã sai khi bỏ rơi cô , anh phải làm sao đây ? Con nhỏ đứng bên lấy túi đồ bước ra ép sát người vào Du Nhân nói:

- Anh ..nhìn em nè ..cô ta kkhông xứng đáng với anh đâu !
- Biến ngay đi !- Du Nhân xô nhỏ ra rồi bỏ đi

14. Chương 14.

Linh Trần từ ngoài bước vào , khuôn mặt phờ phạc làm cho Thế Nam lo lắng bước tới quan tâm.

- Em sao vậy ?- Thế Nam nhìn
- Không có gì đâu !- Linh Trần nói
- Này , mau thay đồ đi..còn đồ của cậu tớ đã kêu người tới mang đi đến biệt thự nhà Nhật Vũ rồi !- Trâm Thảo nói
- Ừ..!- Chiêu Lam cầm túi đồ rồi bước vào phòng thay đồ

Sau khi thay đồ xong , tất cả mọi người bước ra 2 chiếc xe BMW sang trọng , Nhật Vũ đỡ cô lên xe của riêng cậu và lái hẳn tới biệt thự . Chiếc xe lăn bánh cứ thế rồi tới một ngôi biệt thự theo cấu trúc lầu đài thật sang trọng và lộng lẫy , mọi thứ đều như của hoàng gia vậy . Dừng xe lại trước sân vườn , Nhật Vũ bước xuống trước rồi chạy sang mở cửa hộ cô . Chiêu Lam nhìn quan sát , và điều mà cô thích nhất chính là khu vườn của biệt thự này. Nhật Vũ kéo tay cô đi vào nhà .

- Cậu chủ trở về !- tất cả người hầu xếp thành 2 bên

- Được rồi ! Từ nay đây là cô chủ của mọi người , mọi thứ cô ấy muốn thì cứ việc làm theo , hiểu chứ ?- Nhật Vũ lạnh lùng ban lệnh

- Dạ..!- tất cả người hầu nữ đang tức giận trong lòng

- Nào , ta lên phòng cô coi nhé !- Nhật Vũ kéo tay cô lên tầng 3 chỉ có 2 phòng đó là phòng cô và phòng cậu

Nhật Vũ đưa Chiêu Lam tới trước cửa phòng , cô nhìn cậu rồi tay vặn cánh cửa mở khóa bước vào , một căn phòng thật xinh xắn , chiếc giường được thiết kế như công chúa vậy, Chiêu Lam bước vào mở cánh cửa gần nhất và đó chính là tủ đồ riêng của cô . Những bộ váy mà cậu mua tặng và để vào cho cô theo từng loại , một tủ trang sức đá quý sang trọng mà ai cũng muốn có , Chiêu Lam bước ra ngồi xuống sôpha.

- Thích không ?- Nhật Vũ hỏi

- Thích !- Chiêu Lam nói

- Vali của cậu tôi đã kêu người soạn quần áo bỏ vào tủ còn những thứ khác thì cậu thích để nơi nào là tùy nhé !- Nhật Vũ nói

- Sao cậu lại tốt với tôi như thế ?- Chiêu Lam nói

- Vì tôi được mang sứ mệnh bảo vệ cô ! Được rồi ..cô nằm nghỉ đi ! Tối đến , tôi kêu người gọi cô dậy thức dùng bữa tối !- Nhật Vũ bảo

- Cảm ơn cậu nhiều lắm !- Chiêu Lam nói

Nhật Vũ quay lưng hơi khựng lại rồi bước đi ra nhanh cùng với nụ cười thỏa mãn .Tối đến , tất cả tụ họp ở phòng bếp .

- Woa...nhìn ngon dữ hén !- Thế Nam la

- Tất nhiên ! Đầu bếp này ra tay thì cỡ như đầu bếp 5 sao đấy !- Linh Trân há mắt lên tự tin

- Ôi...trời ơi...Linh Trân ơi leo xuống giùm anh đi !- Hạo Minh nhìn lên trời than

- Đúng đấy ! Lên cao té đau lắm há ông xã ?- Trâm Thảo thì lo chiên cá

- Phải đấy !- Hạo Minh gật đầu

- Thế anh có chịu phụ em không hả ?- Trâm Thảo lườm một cái

- Có ngay !- Hạo Minh bay tới

Và cứ thế là 1 tiếng sau , trên bàn đầy những món ngon tuyệt vời .Trên cầu thang , Nhật Vũ cùng Chiêu Lam bước xuống .

- Woa..ai làm đây ?- Chiêu Lam hỏi

- Là tất cả mọi người dành cho chị đấy ! - Tuấn Kiệt nói

- Xúc động quá đi , cảm ơn mọi người nhé !- Chiêu Lam nói

- Ngồi xuống đi !- Nhật Vũ kéo ghế cho cô

- Ăn đi , khen được miễn chê nhé !-Linh Trân nói

- Ặc ..vậy hiểu rồi chị nhỉ ?- Tuấn Kiệt nói

- Chắc hôm nay mưa to lắm nhỉ ?- Chiêu Lam nói

- Sao vậy ?- Trâm Thảo nói

- Vì mấy người chịu làm đồ ăn cho tui !- Chiêu Lam trêu

- Cái con này làm hơn tui tao làm biếng bắt mày hầu hạ hoài vậy ?- Minh Thư nói

- Thôi được rồi ! Mau ăn đi ! - Nhật Vũ lạnh lùng lên tiếng

Tất cả mọi người cứ thế , cùng nhau quây quần bên bàn ăn rất vui vẻ và nhộn nhịp.Sau khi mọi người ăn xong , thì kết quả là 2 nhân vật chính phải rửa chén vì chẳng phụ gì trong món ăn. Chiêu Lam lắc đầu ngán ngẩm.

- Này để tôi rửa được rồi ! Anh đừng chạm vào !- Chiêu Lam nói

- Sao thế ?- Nhật Vũ ngạc nhiên

- Tôi đã ở nhà ké của anh thì phải làm chứ không người khác nhìn vào nói tôi ăn bám thì khổ !- Chiêu Lam nói

- Ai dám nói cô chứ?- Nhật Vũ nói

- Không nói thẳng mà nói sau lưng !- Chiêu Lam nói

Nhật Vũ im lặng một hơi , Chiêu Lam như biết được sắc mặt của anh liền lên tiếng

- Tôi chỉ đùa thôi !- Chiêu Lam nói

- Này ..sao cậu phải ngủ trưa đi học thế ?- Nhật Vũ hỏi

- Vì sợ bị ganh ghét như cấp 2 nhưng bây giờ ngủ trưa cũng bị ghét rồi !- Chiêu Lam nói

- Sao vậy ?- Nhật Vũ hỏi

- Tất nhiên là việc mấy anh xuất hiện chứ gì ? Anh không thấy là mỗi lần anh nói chuyện với tôi bọn con gái đưa ánh mắt viên kẹo nhìn à!- Chiêu Lam tháo bao tay rồi rửa sạch tay

- Tôi không thấy !- Nhật Vũ nói

- Haizz..không sao ! Uống nước không ?- Chiêu Lam nói

- Uống gì ?- Nhật Vũ hỏi

- Cacao nhé ! Giúp ngủ ngon! - Chiêu Lam lấy từ tủ ra một hộp cacao

Nhật Vũ nhìn cô loay hoay mà bước tới gần quan sát và rồi một nụ hôn vô tình rơi trên môi cậu . Nhật Vũ như nhận biết được lấy lại tinh thần khẽ ho vài tiếng. Chiêu Lam thì mặt đỏ lựng lên , tim đập thình thịch và rất nhanh.

- Tôi..tôi ! < xoảng=“”> A..!- Chiêu Lam xoay một hồi làm vỡ cốc cacao

- Để tôi làm cho !- Chiêu Lam nói khi thấy Nhật Vũ ngồi xuống

- A..- máu từ tay cậu chảy ra

- Đã bảo là tôi làm à !- Chiêu Lam hét

Chiêu Lam tức giận nắm lấy tay anh , đưa ngón tay chảy máu vào miệng , Nhật Vũ nhìn cô một cách dịu dàng và cảnh tượng thật lãng mạn.

- Này..đừng có xô té bây giờ !- Linh Trân nói

- Nhật Vũ nhìn nó kìa ..đỏ mặt lên luôn !- Thế Nam nói

- Chiêu Lam thì 2 má đỏ lựng lên kìa !- Trâm Thảo nói

- Ủ..!- tất cả tán thành và

< rầm=“”> một tiếng động lớn vang lên , làm cho Nhật Vũ và Chiêu Lam quay sang nhìn cảnh tượng trước mắt là cả 6 người kia đang té đùng xuống đất .

- Sorry , làm phiền không gian của 2 người ..!- Gia Bảo nói
- Đi thôi !- Minh Thư đứng trên cửa nói
- Lập tức , 6 người đứng lên bay vèo đi làm cho cả 2 nhân vật chình khó hiểu .
- Lên trên ghế ngồi đi !- Chiêu Lam bỏ đi lấy máy hút bụi
- Dọn dẹp xong mọi thứ , cô pha lại ly cacao đã vỡ rồi mang ra cho anh .

15. Chương 15.

- Uống đi ! - Chiêu Lam nói ngồi đối diện
- Ừm..ừm !- Nhật Vũ quay mặt đang ửng hồng
- Chuyện...lúc nãy...xin..xin lỗi !- Chiêu Lam 2 má ửng hồng lên
- Không..không có gì !- Nhật Vũ nói
- Khuya..khuya rồi ! Tôi đi ngủ đây !- Chiêu Lam nói bỏ đi nhanh
- Nhật Vũ mỉm cười nhẹ đưa tay lên môi .
- Ngọt thật !- Nhật Vũ mỉm cười
- Chiêu Lam chạy nhanh lên phòng , 2 mà đổ ừng lên . Đóng rầm cửa lại, ngồi xuống giường .
- Ôi..phải làm sao đây..tim ơi sao không nghe tao nữa, dừng lại đi !- Chiêu Lam ôm ngực trái than
- Chị...!- Tuấn Kiệt bước vào
- Tuấn Kiệt..em có chuyện gì à ?- Chiêu Lam giật mình hỏi
- Chị ..chị thương anh Nhật Vũ phải không ?- Tuấn Kiệt nói
- Tuấn Kiệt ..em ..em nói gì vậy ?- Chiêu Lam đỏ mặt
- Em không quyền xen vào nhưng...chị nhớ lại đi , ngày mai anh Minh Huy về đây !- Tuấn Kiệt bỏ đi
- Bỗng Chiêu Lam im lặng , cầm cốc cacao uống ực vào , nhìn vào tấm hình trong cuốn sổ , hình ảnh của chàng trai thật là tuấn tú , nụ cười của anh thật là rạng rỡ .Bỗng điện thoại reo lên , cô nhấc máy :
- Alo !- Chiêu Lam nói
- < anh=“” đây=“” !=“” ngày=“” mai=“” anh=“” có=“” bắt=“” ngờ=“” cho=“” em=“” đây=“” !=“”>- một giọng nói ấm áp bên đầu dây
- Minh Huy ..thật ra là có chuyện gì đây ?- Chiêu Lam nói nhẹ
- Minh Huy nói
- Anh cũng vậy , ngủ ngon nhé !- Chiêu Lam nhẹ cười

16. Chương 16.

Ngày hôm sau , ánh nắng ban mai gọi vào căn phòng của một cô nàng đang đứng trước gương xem mình ra sao ? Mái tóc buộc cao lên ửng nhẹ phần đuôi , đôi mắt kính mà cô nguyệt trang đã cất đi vào tủ , hôm nay là ngày đặc biệt nên cô phải xinh xắn hôm để cho Minh Huy vui chứ .Lấy túi xách bước đi nhanh xuống cầu thang .

- Woa....woa..ai đây ?- Thế Nam nói
 - Chiêu Lam ..hôm nay có việc gì mà cậu xinh thế ?- Gia Bảo nói
 - Cậu ấy trước giờ như thế mà , tại đeo kính vào thôi !- Minh Thư bảo
 - Hihi...mọi người hôm nay là ngày đặc biệt của tớ nên tớ không mang kính nữa !- Chiêu Lam ngồi vào ghế
 - A...Nhật Vũ ...cậu xem hôm nay Chiêu Lam này ...em ấy xinh lắm đấy !- Hạo Minh la lên
- Nhật Vũ bước vào nhà bếp , tất cả người hầu cúi chào , khẽ nhìn sang Chiêu Lam , 2 mà hơi ửng hồng lên ,hôm nay cô xinh thế ? Mà sao hôm nay cô lại không mang kính chứ ?
- Chị..chị có phải làm vậy cho anh ấy không ?- Tuấn Kiệt nói
 - Anh ấy ...!- Nhật Vũ thắc mắc
 - À..tớ biết ai rồi !- cả 3 cô nàng gật gù
 - Ai thế ?- Thế Nam hỏi
 - Rồi các cậu sẽ biết !- Trâm Thảo nói
- Cả bọn ăn xong, đi ra xe tới trường . Bước xuống xe , họ là tâm điểm của tất cả mọi người nhưng chú ý nhất là cô gái xinh đẹp nhất trong đám họ và thắc mắc là ai ? Bỗng từ trong đám đông bước ra , một anh chàng tuấn tú với chiếc khuyên tai màu đỏ thật đẹp , trên tay cầm bó hoa hồng lớn .
- Minh Huy !- Chiêu Lam chạy tới ôm lấy anh
 - Vợ à ..anh nhớ em lắm !- Minh Huy nói nũng nịu

*Du Minh Huy : 17t , đẹp trai vô cùng luôn , là con trai của tập đoàn Du Anh , là chồng tương lai của Chiêu Lam , nhưng còn chưa biết nhé !...

- Vợ !!!- cả đám trố nhìn
- Nhật Vũ trừng xuống , bàn tay xiết chặt lại thì ...
- Xin chào ...tớ là chồng tương lai của Chiêu Lam , Du Minh Huy !- Minh Huy bước tới
 - Ồ...ra là thế ..tớ là Thế Nam ...Dương Thế Nam..là ông xã của nhỏ này nè !- Thế Nam chỉ Linh Trân
 - Ô..Linh Trân em có người yêu mà không nói cho anh biết nhé !- Minh Huy nói
 - Hihi ... em đâu có thời gian !- Linh Trân nói không nhéo
 - Thôi đi cô !- Minh Huy xoa đầu Linh Trân
 - Còn đây là Gia Bảo ..Châu Gia Bảo , đây là Nhật Vũ ..Hoàng Nhật Vũ , cậu giúp đỡ em nhiều lắm đấy !- Chiêu Lam nói
- Bỗng Nhật Vũ xoay người bỏ đi , làm cho tất cả khó hiểu , Chiêu Lam thì thắc mắc vô cùng , tìm khẽ nói lên. Rồi cả đám đi về lớp .
- Xin lỗi nhưng cậu có thể nhường chỗ này cho tớ không ?- Minh Huy bước xuống chỗ Nhật Vũ
 - Không được , chỗ này tôi rất thích nên không đổi !- Nhật Vũ lạnh lùng
 - À...à ..Minh Huy ..anh ..anh sang bên đây đi ! còn chỗ trống này !- Chiêu Lam nói
 - Em qua ngồi kế anh !- Minh Huy kéo tay Chiêu Lam
 - Cô ở đây !- Nhật Vũ kéo cô ngồi xuống
 - Anh ..anh Minh Huy ,trời ơi qua đây ngồi này !- Linh Trân giải vây cho Chiêu Lam

Minh Huy tức giận nhìn Nhật Vũ , đáp lại Nhật Vũ lạnh lùng nhìn anh , Chiêu Lam thì lắc đầu bị kẹt giữa 2 người con trai này.

17. Chương 17.

Giờ ra chơi , Minh Huy bước tới chỗ Chiêu Lam.

- Nào , vợ ơi , ta đi ăn nhé !- Minh Huy kéo tay Chiêu Lam
 - Minh Huy..đừng kêu em nhé thế ở trường mà , mọi người sẽ chú ý đó!- Chiêu Lam nói nhẹ
 - Em không thích sao ?- Minh Huy trùng xuống
 - Không..không phải ! Thôi ta đi nhé !- Chiêu Lam cau tay Minh Huy đi
- Nhật Vũ tức giận nắm chặt nắm đấm ,bước đi theo sau cùng cả bọn xuống căn teen.
- Nè..vợ ơi ! em ăn gì ?- Minh Huy hỏi
 - Ăn gì..cũng được !- Chiêu Lam nói
 - Anh Minh Huy !- Tuấn Kiệt bay tới
 - Ôi nhóc, nhớ em quá đấy !- Minh Huy nói
 - Em cũng nhớ anh mà ! Haha...lúc anh đi chị em đau lòng nhớ anh lắm đấy !- Tuấn Kiệt nói
 - Tuấn Kiệt !- Chiêu Lam bưng bưng sát khí
 - A...anh ơi cứu em !- Tuấn Kiệt chạy ra sau lưng Minh Huy
 - Thôi nào, nhóc đi mua đồ với anh !- Minh Huy kéo Tuấn Kiệt đi
 - Woa...Chiêu Lam , cậu ấy thương em quá nhỉ ?- Thế Nam nói
 - Tất nhiên rồi ! Minh Huy lúc nào cũng chiều Chiêu Lam hết !- Linh Trân nói
 - Em ganh tỵ sao ?- Thế Nam nói
 - Không thèm !- Linh Trân nói

Nhật Vũ nhìn Chiêu Lam , tim anh nhói lên một chút , khó chịu vô cùng . Minh Huy lúc này bưng đồ ăn tới ọi người . 2 người ngồi cạnh nhau tình tứ vô cùng .

- Nào! A đi !- Minh Huy bảo
- Minh Huy...anh mau ăn đi ! - Chiêu Lam đỏ mặt
- Vậy em dứt anh đi !- Minh Huy nói

Chiêu Lam lắc đầu dứt cho Minh Huy .< rầm=“”> Nhật Vũ bật dậy bỏ đi.

- Ngứa mắt !- Cậu buông lời

Chiêu Lam nhìn theo mà đau lòng , Minh Huy khẽ nhìn cô rồi cũng im lặng dùng bữa . Tuấn Kiệt nhìn chị mình mà đau lòng khôn siết .

Nhật Vũ sau khi đi ra khỏi phòng ăn , cậu đi tới đâu ai cũng phải ngoái nhìn lại vì quá ư là đẹp .Bỗng,

- Xin chào !- Thảo My bước tới
- Gì ?- Nhật Vũ nói
- Anh có cần như thế với em không ? Dù sao em cũng từng là người yêu của anh mà !- Thảo My nói

- Đừng có nói nhảm với tôi !- Nhật Vũ bước ngang qua

- Có vẻ như cô ta và chồng tương lai đang hạnh phúc quá nhỉ ? - Thảo My nói lại

Nhật Vũ khựng người lại , Thảo My bước tới bên cạnh anh .

- Nếu cô ta không cần anh thì anh ...hãy cho em một cơ hội nhé !- Thảo My ôm chặt lấy anh

Nhật Vũ nhìn thấy Minh Huy đang tay trong tay với Chiêu Lam , 2 người đang cười với nhau rất vui , tim anh đau quá , sao lại thế chứ ? . Anh chỉ có sứ mệnh bảo vệ cô thôi mà .

- Được ...tôi đồng ý ..buông ra được rồi !- Nhật Vũ lạnh lùng bỏ đi

Chiêu Lam quay sang nhìn thấy Nhật Vũ và Thảo My đang ôm anh , mà trong tim khó chịu , Minh Huy khẽ cười nhìn cô

- Nào , chiều nay anh qua nhà em nhé !- Minh Huy nói

- À...à..không được đâu !- Chiêu Lam nói

- Sao thế ? - Minh Huy nhìn

- Dạ...dạ ..tại em có việc đó mà !- Chiêu Lam nói

- Được rồi !- Minh Huy xoa đầu cô

Thở nhẹ ra , Chiêu Lam bước vào ngồi kế Nhật Vũ.

18. Chương 18.

Tối đến , cả đám ngồi trong phòng khách.

- Đây, Chiêu Lam ...cậu mau kể về Minh Huy đi ! Nhìn 2 người ngọt ngào lắm đó !- Thế Nam nói

- Thật ra có gì đâu chứ .. nhìn cậu và Linh Trân thì còn tình cảm hơn !- Chiêu Lam cầm ghim tảo lên ăn

- Mà này ..Gia Bảo với Minh Thư sao rồi ? 2 người tiến triển ra sao rồi !-Hạo Minh nói

- Ông xã ...đừng có nhiều chuyện!- Trâm Thảo nhéo tai Hạo Minh

- A..ui ..xin lỗi !- Hạo Minh la

Nhật Vũ ngồi im lặng gương mặt lạnh tanh .

- Ôi..thế Nhật Vũ phải đau lòng rồi ! - Linh Trân nói xeo

- Sao tôi phải đau khổ ? Tôi cũng có người yêu mà !- Nhật Vũ lạnh lùng

- Sao? Là ai thế ?- Trâm Thảo nói

- Vương Thảo My !- Nhật Vũ nói lạnh nhạt

Chiêu Lam nhìn cậu đờm buồn, bước vào trong phòng bếp pha cacao. Tuấn Kiệt nhìn theo . Tất cả nghe xong thì lo lắng cho Chiêu Lam , nhưng cô không thể có phản ứng gì cả.

- Chúc mừng cậu nhé , Thảo My là hotgirl của trường đấy !- Chiêu Lam nói hề cười nhặt lên

- Cậu cũng đâu có thua , Minh Huy cũng là hotboy đó !- Nhật Vũ đáp lại lạnh lùng

- À...à ..tối rồi ta đi ngủ nhé !- Linh Trân nói

Chiêu Lam đứng lên cầm cốc cacao đi lên lầu ,Nhật Vũ tức giận đập tay lên bàn.

Bước vào phòng ,nước mắt của cô rơi xuống . Sao lại rơi như thế chứ ? Sao khó chịu như thế chứ ? Linh Trân bước vào .

- Chiêu Lam !- Linh Trân ngồi bên cạnh cô

- Đau quá ..huhu..tớ phải làm sao đây ?- Chiêu Lam ôm cô rơi nước mắt không ngừng

Linh Trân lắc đầu , ôm cô bạn thân mà an ủi , chuyện tình yêu bị ngăn cấm của 2 người này sẽ ra sao đây ?

19. Chương 19.

Sáng sớm tại trường , Chiêu Lam bước xuống xe , lập tức Thảo My từ trong đám đông đi tới ôm cán tay của Nhật Vũ.

- Nhật Vũ, hôm nay anh muốn ăn gì không ? Em với anh đi ăn nhé !- Thảo My nói

Nhật Vũ không nói gì chỉ gật đầu , Chiêu Lam nhìn mà lòng tim thắt lại , Linh Trân bước tới ôm vai cô bước đi .< haha..chẳng=“” phải=“” đã=“” nói=“” với=“” cô=“” rồi=“” sao=“” cô=“” không=“” đâu=“” lại=“” tôi=“” đâu=“” !=“”> Thảo My nhìn Chiêu Lam cười nham hiểm . Bỗng điện thoại của Linh Trân reo lên :

- Alo !- Linh Trân bắt máy - Sao ?

Chiêu Lam quay sang nhìn . Linh Trân đang lo lắng vô cùng nắm lấy tay của Chiêu Lam .

- Gì thế ?- Thế Nam hỏi

- Hôm nay nghỉ ..không học gì thế ,đi về !- Linh Trân nói

Linh Trân kéo cô xuống sân trường thìtừ trong xe bước ra , Minh Huy và một người đàn ông trung niên bước ra .

- Papa !- Chiêu Lam dừng lại

- Papa !- Tuấn Kiệt hoảng hốt

- Anh mang bát nước cho em này ! - Minh Huy đẩy cô tới bên papa cô

-Mày trốn cũng giỏi quá nhỉ ?- Papa cô nói

- Con không có !- Chiêu Lam nói

< chát=“”> một tiếng động vang lên , tất cả học sinh quay lại nhìn , gương mặt của cô in dấu bàn tay của papa mình .Linh Trân hoảng hốt ôm lấy Chiêu Lam nói

- Bác ...sao bác đánh Chiêu Lam trước nhiều người như thế chứ ?

- Đây là chuyện nhà bác ..Linh Trân , con đừng xen vào !- papa cô nói

- Buông tớ ra đi !- Chiêu Lam nói

Linh Trân nhìn vào Chiêu Lam , đau xót buông cô ra , Tuấn Kiệt kéo tay chị mình lại .

- Bác! sao bác đánh em ấy chứ ?- Minh Huy đứng ra

- Minh Huy ...con mau tránh ra đi ! Hôm nay nhất định bá phải lôi nó về nhà !- papa cô nói

Minh Huy nhìn Chiêu Lam , cô đẩy Tuấn Kiệt sang 1 bên bước tới .

- Quỳ xuống !- papa cô lạnh lùng

< cạch=“”> Chiêu Lam nghe lời quỳ gối xuống.

- Mày làm trò gì với những thứ này hả ?- Papa cô ném vào cô một loạt ảnh cô làm trong quán Lili

- Papa..chị ấy làm thêm là vì con mà !- Tuấn Kiệt nói

- Ta còn chưa tính con đó ..tránh sang một bên !- Papa cô nói

- Con biết lỗi ...nhưng Tuấn Kiệt không liên quan pa không được đánh nó !- Chiêu Lam nói

- < chát=“”> Mày đúng là sao chổi mà ..mày hại em mày ra như thế ? Mày vừa lòng chưa hả ?- papa cô buông lời

Tim cô đau thắt lại , nước mắt không kiềm được rơi xuống , không phải vì pa cô đánh đau mà cô đau , mà vì câu nói của pa cô .

- Chủ tịch Trần...có cần phải dạy dỗ con mình tại trường không ?- mộ người phụ nữ bước xuống

- Bà Hoàng ..chuyện gia đình tôi không liên quan tới bà !- Ông Trần nói

- Mẹ !- Nhật Vũ bước vào

- Haha..thật ra tôi rất thích con bé này .. muốn nó làm con dâu tôi ! Cho nên tôi phải lo chứ !- Bà Hoàng nói

- Haha..tôi chấp nhận sao ? Nó nhất định phải là con dâu của gia đình họ Du !-Ông Trần nói lạnh lùng

- Con không là con dâu ai cả !- Chiêu Lam nói lạnh nhạt

- Mày cãi à ! - Ông Trần la

- Đây..bác à ..lúc này hình như cháu thấy có nhà báo đấy !- Nhật Vũ nói

Ông Trần nhìn vào cậu , một cách lạnh lùng ,nhận ra trong cậu có một khí chất vương giả gì đó .

- Đi theo tao về !- Ông Trần nói

- Không được ! Cô ấy đang mắc nợ cháu nên không đi được ạ !- Nhật Vũ nói

- Bao nhiêu tiền ?- Ông Trần nói

- Con muốn tự trả !- Chiêu Lam nói

- Mày !-Ông Trần tức giận

- Papa...pa đi đi ! Tội con không cần pa !- Tuấn Kiệt nói

Ông Trần nhìn cậu tức giận rồi bỏ vào xe đi ra khỏi trường . Minh Huy đau lòng nhìn cô .

20. Chương 20.

Minh Huy bước tới đỡ Chiêu Lam đứng lên , 2 đầu gối cô trầy hết cả , ở khóe miệng đã chảy ra máu , 2 má in đỏ 2 bàn tay của ông .

- Anh xin lỗi ...anh không biết bác ấy đối xử như thế với em!- Minh Huy bảo

- Anh không biết thì đừng tùy tiện kêu vậy chứ !- Linh Trần la

- Linh Trần ..anh ấy không biết ..đừng trách !- Chiêu Lam nói với Linh Trần rồi quay sang nhìn Minh Huy - Em không sao !

Minh Huy đau lòng vô cùng ,nhìn thấy nước mắt cô rơi như hàng mũi dao đâm vào tim anh vậy . Bỗng :

- Con gái...con có sao không ?- Bà Hoàng bước tới

- Vâng ..cháu không sao ! Cảm ơn cô về chuyện lúc nãy !- Chiêu Lam cúi người xuống

- Cám ơn cô ạ !- Tuấn Kiệt cũng cúi người cảm tạ

- Haha..không sao ..!- Bà Hoàng cười

Lúc này cả bọn đi tới , Trâm Thảo và Minh Thư giật mình nhìn gương mặt của Chiêu Lam .

- Ông ta tới sao ?- Minh Thư nói

- Có người dẫn tới tận nơi sao không tới được chứ ? - Linh Trân liếc nhìn Minh Huy

-Thế Nam ...mau bịt miệng vợ cậu lại đi !- Chiêu Lam nói

Linh Trân âm ỉ liếc nhìn Minh Huy đáng sợ , cả Trâm Thảo cũng không có mấy hiền nhiên khi nhìn Chiêu Lam bị đánh như thế . Chỉ có một mình Minh Thư lắc đầu , bước tới kéo 2 con bạn khờ này đi về . Chiêu Lam quay sang nhìn và Bà Hoàng - mẹ của Nhật Vũ quả xinh đẹp , chắc cậu thừa hưởng nhan sắc từ cô ấy . Bà Hoàng mỉm cười đôn hậu thì :

- Chào bác ạ !- Thảo My bước tới

- Ai thế ?- Bà Hoàng hỏi Nhật Vũ

- Dạ cháu là người yêu của Nhật Vũ ạ !- Thảo My nói lễ phép

- Tôi đâu hỏi cô ? Con trai...mau nói ẹ biết là ai?- Bà Hoàng nghiêng răng

- Dạ...là người yêu ạ !- Nhật Vũ nhìn Chiêu Lam lạnh nhạt trả lời

- Ta nói rồi...người ta thích làm con dâu không phải cô ta mà là cô bé này ! - bà Hoàng chỉ vào Chiêu Lam

- Cháu tên gì ?- Bà Hoàng bước tới gần cô

- Dạ..Trần Ngọc Chiêu Lam ạ ! - Chiêu Lam nói

- Vậy à....ta rất thích con ..nếu rảnh thì đi ăn với ta nhé ..còn bây giờ ta phải đi tính sổ với lão già hiệu trưởng này !- Bà Hoàng ôm cô xong rồi bỏ đi

Minh Huy bước tới nắm tay của Chiêu Lam bỏ đi. Nhật Vũ nhìn theo , Thảo My cảm phần nhìn vào cô .Minh Huy kéo Chiêu Lam đi ra sân sau trường , tại dưới một góc cây.

- Um...!- Chiêu Lam kêu

Minh Huy ôm chặt lấy cô và hôn thật mạnh bạo lên cánh đào bé nhỏ , như muốn trút giận hết sự tức giận của bà Hoàng nói với cô vậy. Chiêu Lam không có phản ứng nhưng dần dần về sau cô thấy khó thở và đẩy anh ra.

- Anh làm gì vậy ?- Chiêu Lam lớn tiếng

- Em hỏi anh làm gì hả ? Thế sao em không phản bác lời của bà ta nói chứ ...sao em không nói là em có người yêu rồi !- Minh Huy hét

- Vì thế mà anh ghen tức sao ?- Chiêu Lam nói

- Đúng vậy ..anh không thích ai nói về em ..không thích em là con dâu của họ, em mãi mãi là của anh ..rõ chưa ?- Minh Huy siết chặt 2 vai cô

- Em..hiểu rồi ! Và dù anh gây ra bất cứ điều gì em cũng sẽ không bao giờ trách anh ! Em nợ anh nhiều hơn thế !- Chiêu Lam nói

Minh Huy bước tới ôm siết chặt người cô như sợ buông lỏng là cô sẽ biến mất vậy . Và bàn tay cậu siết chặt nắm đấm của mình < nhất="” định="” em="” chỉ="” là="” của="” anh="” thôi="” !=“” không="” ai="” được="” giành="” cả="” !=“” hoàng="” nhật="” vũ="” mà="” chán="” sống="” rồi="” !=“”> Ánh mắt tức giận của Minh Huy hiện lên rõ rệt. Trên trần lâu , có 1 người đã theo dõi hoạt động này giờ của 2 người , khẽ mỉm cười rồi bước đi.

21. Chương 21.

Tại biệt thự nhà Nhật Vũ , Linh Trân tức giận không nguôi khiến ấy người hầu khiếp sợ , Linh Trân quăng túi xách xuống ghế sofa một cách thô bạo. Ngồi xuống , lúc này cả đám mới bước vào.

- Linh Trân ...cậu đầu cần nóng như thế chứ ?- Minh Thư ngồi xuống uống một ngụm nước
- Sao lại không tức chứ? Ông ta không có quyền đánh cậu ấy trước toàn bộ học sinh như thế !- Trâm Thảo nói
- Nhưng chẳng phải Chiêu Lam không trách cậu ta sao ? - Thế Nam đấm bóp vai cho Linh Trân
- Không phải là không trách mà là không thể trách..lúc nào cậu ấy cũng bị đè nén vụ việc đó !- Linh Trân nói đượm buồn

Vào 2 năm trước , Chiêu Lam không thể có hứng thú gì với Minh Huy , một anh chàng hotboy của cả trường RoseSchool , học giỏi , thể thao cũng giỏi mà cũng là thiếu gia nhà họ Du ,là một người bạn trai mà các cô gái khao khát nhưng chẳng mảy may gì với Chiêu Lam cả. Nhưng một điều mà Chiêu Lam chú ý ở Minh Huy chính là tài nghệ đá bóng của anh , vào hôm đó , tối đến mưa rơi tầm tã , Chiêu Lam vì muốn giới thiệu cho Minh Huy một người con gái tốt hơn mình nên đã gọi anh đi tới quán cà phê Mou'se , trong lúc đợi chẳng thấy anh tới nên cô đã điện thoại và hay tin anh đã bị tai nạn giao thông khi cô gắng chạy thật nhanh tới . Lúc trong bệnh viện , nhìn gương mặt anh xanh xao , mà trong lòng cô cảm thấy đau nhói và hối hận , hối hận vì đã gọi anh đến .Cho nên Chiêu Lam đã chấp nhận mọi thứ để làm bạn gái của Minh Huy bù đắp cho anh về sự việc chấn thương đã làm anh không thể chơi đá bóng như ngày xưa nữa.

Linh Trân kể chuyện lại ọi người nghe , cả Thế Nam và Gia Bảo cũng thấy thật đáng tiếc cho Chiêu Lam vì phải mang nợ như thế. Linh Trân nhìn thấy Chiêu Lam ,liền bước tới lấy hộp y tế.

- Cậu sao rồi ?- Linh Trân hỏi
- Tổ không sao !- Chiêu Lam nói
- Anh ta lại dở trò biến thái đó sao ?- Minh Thư nhìn vào môi cô

Chiêu Lam im lặng không nói gì , lúc này cô thật sự rất mệt , không muốn nói gì cả . Đợi Linh Trân thoa thuốc vào vết thương xong, Chiêu Lam bước đi nhanh lên phòng không nói tiếng gì hết . Trâm Thảo nhìn Linh Trân lắc đầu không nói gì cả .

Tối đến , bàn ăn vẫn như ngày thường như không còn tiếng nói cười vui nữa mà là không gian yên tĩnh, không chịu người phá bỏ không khí này chính là Thế Nam.

- Này ..tớ mới nghĩ ra một ý hay ..bây giờ không khí của chúng ta đang căng thẳng ta hãy đi du lịch cho bớt bầu không khí này nhé !
- Nghe ..nghe hay đó ! Chiêu Lam đi nhé !- Linh Trân nói
- Vậy có Minh Huy theo !- Chiêu Lam nói
- Sao phải có anh ta chứ ?- Trâm Thảo nói
- Thế thì tớ không đi ..sắp tới mùa lạnh tớ không thể bỏ anh ấy một mình được !- Chiêu Lam tiếp tục ăn
- Haizzz..vậy còn Nhật Vũ ?- Thế Nam nói
- Dẫn theo Thảo My !- Nhật Vũ lạnh lùng

Chiêu Lam khẽ nhìn anh , trong lòng lại đau lên , một cảm giác khó chịu khi anh nhắc về tên người con gái đó . Dừng đưa hẵn lại, cô uống cốc nước cacao rồi bỏ đi ra ngoài .

- Chuyến bay vào lúc 9g ngày mai đó !- Minh Thư nói lớn
- Tớ biết rồi !- Chiêu Lam nói vọng lại

Nhật Vũ lúc này cũng dừng đưa rồi uống cốc nước sau đó đuổi theo sau cô.

22. Chương 22.

Chiêu Lam bước đi trên phố , nhìn ngắm xung quanh và cô đi vào quán bar. Nhật Vũ cứ thế đeo kính vào đi theo cô. Chiêu Lam bước vào quầy pha rượu.

- Cho một ly rượu mạnh !- Chiêu Lam nói
- Uả...chị Pờy...lâu quá mới gặp chị !- tên pha rượu nói
- Mà có pha không thì nói !- Chiêu Lam tức giận

Shi thấy cô có vẻ bức bối cũng không dám nói gì nữa chỉ quay người pha rượu cho cô , Nhật Vũ thì đứng trong góc nhìn cô , sao cô lại vào đây chứ . Shi mang rượu ra cho cô , Chiêu Lam cầm chai rượu rót đầy ly , rồi cứ thế nốc vào ừng ực . Bỗng một đám thanh niên đi tới :

- Cô em đang buồn à ..anh đến bầu bạn với em nhé !- 1 tên tóc đỏ nâu khá bảnh bước tới
- Haha...tán tỉnh con gái người ta hả cha ?- đám đứng sau hò hét
- Biến đi !- Chiêu Lam buông câu
- Em đi chơi với anh đi , muốn gì anh cũng chiều em !- tên đó bước sát lại ôm lấy eo cô

1 tiếng động vang lên tất cả mọi hoạt động trong quán bar dừng hẳn lại. Chiêu Lam tát hẳn vào mặt tên dê xồm đó.

- Ôi...Nam mà có sao không ?- 1 đứa con gái nói xem xét mặt cậu
- Không ..mà nhìn thấy em này cá tính rất hợp gu tao !- tên Nam nói cười gian tà nắm lấy tay cô
- Buông ra !-Chiêu Lam lạnh lùng nhìn vào Nam
- Haha...anh không buông thì em làm được gì ?- Nam cười lớn với lũ bạn
- Mà có buông cô ấy ra không ?-Nhật Vũ tiến lại
- Mà là thằng nào ? Biến !- Nam hét

< bốp..rầm=“”> tiếng động lớn vang lên , chỉ một cú đá của Nhật Vũ mà tên đó bay lên làm vỡ cả bàn thủy tinh. Dùng ánh mắt lạnh lùng quét nhìn cả đám rồi quay sang trả tiền rượu cho Chiêu Lam. Chộp lấy tay cô kéo đi nhanh dưới cơn mưa .

- Cậu làm quái gì vậy hả ? Buông ra !- Chiêu Lam nói giọng có chút say sấn
- Đi về !- Nhật Vũ nói
- Cậu là cái gì mà ra lệnh cho tôi hả ?- Chiêu Lam hét

Nhật Vũ tức giận nhìn cô , Chiêu Lam đứng dưới cả quần áo của cô và cậu đều ướt hết cả .

- Đi mà lo cho người yêu của cậu đấy !- Chiêu Lam hét
- Cô yêu hẳn đến mức phải tự làm bản thân đau đớn vậy sao ?- Nhật Vũ hét lên
- Tôi như thế là vì cậu đó ..tôi yêu cậu biết không hả ?-Chiêu Lam cúi đầu xuống - Sao cậu không nhận ra chứ ? Nhìn thấy cậu và Thảo My bên nhau tôi luôn cảm thấy khó chịu ...nhưng..tôi không thể rời xa Minh Huy..không thể rời xa !- Chiêu Lam ngắt đi trong vòng tay Nhật Vũ

Nhật Vũ tròn mắt ngạc nhiên vô cùng nhìn Chiêu Lam , cô đang ôm chặt lấy anh và ngắt đi thì phải , lắc đầu bẽ cô lên rồi đón taxi đi về biệt thự nhanh chóng kéo không cô lại bị cầm.

23. Chương 23.

- Ngày hôm sau tại vùng biển Osaka nổi tiếng của Nhật , Linh Trân mỉm cười tỏa nắng khi bước xuống máy bay . Cả nhóm phát ra một ánh sáng khó tả khiến ai cũng phải đứng lại ngắm nhìn vì nhan sắc của họ.

Trâm Thảo thì tí ta tí tít chạy lại bên cạnh Linh Trân bỏ Hạo Minh đang cực nhọc mang một đóng vali của cô ra

- Woa...ở đây thanh tịnh lại mát mẻ tốt quá nhỉ ?- Linh Trân đáng yêu trong bộ váy màu xanh

- Vậy sau này mình mua nhà ở đây nhá vợ !- Thế Nam nói

- Ai làm vợ anh chứ !-Linh Trân nói

- Vậy anh theo cô khác !- Thế Nam nói

- Dám hông ?- Linh Trân liếc nhẹ

Cả đám phì cười với cặp đôi nhí nhố này, Nhật Vũ thì chỉ lẳng lặng theo dõi nhìn vào Chiêu Lam...chuyện hôm qua cô nói làm cho anh rất là thắc mắc..< tôi=“” yêu=“” cậu=“” biết=“” không=“” hử...sao=“” cậu=“” không=“” nhận=“” ra=“” chứ?...nhìn=“” cậu=“” và=“” thảo=“” my=“” bên=“” nhau=“” mà=“” tôi=“” khó=“” chịu..nhưng=“” ..tôi=“” không=“” thể=“” rời=“” xa=“” minh=“” huy..không=“” thể=“”> Nhật Vũ luôn thắc mắc về việc đó. Còn Chiêu Lam thì đầu đau vô cùng đến mức Minh Huy phải đỡ cô đi . Vào khách sạn

- Cậu chủ !- tất cả nhân viên cúi đầu

- Lấy tất cả phòng ở tầng 30 cho tôi !- Nhật Vũ nói

- Nhưng...cậu chủ ..có 1 khách hàng của chủ tịch ở trên đó nên..!- giám đốc khách sạn nói

- Được rồi .. mọi người nhận phòng rồi đi nhé !- Nhật Vũ nói

Tất cả lấy phòng rồi đi lên phòng của mình xem. Chiêu Lam bước vào phòng nằm xuống giường, đầu cô bây giờ rất là đau và nhức vô cùng . một tiếng động vang lên ,Chiêu Lam lơ lơ mở mắt nhìn . Nhật Vũ bước vào ,đỡ cô ngồi dựa vào thành giường .

- Ai thế ?- Chiêu Lam khó khăn nói

- Cậu bị sốt rồi này !- Nhật Vũ đưa tay lên trán cô

- Không sao !- Chiêu Lam nói

- Không sao gì chứ ! Mau nằm xuống đi !- Nhật Vũ đi vào phòng tắm lấy ra một khăn nóng

Chiêu Lam nằm xuống 2 mắt nhắm lại ngủ say , Nhật Vũ lấy khăn lau cho cô ,mỉm cười nhìn gương mặt đáng yêu này , tay đan siết chặt lấy tay cô , thì < cách=“”> cánh cửa mở ra.

- Cậu đang làm gì vậy hả ?- Minh Huy hỏi

- Đang chăm sóc người bệnh !- Nhật Vũ hông thèm nhìn Minh Huy một cái

- Chiêu Lam bệnh thì tôi lo cậu không cần quan tâm mau về phòng cậu đi !- Minh Huy nói

- Câu này tôi nói mới đúng..đừng nghĩ là con của chủ tịch Du Thị thì oách lắm nhé ! Cậu đang đi với chúng tôi và mọi thứ do tôi làm chủ không tới phiên cậu ra lệnh ! Mau về phòng cậu đi !- Nhật Vũ nói

Minh Huy tức giận vô cùng , nhìn vào cậu với ánh mắt muốn giết cậu ngay lập tức nhưng rồi quay lưng bước đi . Nhật Vũ quay xuống nhìn Chiêu Lam ,tay đan siết lấy tay cô ,nằm kế bên , cậu cũng rất mệt khi đi máy bay . Và cuối cùng là Nhật Vũ cũng chìm sâu vào giấc ngủ với Chiêu Lam.

24. Chương 24.

tiếng chuông điện thoại của Chiêu Lam làm cho cô bừng tỉnh , quay sang thì đập vào mắt cô hình ảnh đầu tiên đó chính là hình ảnh của Nhật Vũ đang say giấc bên cạnh.

- A....!- tiếng la thất thanh

- Ôi...ồn ào quá !- Nhật Vũ bật dậy

- Sao..sao cậu ở đây chứ?- Chiêu Lam hạ giọng

- Tôi mệt quá nên ngủ quên đi trê giường khi chăm sóc cậu thôi mà ... cũng 2 giờ chiều rồi ..cậu thay đồ đi xuống dưới nhà hàng ăn trưa xong đi tắm biển !- Nhật Vũ nói rồi bỏ đi một mạch ra cửa

Chiêu Lam nhìn theo mà thẹn thùng , 2 tay xoa 2 vầng thái dương . Rồi mở vali sắp xếp đồ vào tủ , lấy một bộ bikini và một chiếc váy phủ dài xuống chân để thay.Tại nhà hàng khách sạn , tất cả mọi người tập trung lại vào bàn ăn , Minh Huy liếc nhìn Nhật Vũ cảm phần , còn Thảo My thì cười gian tà nhìn Chiêu Lam.

- Món ăn ở đây ngon quá nhỉ ?- Trâm Thảo nói

- Ừ..rất hợp khẩu vị !- Hạo Minh nói

- Ăn xong ta sẽ đi tắm biển nhé !- Linh Trân nói

- Ok ..được đó ! - Thế Nam nói

Sau khi tất cả ăn xong thì tụ tập ra biển , thân hình gợi cảm bốc cháy của Linh Trân , Trâm Thảo và Thảo My làm cho tất cả bọn con trai sịt máy mũi, Thế Nam và Hạo Minh đỏ mặt vô cùng lấy áo choàng ngay cho 2 cô vợ bé bỏng tương lai. Nhật Vũ thì chẳng thêm quan tâm gì tới Thảo My mà chỉ lo nhìn Chiêu Lam.

- Uả ..sao Chiêu Lam không cởi bỏ áo choàng ra nhỉ sợ thua tôi sao ? - Thảo My khiêu khích

- Há..sao phải sợ cô chứ ..thân hình của Chiêu Lam nhà tôi đâu phải cho cô nhìn là nhìn chứ !- Linh Trân lên tiếng

Bỗng Chiêu Lam bỏ áo choàng ra ,một thân hình cựa kì quyến rũ khiến cho bọn con trai phải nhập viện vì mất máu , Minh Huy và Nhật Vũ cũng phải bịt mũi vì chảy máu . Thảo My tức tối khi thấy Nhật Vũ phản ứng như thế .

- Thế được chưa ?- Chiêu Lam nhìn cô lạnh lùng

- Đê tiện !- Thảo My quay đi chạy lại ôm cánh tay của Nhật Vũ - Anh à ta đi bơi nhé !

Nhật Vũ quay sang nhìn Chiêu Lam một cái rồi mới đi cùng với Thảo My. Minh Huy bước tới ngồi cùng Chiêu Lam.

- Em đang nhìn hấn à !- Minh Huy lạnh lùng hỏi

- Không...không có ..em chỉ ngắm biển thôi !- Chiêu Lam nhìn Minh Huy

- Anh chỉ muốn người em nhìn là anh thôi...em hiểu chứ ?- Minh Huy nhìn Chiêu Lam

- Em hiểu !- Chiêu Lam nói

- Nào ta chơi bóng chuyền nhé !- Thế Nam cầm bóng trên tay

- Ok! Chia đội ra nhé !- Linh Trân nói

- Thi với nhau nhé ..Minh Huy với Nhật Vũ thi xem !- Gia Bảo nói

- Minh Huy ..không chơi được !- Chiêu Lam la

- Sao lại không chứ ? Hay là sợ bạn trai mình thua !- Thảo My nói

- Chơi thì chơi ..sao phải sợ chứ !- Minh Huy bước ra

- Minh Huy !- Chiêu Lam la

Minh Huy bước vào vị trí , Nhật Vũ khẽ cười nhẹ lên , đấu với anh sao ...chưa có ai có thể thắng anh cả ..Thảo My đứng cổ vũ cho Nhật Vũ , còn Chiêu Lam lúc này cứ chăm chú nhìn Minh Huy, Thế Nam hầy quả bóng cao lên , Minh Huy chạy nhanh tới đánh vào, Nhật Vũ nhếch môi phồng thủ mặc cho Minh Huy đang cố sức tấn công vào anh , nhìn thấy Minh Huy như thấm mệt, Nhật Vũ mỉm cười nói :

- Bây giờ là tới lượt tôi tấn công !- Nhật Vũ la

Quả bóng nhanh chóng tới tay Nhật Vũ, anh nhảy cao lên đánh mạnh xuống , Minh Huy liền nhìn vào Chiêu Lam rồi phóng thật cao lên đỡ lại và

- A...!- Minh Huy đáp mạnh xuống nền cát làm cho chân của anh chấn động ngay vết thương

- Minh Huy !!- Chiêu Lam chạy lao tới

- Mau lấy xe nhanh đi !- Minh Thư la

Chấn động ở chân đã vượt sức củ Minh Huy làm cho anh ngất đi , đôi mắt của Chiêu Lam liếc sang nhìn Thảo My đang che miệng cười thầm.

- Nếu anh ấy có chuyện gì nhất định tôi sẽ bắt cô trả giá lại !- Chiêu Lam lạnh lùng nói

Nhật Vũ nhìn vào Minh Huy, anh không ngờ là như vậy..anh không hề có ý xấu gì cả...lo lắng nhìn vào Chiêu Lam đang chăm sóc Minh Huy. Nhanh chóng , Hạo Minh và Thế Nam dìu Minh Huy vào xe giúp cho Chiêu Lam. Chiếc xe như phóng lao tới bệnh viện , các bác sĩ tập trung vào tại phòng cấp cứu . Chiêu Lam ngồi ở ngoài mà trong lòng lo lắng vô cùng .

- Chiêu Lam..tớ xin lỗi ..tại tớ bày trò chơi này mà Minh Huy mới như thế !- Thế Nam nói

- Không phải tại cậu đâu...lòng tự tôn của Minh Huy rất cao nếu ai thách đấu dù đang liệt giường anh ấy vẫn sẽ cố thi cho bằng được !- Chiêu Lam nói liếc nhìn Thảo My

- Mà này cậu thay tạm chiếc váy này đi chứ không lẽ mặc như thế hoài !- Linh Trần đưa một túi đồ

Chiêu Lam gật đầu nghe theo đi vào nhà vệ sinh thay ra chiếc váy màu hồng nhạt đáng yêu. 1tiếng trôi qua... chiếc đèn trên phòng tắt cuộc cũng tắt đi , Chiêu Lam phóng nhanh lại bác sĩ .

- Anh ấy sao rồi bác sĩ ?- Chiêu Lam lo lắng

- Thành công rồi ...nhưng người nhà chuẩn bị tinh thần đi..rất có thể bệnh nhân sẽ bị liệt đôi chân vào một thời gian đó !- Bác sĩ nam nói

- Sao? - Chiêu Lam ngất đi

- Chiêu Lam...!- tất cả hốt hoảng cả lên

25. Chương 25.

2 tiếng sau , Lam Phương bình tĩnh nhìn xung quanh . Linh Trần lo lắng đi tới , hỏi :

- Cậu sao rồi ?

- Minh Huy sao rồi ? - Lam Phương nói nhẹ

- Anh ấy chưa tỉnh , cậu ăn gì không tớ đi mua cho ! - Trâm Thảo hỏi quan tâm

- Tớ đi qua bên phòng Minh Huy ! - Lam Phương ngồi dậy tháo hết dây nhợ ra

- Cậu sao thế vậy hả ? Sao không chịu lo ình chứ ? - Thảo Linh tức giận

- Vậy cậu có thể bình tĩnh khi người thân mình có nguy cơ bị liệt không vậy hả ? - Lam Phương la Thảo Linh nhìn vào Lam Phương , nước mắt rơi ra . Lam Phương bước đi vào phòng Minh Huy .

- Anh tỉnh lại đi mà , anh đừng như vậy mà ! - Lam Phương nắm chặt tay Minh Huy nói

- Chân anh bị liệt rồi ! - Minh Huy nói bất lực

- Anh à , em xin lỗi tại vì em mà anh như thế ! - Lam Phương nói

- Anh không muốn sống nữa ! - Minh Huy la lên mất bình tĩnh

- Minh Huy , anh đừng như vậy mà , em xin anh mà , em sẽ bên anh không xa anh mà ! - Lam Phương ôm lấy Minh Huy

Minh Huy ôm lấy Lam Phương nước mắt rơi xuống , cậu hy sinh như thế quả không uống mà , cậu sẽ mãi có Lam Phương. Lam Phương cố gắng làm cho Minh Huy bình tĩnh trở lại . Kêu y tá mang đồ ăn lên .

- Anh ăn đi kéo mắt sức đây ! - Lam Phương ngọt ngào nói

- Ừ , em cũng ăn đi ! - Minh Huy nói

Cả 2 mỉm cười nhìn nhau ngọt ngào , và cứ thế 1 tuần sau . Minh Huy được xuất viện , Lam Phương đi về khách sạn dọn hành lý thì :

- Lam Phương !! - một người đàn ông trung niên gọi cô

- Ông nội !! - Lam Phương giật mình

- Sao.. Ông nội em sao ? - Minh Huy giật mình

26. Chương 26.

— Tối đến — Tại biệt thự Hoàng gia

Cả sân vườn đang từng bừng nhộn nhịp chuẩn bị mở party để mừng cả đám về. Thảo Linh đã nhanh chóng ời những học sinh cùng lớp đến để cùng chung vui . Những vị thiếu gia , tiểu thư đều diện những bộ váy thật đẹp . Và hơn hết 10 nhân vật chính rất là xinh đẹp và điển trai , riêng chỉ có Minh Huy là đang buồn vì phải ngồi trên chiếc xe lăn này . Lam Phương mỉm cười ,cô thật xinh đẹp trông bộ váy xòe phồng giản dị .

- Woa, có tiệc như thế này sao lại thiếu ta được chứ ! - không ai khác đó chính là người mẹ đáng yêu của Nhật Vũ

- Chào cô ! - tất cả cúi đầu chào

- Mẹ tới chi vậy ? - Nhật Vũ nói lạnh

- Có tiệc tất nhiên mẹ phải tới rồi ! - bà Hoàng - Lệ Quân nói

- Con đâu có mời ! - Nhật Vũ nói

- Vậy con sẽ đuổi ta sao ? - Bà Lệ Quân tức điên lên

- Này anh , cứ để mẹ chung vui đi ! - Thảo My ôm lấy cánh tay Nhật Vũ

- Ừa , hình như tôi chỉ có 1 thằng con trai ,đâu xuất hiện thêm đứa con mà gọi mẹ vậy ? - bà Lệ Quân liếc nhìn Thảo My

- Woa, bác nói đúng quá ! - Linh Trân và Thảo Trâm vỗ tay tán thưởng

Lam Phương cũng khẽ cười .Minh Huy quay nhìn , kéo tay cô .

- Có chuyện gì à ? - Lam Phương nói

- Anh thấy hơi mệt , anh về phòng nhé ! - Minh Huy nói

- Em đưa anh đi nhé ! - Lam Phương nói

- Không cần đâu ,em cứ tiếp đãi bạn đi ! - Minh Huy quay xe lại lăn đi

Lam Phương nhìn theo mãi đến khi anh đã vào nhà thì thôi. Quay sang thì mẹ Nhật Vũ ôm chầm lấy cô .

- Con dâu !! Ta nhớ con lắm đây !

- A .. Ha , bác à Nhật Vũ đang nhìn kìa !! - Lam Phương nói

- Con yên tâm !! Có con bên cạnh nó không làm gì được a đâu - bà Lệ Quân nói

- Nếu mẹ muốn tham dự thì đừng có ăn nói kiểu đó ! - Nhật Vũ tức điên lên

- Con dám nói với ta vậy sao ? Trời ơi khổ thân tôi sinh nó ra mà nó đối xử tôi vậy đó ! Con dâu con hãy nói nó đi ! - bà Lệ Quân ôm Lam Phương than thở

- Mẹ ... mau về trước khi con nổi giận!- Nhật Vũ nói

- Buổi tiệc này không phải của riêng cậu và Thảo My ,cô Lệ Quân sẽ là khách của tôi , cậu không được đuổi cô ấy !- Lam Phương nói

- Đúng đó ! Cô à ta đi ăn đi nhé , bọn cháu tự tay làm bánh đó ! - Thảo Linh nói

Bà Lệ Quân nhìn Nhật Vũ cười tươi , làm cậu tức xì khói . Lam Phương mỉm cười nhìn bà Lệ Quân . Bước vào nhà lên phòng Minh Huy , thì thấy anh đang cầm con dao .

- Minh Huy , anh làm gì vậy hả ? - Lam Phương la giạt con dao từ tay anh ra

- Lam Phương à , chân anh bị liệt không ai còn quan tâm anh nữa , anh không thể sống nữa ! - Minh Huy nhìn vào đôi chân của mình mà nước mắt anh rơi ra

- Minh Huy , ai nói không ai quan tâm anh còn có em mà em sẽ bên anh quan tâm anh ! - Lam Phương ôm Minh Huy

- Anh mệt rồi ! Anh mệt rồi anh muốn nghỉ !

- Em hiểu rồi !

Lam Phương bước ra khỏi phòng , bà Lệ Quân nhìn cô nhẹ cười .

- Con có cần ta giúp không ?

- Cảm ơn cô nhưng con xó thể tự giải quyết !

Lam Phương nói xong cúi đầu bỏ đi , bà Lệ Quân mỉm cười nhìn theo cô .

- Thế mới là con dâu của Dương Lệ Quân này chứ !

Thì < âm=“”> bà lặn xuống cầu thang.

27. Chương 27.

— Bệnh viện —

- Bác sĩ đâu ? - Nhật Vũ la lên

Lam Phương nước mắt rơi không ngừng nhìn theo bà Lệ Quân đầu bà đang chảy máu rất nhiều . Tất cả bác sĩ lập tức huy động lại vào phòng cấp cứu.

- Nếu các người mà không cứu được mẹ tôi tôi sẽ giết hết các người đó !- Nhật Vũ la

- Lam Phương rốt là chuyện gì thế ? - Thảo Linh nhìn cô đang run

- Tổ không biết , lúc tổ đi xuống thì tự nhiên cô ấy ngã từ cầu thang xuống ! Tổ không biết gì hết ! - Lam Phương nói

- Thôi , không sao đâu cậu bình tĩnh đi ! - Thế Nam nói

Cứ thế trôi qua được 3 tiếng đồng hồ , một ông bác sĩ đi ra .

- Mẹ tôi sao rồi ? - Nhật Vũ la

- Bà chủ không sao , nhưng bà sẽ bị hôn mê,một thời gian !- ông bác sĩ nói

- Chính xác thì lúc nào sẽ tỉnh hả bác sĩ ? - Minh Thư hỏi

- Không thể nói chính xác được nhưng mọi người hãy nói những chuyện vui cho bệnh nhân nghe nhé có thể sẽ giúp bệnh nhân nhanh chóng hồi phục ! - ông bác sĩ nói

- Cái gì chứ sao không biết được thời gian tĩnh chứ các người muốn bị đuổi việc hết phải không ? - Nhật Vũ kích động

- Bác sĩ ông đi đi ! - Gia Bảo nói

- Nhật Vũ , cậu bình tĩnh đi ! - Lam Phương nói

- Im tiếng đi làm sao tôi có thể bình tĩnh chứ hả ? - Nhật Vũ nói

- Nhật Vũ, anh nghĩ tôi xô cô ấy sao ? - Lam Phương ghen ngào

- Đúng vậy , nếu mẹ tôi có chuyện gì tôi không tha cho cô đâu ! - Nhật Vũ quay lưng lại với cô

- Nhật Vũ , cậu nói gì thế hả ? Sao có thể là Lam Phương được ? - Thảo Linh tức giận

Nhật Vũ quay lưng bỏ đi , Thảo My nhìn gương mặt hệt hăng của Lam Phương mà khẽ nở nụ cười gian tà bỏ đi theo Nhật Vũ.

- Lam Phương ! - tất cả mọi người nhìn cô lo lắng

- Tôi muốn một mình , mọi người đi đi ! - Lam Phương nói lạnh

Tất cả chỉ biết lắc đầu bất lực , rồi bước đi . Lam Phương nghĩ về câu nói của Nhật Vũ « Nếu mẹ tôi có chuyện gì tôi sẽ không tha cho cô » . Câu nói của anh như một con dao tào âm vào tim cô , đau quá . Nước mắt rơi lúc nào cô cũng không hay , bỗng một người đàn ông bước tới .

- Ba !

- Đừng đau lòng , con gái của ba ! - ông Trần Tuấn Khải nói

- Con sai rồi , ba ơi !

- Nín đi con yêu , về nhà thôi !

- Ba ơi , con muốn gặp,cậu ấy lần cuối !

Ba cậu gặp đầu đồng ý , Lam Phương đi tới căn phòng bệnh của bà Lệ Quân . Nhật Vũ đang gục vào tay bà mà ngủ . Lam Phương đẩy cửa bước vào , bàn tay sờ vào gương mặt mà lúc nào cũng khiến cô vui , khiến cô đau lòng .

- Nhật Vũ , cảm ơn cậu suốt thời gian qua đã bảo vệ tôi nhé , ngày mai khi cậu tỉnh dậy có lẽ tôi đã phải về nhà rồi . Tuy cậu không tin tôi , nhưng tôi vẫn muốn nói là tôi không có xô cô ấy , Nhật Vũ , điều qua, trọng mà tôi luôn nói với cậu là suốt bao năm qua Em Đã Yêu Anh Mất Rồi ! Những hình ảnh đó không bao giờ em quên đâu ! Hãy sống hạnh phúc nhé !

Lam Phương rơi nước mắt lên khuôn mặt cậu , cô nhẹ cúi xuống hôn lên môi cậu . Rồi cô quay bước đi , về tới biệt thự Hoàng gia . Cô cẩn thận thu xếp những bức ảnh của cả nhóm vào vali . Tuấn Kiệt thấy chị mình liền hỏi :

- Chị ! Ta sẽ đi thật sao ?

- Một mình chị đi cũng được em cứ ở đây đi !

- Không , em sẽ đi với chị mà !

Lam Phương mỉm cười trong nước mắt ôm lấy Tuấn Kiệt . Cô đi xuống phòng khách , nhìn xung quanh nơi đây đã từng có nhiều kỉ niệm của cô và Nhật Vũ . Tuấn Kiệt từ trên lầu bước xuống cùng cô đi ra xe. Nhìn ngôi biệt thự lần cuối , nước mắt cô cũng rơi ra :

- Tạm biệt mọi người nhé !

- Lên xe đi 2 đứa !

Nghe thấy tiếng ba cô gọi , cả 2 bước lên xe đi . Lúc này , cả đám cũng vừa về.

28. Chương 28.

Cả đám bước vào nhà , ngồi xuống sôpha .

- Tớ không tin Lam Phương đẩy cô Lệ Quân ! - Linh Trân nói
- Em không tin , thì đâu phải Nhật Vũ nghe theo em ! - Thế Nam nói
- Nhưng nếu đúng như Lam Phương nói thì ai đẩy cô ấy ! - Trâm Thảo nói
- Đúng rồi , lúc nãy ó có rất nhiều người vào nhà , có Thảo My nữa ! - Hạo Minh nói
- Camera ! - Minh Thư lạnh lùng nói
- Đúng ra i , camera ! Ta sẽ biết ai là người đẩy cô Lệ Quân , ôi bà xã thông minh quá đi! - Gia Bảo la

Cả đám nhanh chóng lấy máy ôi nh ra xem lại đoạn băng quả đúng như cả đám nghĩ là Thảo My . Cô ta đợi mẹ Nhật Vũ không chú ý từ phía sau xô cô ấy xuống quả đúng là tiểu nhân mà . Cả đám nhanh chóng đến bệnh viện đưa cho Nhật Vũ xem. Thảo My nhìn những hình ảnh bị ghi lại liền run sợ chối cãi :

- Em không có chắc chắn Linh Trân đã làm đi đoạn băng này vu khống em !
- Vậy .. Còn tôi làm bằng chứng thì sao ? - bỗng mẹ Nhật Vũ mở nhẹ mắt ra
- Mẹ ! - Nhật Vũ vui mừng ôm lấy bà
- Nhật Vũ , con mau cản Lam Phương lại nó mà quay về nhà thì cuộc đời nó sẽ bị định đoạt bởi ông nó ! - mẹ Nhật Vũ nói
- Sao ?

Nhật Vũ nhanh chóng chạy nhanh ra xe , đi tới biệt thự Trần gia . Trước cổng , cậu ấn chuông liên hồi :

- Dạ , cậu tìm ai ?
- Tránh ra !

Nhật Vũ đi thiên ngang vào nhà trước sự ngăn cản của tất cả bảo vệ và bà giúp việc . Tại phòng khách , cậu lạnh lùng lên tiếng :

- Lam Phương đâu ?
- Dạ , lão gia tôi có cản nhưng cậu ấy cứ đi vào !
- Bà đi làm việc đi !
- Ông Hải Đông gật đầu , quay sang nhìn Nhật Vũ , ngây ngô hỏi :
- Cậu tìm cháu tôi có chuyện gì ?
- Ông mau thả cô ấy ra !
- Cậu nói gì thế , cháu gái tôi nó mới về sao phải thả ?
- Tôi nói ông biết , nếu ông không thả cô ấy thì dùng bất cứ giá nào tôi cũng sẽ khiến ông phải sụp đổ hết cơ ngơi này !
- Cậu làm gì nào ? Ăn nói hỗn xược ! - ba của cô không chịu được
- Vậy cậu đang hăm dọa chúng tôi sao ? - trên lầu 1 cô gái thật xinh đẹp đi xuống
- Lam Phương , đi về !
- Buông ra ! - Lam Phương nói lạnh lùng
- Lam Phương , cậu đang nói gì vậy hả ?
- Tôi biết , cậu buông ra đi ! Tôi đã về nhà của mình sao lại phải đi về nữa , đây là nhà tôi ! nơi tôi có hạnh phúc từ gia đình !

- Cậu nói dối!

- Tôi không nói dối ! Cậu không thấy cuộc sống của tôi đang sung sướng sao , được sống với ba và ông , là cô chủ của tập đoàn lớn , nhà thì sang trọng ! Chẳng phải ai cũng ước muốn có sao ?

Nhật Vũ không thể tin người con gái trước mặt mình, cô ấy đã hoàn toàn thay đổi , nhưng cậu vẫn cố gắng tin là cô và nâng tay cô lên n, nói nhẹ :

- Lam Phương , anh sai rồi ! Anh yêu em , về nhà với anh đi !

- Hoàng thiếu gia , xin lỗi ! Tôi đã có hôn phu ! Và tôi không hề yêu cậu !

- Nói dối , em yêu anh mà ! Em đã nói với anh như thế mà !

- Tôi không nói dối, xin lỗi nhưng tôi không muốn tiếp cậu , mời cậu về cho , cô Mai tiền khách !

Lam Phương lạnh lùng nhìn cậu , Nhật Vũ buông lời tay mình nhìn vào người con gái trước mặt .

- Cô không phải Lam Phương của tôi ! Xin lỗi , đã làm phiền tôi nhầm người rồi !

Nhật Vũ lạnh lùng quay bước đi , Lam Phương nhìn theo anh mà tim cô đau như có hàng mũi dao đâm vào vậy. Quay sang nhìn ông nội và ba :

- Con đã làm đúng ý ông nội , ông vừa ý chưa ?

- Con làm tốt lắm , bây giờ con lên phòng nghỉ ngơi đi chút ta sẽ đưa những dự án của công ty cho con làm !

- Dạ , thưa ông !

Lam Phương quay bước đi bỏ lên lầu , lúc này ba cô - ông Tuấn Khải nói với ba mnh :

- Ba à , làm vậy có quá sức con bé không , nó vẫn còn đang tuổi học mà !

- Sau này nó là người thừa kế công ty ,ta phải đào tạo nó !

- Nhưng .. ! Ba à , bạn của nó không liên quan vào chuyện này ba phảo để nó được có những tình cảm chứ !

- Một người làm thủ lĩnh thì không cần bất cứ tình cảm nào , chẳng phải nó đã có Minh Huy làm chồng sao ?

- Nhưng ..

- Ta đã quyết định con cái ta sao ?

- Dạ , không ạ !

Ông Tuấn Khải nhìn lên phonhg cô , lẽ nào mà ông không biết được bây giờ cô như thế nào , một người cha sao có thể nào không thương con mình chứ , nhưng không có 1 người đó chứ , ông ta đã chính tay giết chết vợ mình chỉ vì giq sản kết sù này thôi !

Trong phòng của Lam Phương , nước mắt cô không ngừng rơi ra . Sao c,lại yếu đuối như thế chẳng phải cô đã từng muốn xa cậu sao ? Nhìn vào bức ảnh mà cô đã cùng cậu đi chơi .. Nước,mắt của cô,cũng làm lay động ông trời , cơn mưa đổ xuống rơi tầm tã , < cốc=“” ..=“” cốc=“”> tiếng gõ cửa vang lên , Lam Phương lấy khăn ướt lau đi nhữmy giọt nước mắt , nói lạnh :

- Vào đi !

- Chị !

Tuấn Kiệt bước vào , nhìn thấy đôi mắt đỏ hoe của chị mình liền nói buồn :

- Lúc nấy , anh Nhật Vũ tới đúng không ? Sao chị không về ?

- Tuấn Kiệt , em khờ quá , chị về đây là tiếp quản công ty nên không thêi gặp anh ấy hiểu chưa ?

- À, thì ra như vậy ! Chị à , tối nay em phải đi ăn với ông và ba đó , chị đi nhé !

- Ừm, chị sẽ làm nhanh công việc ! Em về phòng đi !

- Dạ ! Nhưng chị nhớ đừng làm quá sức !Tuấn Kiệt ôm lấy chị an ủi , cũng may là có Tuấn Kiệt bên cạnh nếu không cô không biết mình sẽ ra sao .. Nhưng cô quay về đây là có những điều rất quan trọng , thứ 1 là phải chữa đôi chân của Minh Huy , thứ 2 là cô phải chữa bệnh tim của Tuấn Kiệt , từ nhỏ cơ thể của cậu đã rất yếu bệnh thì liên miên nhưng bệnh nghiêm trọng nhất đó là bệnh tim mắc phải từ nhỏ . Cô đã,cố tìm nhiều bác sĩ giỏi để chữa nhưng họ lại lấy tiền với con số rất lớn và cuối cùng là cô muốn trốn cậu , muốn cậu phải quên cô . Vì ông cô nói một chủ tịch lãnh đạo là không được có bất cứ tình cảm nào kể cả tình thân gia đình , nếu có thể hy sinh cho công việc của phải vứt bỏ. Bước qua phòng Minh Huy , nhìn anh say giấc cô nhẹ bước tới kéo chăn cho anh . Ngồi xuống ngay cạnh giường, nắm tay anh thì thầm :

- Sắp tìm được bác sĩ chữa cho anh rồi , mừng thật anh nhỉ ? Lần này là do ông tìm nếu có cơ hội thì .. anh sẽ chơi đá bóng lại được rồi .. Cảm giác tội lỗi của em cũng vơi được phần nào !

Lam Phương đứng dậy , bỏ đi ra khỏi phòng. Lúc này , Minh Huy mới chịu mở mắt ra :

- Suốt bao năm qua bên cạnh anh là vì em thấy tội lỗi sao ?

29. Chương 29.

Tối đến —

Chiều Lam bước xuống lầu với bộ váy xoè xinh đẹp , nhìn Tuấn Kiệt thật bảnh trai trông bộ vest , cả ông và cha cô cũng rất sang trọng . Cả 4 người lên xe , đi tới nhà hàng 5 sao Queen . Vào 1 căn phòng , đã có 1 một số người ở đó . Chiều Lam nhìn vào , là gia đình của tập đoàn S&Q đã hợp tác với công ty rất lâu nhưng còn vụ hện này là sao?

- Chủ tịch , ông đã đến rồi !

Ông Hưng Thịnh nói , tay bắt mặt mừng . Chiều Lam từ tốn ngồi vào chỗ ,quan sát hôm nay lão ta dẫn con gái và con trai theo là ý gì đây ?

- Ủm , chủ tịch Dung quá khách sáo !

Ba cô mỉm cười nói , khi tất cả đã yên vị xong những món ăn cũng được đưa lên . Chiều Lam quay sang đẩy đĩa bát tét cho Tuấn Kiệt .

- À , chủ tịch hôm nay chúng tôi đã dẫn theo đứa con gái và đứa con trai , chúng nó đã thấy được đại tiểu thư và nhị thiếu gia trong trường và đã nảy sinh tình cảm mong 2 vị có thể tác hợp cho chúng !

Những lời ông Hưng Thịnh nói cho Chkêu Lam giật mình nhìn vào chàng trai trước mặt , nhìn bề ngoài có vẻ rất đẹp trai nhưng đối với cô hẳn không là gì cả , quay sang nhìn vào đứa con gái , cô có thể nghĩ thấy mùi nước hoa nồng từ cô và khuôn mặt đầy phấn son .

- Chuyện này .. ! - ba cô đang nói thì

- Con không đồng ý !

Chiều Lam lên tiếng , làm cho cả bàn ăn phải dừng đưa lại . Ông Hưng Thịnh liền cúi lên , nói :

- Phận làm con sao lại xen vào chuyện người lớn đang nói , hỗn xược !

- Xin lỗi , nhưng nó sẽ là người đảm nhiệm chiếc ghế chủ tịch của tôi vào thời gian tới đây ! - ông Hải Đông lên tiếng

- Chuyện của con gái ông , tôi đồng ý !

- Ông nội !

Chiều Lam bật dậy , kéo Tuấn Kiệt đứng lên .

- Con nói ọi người biết không có vụ hôn ước gì hết bằng không , con không thèm cái ghế chủ tịch đâu !

Chiều Lam kéo Tuấn Kiệt đi nhanh ra xe về nhà , làm cho ông Hải Đông tức giận khôn nguôi đi về .

- Chiều Lam !

- Ba bình tĩnh đi !
- Nếu ông nói chuyện đó thì không có gì để bàn nữa , con nhất quyết không để Tuấn Kiệt cưới người nó không yêu !
- Chiêu Lam lạnh lùng nhìn ông , rồi bỏ đi lên phòng .
- Chị ! Chị đừng cãi ông nữa , chỉ cưới vợ thôi mà , có sao đâu !
- Tuấn Kiệt, chị phải bảo vệ em , tâm nguyện cuối cùng của mẹ mà chị có thể làm được!
- Tuấn Kiệt ôm Chiêu Lam , chị của cậu khổ quá rồi , cậu không muốn để cô phiền lòng vì cậu nữa . Chiêu Lam bước vào bàn làm việc , tìm mọi thông tin của lão già Hưng Thịnh đó .
- Cùng lúc đó , tại biệt thự Hoàng gia . Nhật Vũ nằm trong phòng , bao nhiêu chai rượu lăn lóc trên sàn cũng đều bị anh uống hết . Khuôn mặt anh không hề có tí cảm xúc nào cả , bà Lệ Quân bước vào nhìn đứa con trai của mình mà lòng bà đau tận xương tủy .
- Nhật Vũ , đừng uống nữa mà con !
- Mẹ , có phải con làm gì xấu xa lắm đúng không ?
- Đúng , nếu như con cứ ngồi đây mà uống bỏ mặc Chiêu Lam thì con rất xấu xa hiểu chưa ?
- Con trai của ba , sao lại yếu đuối như thế ? - ông Minh Vũ nhìn cậu âu yếm
- Nhưng cô ấy không cần con ba mẹ à !
- Chiêu Lam , vào 2 ngày nữa nó sẽ phải đảm nhận chiếc ghế chủ tịch , con phải cứu nó rõ không ?
- Sao lại cứu ?
- Ba đã nghe cô 3 con nói là Lam Phương sẽ gặp điềm hung vào ngày đó sẽ nguy cơ tới tính mạng đấy !
- Con phải cứu cô ấy !
- Nhật Vũ đứng dậy đi loạng choạng , ông Minh Vũ lắc đầu đánh vập ngay sau gáy cậu làm cậu ngã đi . Bà Lệ Quân đỡ Nhật Vũ lên giường nằm nghỉ , lắc đầu nhìn vào chồng mình :
- Sao số con mình nó khổ như thế vậy anh ?
- Đừng buồn mà em , anh tin con mình nó sẽ vượt qua mà !

30. Chương 30.

Sáng ngày hôm sau — Tại quán cafe sang trọng , một cô gái cực kì xinh đẹp nhìn vào người đàn ông trước mặt .

- Cô hẹn tôi ra , có chuyện gì ? - ông Hưng Thịnh nói
- Tôi không thích vòng vo , 1 là ông phải dừng ngay cái ý định có hôn ước giữa con gái ông với em tôi , 2 là ... Ôi nếu như thằng con ông nó chết mê một tôi mà phải bỏ ông đi thì ai nổi tội tông đường cho nua ông nhỉ? - Chiêu Lam nói rồi nhìn ông cười đêu lên
- Cô đang hăm dọa tôi sao ?
- Tôi không hăm dọa , tôi nói là tôi làm !
- Được vậy tôi xem cô làm gì nhưng con gái tôi chăm em cô thì nó phải cưới con bé !
- Được , tôi đã jói như thế mà ông không chịu nghe thì ông nhớ phải để thằng con ông suốt ngày trông nhà , nhưng mà khi nó không về nhà thì ông hiểu rồi đấy !

Chiêu Lam bỏ đi , ông Hưng Thịnh tức giận đập tay xuống bàn . Chiêu Lam đi về nhà , thấy bác sĩ từ phòng của Minh Huy bước ra thì chạy tới :

- Bác sĩ , anh ấy sao rồi ?
- Cậu ấy đang có tiến triển , hằng ngày cô cứ tập cho cậu ấy đi thì sẽ mau đi được thôi !
- Vâng , cảm ơn bác sĩ ! Cô Mai tiễn bác sĩ giúp tôi !

Chiêu Lam cúi chào bác sĩ , rồi đi vào phòng Minh Huy , thấy anh đang nằm nhìn vào đôi chân.

- Anh ơi , chân anh có tiến triển rồi đấy ! Bác sĩ nói chỉ cần hằng ngày anh chăm chỉ tập đi thì trong vòng 1 tháng anh có thể đi !
- Ừm , hôm nay em làm việc sao rồi ? Có mệt không ?
- Dạ không ! Anh ăn gì em kêu quản gia nấu nhé !
- Không cần đâu , anh muốn nghỉ ngơi !
- Vậy cũng được ! Thôi em đi làm việc đây , anh ngủ ngon nhé !

Chiêu Lam cúi xuống hôn chụt vào má cậu , rồi bỏ đi về phòng . Minh Huy nhìn theo cô , lòng đầy đau đớn :

- Sao em đối xử với anh như thế !

Chiêu Lam lấy điện thoại cũ ra , điện thoại này là Nhật Vũ đã tặng cho cô khi mới vào nhà . Cô không nỡ bỏ đi , mở nguồn điện thoại lên thì có 82 tin nhắn , 34 cuộc gọi nhớ . Bấm vào tin nhắn , là của những người bạn cô rất nhớ .

< chiêu=" lam=" ,=" tớ=" là=" linh=" trân=" nè=" ,=" dạo=" này=" cậu=" sao=" rồi=" bọn=" tớ=" tìm=" được=" bằng=" chứng=" là=" thảo=" my=" đấy=" cô=" lệ=" quân=" rồi=" !==" cậu=" đọc=" được=" tin=" nhớ=" gọi=" lại=" cho=" tớ=" nhé=" ">

< tớ=" là=" minh=" thư=" đây=" ,=" chiêu=" lam=" cậu=" sao=" rồi=" họ=" có=" đánh=" đập=" cậu=" không=" bọn=" tớ=" nhớ=" cậu=" và=" tiểu=" kiệt=" lắm=" ,=" cậu=" hãy=" về=" đây=" đi=" !==" ">

Và hàng loạt tin nhắn hỏi thăm cô , nước mắt không tự chủ rơi xuống nhìn vào tin nhắn của người cô yêu nhất .

< chiêu=" lam=" ,=" là=" anh=" đây=" ,=" anh=" đã=" nghe=" mẹ=" kể=" lại=" mọi=" chuyện=" rồi=" ,=" anh=" biết=" là=" em=" đã=" đau=" khổ=" khi=" anh=" nặng=" lời=" với=" em=" ,=" lúc=" anh=" đến=" nhà=" em=" thì=" đã=" không=" gặp=" em=" rồi=" ,=" mà=" là=" một=" cô=" gái=" đây=" tham=" vọng=" có=" khuôn=" mặt=" giống=" em=" !==" chiêu=" lam=" ,=" nếu=" em=" có=" đọc=" được=" tin=" nhắn=" này=" thì=" hãy=" gọi=" cho=" anh=" nhé=" ,=" anh=" yêu=" em=" !==" ">

Nước mắt rơi xuống , sao tim cô đau dữ dội như thế , cô đã nói là không yêu anh mà , bấm vào số của Minh Thư , ngoài cô bạn bình tĩnh này cô không còn biết gọi ai nữa . Tiếng chuông vang lên đầu dây , và :

- < alo=" "> - giọng nói lạnh lùng của cô bạn thân
- Minh Thư ... Là tớ đây !!
- Chiêu Lam ! Cậu sao rồi ?
- Tớ không sao , mọi người sao rồi !
- Mọi người đều khỏe ! Cậu ổn là bọn tớ vui lắm rồi !
- Minh Thư , vào tháng sau có một buổi tiệc tớ muốn nhờ cậu đưa mọi người tới được không ?
- Ừm , tớ làm được mà !

- Cậu khó giữ bí mật giúp tớ nhé ! Bây giờ tớ phải cúp máy rồi , sau này sẽ gọi cho cậu !

Chiêu Lam cúp máy đi , lấy khăn giấy lau nước mắt . Nói lạnh :

- Đừng đứng sau cửa , vào đi !

- Em quả rất đặc biệt !

1 chàng trai thật khôi ngô bước vào , ngồi vào ghế sôpha .

- Thiếu gia Dung !

31. Chương 31.

Trong căn phòng , người con trai khôi ngô đang ngồi gác chân lên bàn nhìn Chiêu Lam nói :

- Anh đến đây để nói cho em biết ! Chỉ cần em đồng ý hôn ước của anh và em thì em muốn gì anh cũng chiều !

- Thiếu gia Dung Minh Anh ! Anh nghĩ anh có quyền sao ? Chừng nào ba anh còn là chủ tịch thì anh không có cái quyền đó làm sao tôi tin anh nổi!

- Em yên tâm , trong nhà chỉ có anh là con trai ! Nên mọi gia sản nhất định thuộc về anh !

- Chẳng phải em gái anh , nó du học bên Mỹ về à ! Không chừng cha anh đưa tài sản cho nó đấy !

- Haha , hoang đường ! Không thể nào !

- Nhưng ..!

Chiêu Lam bước tới gần Minh Anh , cúi người xuống sát vào cậu , thì thầm :

- Nếu anh lấy được cổ phần đó mang tới đây em mới tin và chịu được chứ ?

- Ôi , anh không thể chờ được !

- Vậy anh phải nhanh lên đi chứ !

- Ok , em cho anh khoảng 1 tháng nhưng với điều kiện vào ngày rảnh em phải đi chơi với anh !

- Ok , có gì khó đâu !

Minh Anh nhìn Chiêu Lam liền nổi thú tính lên , nhưng anh phải nén lại vì đây dù sao cũng là nhà cô không thể mất hình tượng . Bước nhanh ra xe đi về , Chiêu Lam khẽ nhếch môi :

- Đã cảnh cáo mà không nghe ! Gia đình ông phải nhận hậu quả thích đáng !

Chiêu đến , Chiêu Lam mỉm cười đưa Minh Huy ra vườn cùng với Tuấn Kiệt .

- Ta tập đi anh nhé !

- Ừm!

Chiêu Lam mỉm cười , nắm tay đỡ Minh Huy . Tuấn Kiệt đứng kế bên dìu phụ cô . Minh Huy bước chậm rãi , Chiêu Lam nhẹ nhàng dìu anh đi .

- Ta nghỉ thôi ! Anh tập hay lắm !

- Chiêu Lam , nhờ em đó !

- Hai anh chị có còn nhớ tới em không vậy ?

- hi , chị vào kêu quần gia mang đồ ăn ra đây nhé ! Đợi một chútv!

Cả 2 mỉm cười nhìn cô . Lúc này , trong căn phòng của biệt thự gia đình Nhật Vũ –

- Nhật Vũ, con ăn đi !

- Mẹ , mẹ thương con thì thả con ra đi ! Con phải đi cứu Chiêu Lam !
- Mẹ thương con , nhưng nếu con muốn cứu Chiêu Lam thì con phải có sức và chứng tỏ tài năng của mình ra !

Nhật Vũ im lặng , nhìn vào báo cháo trước mặt . Anh cảm thấy mệt mỏi , bà Lệ Quân đau lòng nhìn con trai yêu của mình . Bà cầm báo cháo lên đút cho cậu , mừng rỡ khi thấy rốt cuộc cậu cũng chịu ăn .

- Mẹ , mẹ hãy lấy những dự án đang dang dở ra giúp con ! Con sẽ chứng tỏ con có thể bảo vệ cô ấy !
- Vậy mới đúng là bảo bối của mẹ !
- Mẹ đừng ôm con nữa , mau đi lấy hồ sơ đi !
- Được rồi !

Nhật Vũ bước xuống giường vào phòng tắm , tắm rửa toàn bộ . Cậu không được ủ rũ , cậu phải cứu Chiêu Lam .

— Thời gian cứ thế trôi qua , cứ thế là ngày mai cô là chủ tịch tập đoàn C&I , tới đến tại khách sạn Dung Anh , Chiêu Lam khẽ nhếch môi bước xuống xe hơi . Cô diện trên người bộ váy xòe ra , rất là xinh xắn . Đi vào thang máy lên phòng 165 , mở cửa ra thì

- Um.. !

Cô liền bị Minh Anh từ sau cánh cửa ôm lấy , hôn lên cổ mình .

- Từ từ đã anh ! Làm em ngột quá !
- Anh chờ ngày này lâu lắm rồi !
- Nè , anh phải làm đúng aui định chứ , định nuốt lời à !
- Haha , sao anh nuốt lời với em được chứ ! Em xem bản sang nhượng toàn bộ cổ phần của công ty Dung Anh đã là của anh , còn đây là bản sang nhượng cho em đó !

Chiêu Lam nhìn vào bản sang nhượng , 60% cổ phần công ty Dung Anh và 15% cổ phần của tập đoàn C&I đã được Dung Minh Anh sang cho cô . Cô mỉm cười lấy viết ra :

- Anh à , còn thiếu chữ ký kia ! Anh định gian lận sao ?
- Tất nhiên là không !

Minh Anh khẽ cười cầm cây viết cô đưa ký ngay vào bản sang nhượng , Chiêu Lam mỉm cười để 2 bản sang nhượng vào túi xách . Minh Anh liền ôm lấy , để cô nằm xuống giường rộng mênh mông . Hôn thật sâu vào đôi môi của cô , Chiêu Lam liền vùng vẫy , đánh nhẹ vào ngực cậu .

- UM.. Anh làm em đau quá , từ từ để em đi tắm chứ!
- Thôi , anh muốn ngay , anh chịu không được !
- Em không thích lần đầu của mình mà không sạch sẽ !
- Ok , anh chiều em ! Nhớ nhanh nhanh ra đó !

Chiêu Lam bước vào phòng tắm , thay ra bằng áo choàng tắm . Cô lấy trong túi ra , một cây son rồi thoa lên môi . Bước ra khỏi phòng tắm , Minh Anh nhìn cô như con thú đói , bay nhào tới ôm cô đè xuống giường . Đôi môi hôn mãnh liệt vào cánh đào bé nhỏ , bỗng .. cậu bất tỉnh nhân sự trên người cô . Chiêu Lam khẽ cười , đẩy Minh Anh qua một bên . Đi vào phòng tắm , thay lại bộ váy . Mở cửa phòng ra , 2 người mặc vest đen cúi đầu kính cẩn.

- Đưa hân về biệt thự bỏ hoang , nhớ phải canh chừng hân đợi lão gia kia tới nó sẽ được gặp người thân ở cửu tuyền ! À , kiếm một ông nào đó cho hân thỏa mãn đi .. trả công cho hân trước khi chết !
- Dạ !

Chiêu Lam bước đi , dám động tới cô, xem như lão già họ Dung này xấu số rồi . 2 tên thuộc hạ rùn mình , quả nhiên chọc giận thủ lĩnh của họ sẽ có kết quả thảm , nhìn khuôn mặt khô ngô vậy mà phải thỏa mãn thú tính với một ông già .. thà chết còn hơn !

32. Chương 32.

Ngày hôm sau , tại khách sạn của tập đoàn C&I . Bỗng 1 chiếc Lamborghini dừng trước cổng , mở cửa xe ra . 2 người đầu tiên bước ra là cặp đôi của Thảo Trâm - Hạo Minh , Thảo Trâm diện trên người bộ váy cúp ngực màu xanh dài tới chân , gương mặt đáng yêu được búi tóc lên trông rất trưởng thành . Tiếp theo là Minh Thư và Gia Bảo , Minh Thư thì cực kỳ quyến rũ trông bộ váy cúp ngực màu đỏ dài xuống chân , gương mặt xinh đẹp với mái tóc xõa dài . Kế tiếp là Linh Trân và Thế Nam , Linh Trân diện trên người bộ váy xòe dễ thương màu xanh , gương mặt đáng yêu với mái tóc được búi cao . Thế Nam , Gia Bảo và Hạo Minh diện trên mình những bộ vest lịch lãm do nước ngoài đưa về . Cuối cùng là người con trai làm cho tất cả mọi người chú ý , bước xuống xe chỉnh lại áo vest màu đen tuyền , khuôn mặt hoàn mỹ làm cho ai cũng say mê và không ai khác chính là thiếu gia của tập đoàn lớn Hoàng Dương - Hoàng Nhật Vũ .

- Nếu là trước đây thì bọn con gái phải lết theo anh hàng dài , giờ chỉ chú ý tới mình Nhật Vũ ! - Thế Nam than

- Vậy anh đi của gái đi ! - Linh Trân bỏ tay mình ra khỏi tay của cậu

- Nào có baby của anh tuyệt lắm rồi sao đi được !

Tất cả bước đi vào thang máy , lên tầng 20 . Đưa thiệp mời cho nhân viên , cánh cửa được 2 nhân viên mở ra . Nhật Vũ cùng cả đám bước vào , tất cả ai cũng chú ý vào cả đám . Ánh đèn vụt tắt , ông Hải Đông cùng ông Tuấn Khải bước lên sân khấu .

- Cảm ơn các vị đã đến buổi tiệc của chúng tôi , chúng tôi sau đây xin được giới thiệu người kế nhiệm chiếc ghế chủ tịch tập đoàn C&I , Trần Ngọc Chiêu Lam !

Một cô gái bước lên , khuôn mặt xinh đẹp được trang điểm lên thật sắc sảo , diện trên người một chiếc váy ngắn ngang đùi , để lộ hết cả lưng trông rất sexy . Mái tóc xõa dài ra che bớt được phần nào của lưng . Tất cả đều tròn mắt nhìn Chiêu Lam , nhất là các thiếu gia phải bịt mũi để không chảy máu.

- Cảm ơn các vị đã đến buổi tiệc !

- Sau đây tôi xin tuyên bố , cháu gái của tôi sẽ là chủ tịch tập đoàn C&I trong thời gian tới ! - Ông Hải Đông tuyên bố đồng dục

Hàng loạt tiếng vỗ tay vang lên , Chiêu Lam nhếch môi khinh bỉ tất cả các người nịnh nọt này .

- Mời các vị thưởng thức món ăn !

Chiêu Lam bước xuống , Linh Trân đi tới .

- Chiêu Lam , là cậu sao ?

- Không lẽ tớ xấu đến nỗi mọi người không nhận ra !

- Không , chỉ là cậu thay đổi quá ! - Thảo Trâm nói

- Đúng , trông em rất sexy ! - Thế Nam , Hạo Minh và Gia Bảo đồng thanh

- Hi ! Cảm ơn các anh !

- Chị !

Boổng Tuấn Kiệt và Minh Huy bước tới , 2 người cực kì khô ngô nha trông bộ vest trắng tinh khôi .

- Tiểu Kiệt đó sao ? Ôi , em bảnh trai quá ! - Linh Trân nhìn Tuấn Kiệt

- Chị cũng vậy !

Túâ, Kiệt cúi chào hôn nhẹ vào má

33. Chương 33.

Trên tầng tiệc , Minh Huy đi xung quanh tìm mà chẳng thấy được Chiêu Lam , lòng cậu như có lửa đốt .

- Linh Trân , các em có thấy Chiêu Lam không ?

- Không , mà anh đi theo nó sao lại hỏi em ?

- Anh mới xoay lưng đã không thấy em ấy ! Anh lo quá , anh phải đi tìm em ấy !

Minh Huy lo lắng bỏ đi , Linh Trân quay lại nhìn Minh Thư :

- Hình như anh ấy nói thật đó !

- Ừ !

Minh Thư lấy điện thoại gọi cho ai đó :

- Mau đi tìm thủ lĩnh , lục hết thành phố này cũng phải tìm ra !

— Tại nhà hoang ngoại ô phía tây—

Một gáo nước tạt vào người Chiêu Lam đang bất tỉnh , cô lim dim mở mắt ra .

- Mày tỉnh rồi à !

- Thảo...Thảo My , sao tôi ở đây ?

- Haha, tất nhiên là tao đưa mày tới rồi ! Chủ tịch nữa nhỉ , mày oai quá nhỉ ?

- Đừng vòng vo , cô muốn gì ?

- Mày vẫn như xưa , vẫn không có tiếng nói chung với tao ! < chát=“”>

Chiêu Lam tức giận quay mặt lên nhìn vào Thảo My .

- Mày có biết tao ghét bản mặt mày lắm không hả ? < chát=“”> Tụi bây chăm sóc nó cho tao !

Thảo My quay người ngồi vào ghế đối diện Chiêu Lam , 4 đứa con gái bước tới đánh đá vào người cô .

— Lúc này , Nhật Vũ bỗng có linh cảm không tốt thì :

- Nhật Vũ , Chiêu Lam mất tích rồi ! - Thế Nam nói

- Cái gì ? Bao lâu rồi ?

- Khoảng 1 tiếng !

Nhật Vũ liền lấy điện thoại ra , cũng may là mẹ của cậu đưa cho cậu chiếc nhẫn kim cương đó có chứa một thiết bị định dạng vị trí . Nhìn vào bản đồ điện thoại , phát hiện tín hiệu của Chiêu Lam . Cậu liền bỏ đi nhanh ra xe , Linh Trân nhìn thấy liền kéo đi theo dõi cậu .

— Tại nhà hoang, Thảo My mỉm cười uống một ngụm trà .

- Được rồi !

Chiêu Lam ngược mặt lên nhìn cô , gương mặt bầm tím hết cả má , máu chảy ở khóe môi .

- Mày muốn gì ?

- Haha , mày kiên cường thật ! Đánh vậy mà mày không cầu xin tao !

- Con người không bao giờ cầu xin một súc vật !
- Mày < chát=“”> Được thôi , dù gì mày cũng chết , tao cũng nói ày biết ! Vào 13 năm trước , mẹ của mày đã chết đúng không ? Mày biết sao bà chết không ?
- Mày..biết gì về mẹ tao ?
- Haha , bà chết là đáng , vì bà cũng giống như mày quyền rũ đàn ông , là một con hồ ly ! Nhưng trước khi chết bà vẫn là con đàn bà ngu , bai đã nghe lời mẹ tao

34. Chương 33.

Trên tầng tiệc , Minh Huy đi xung quanh tìm mà chẳng thấy được Chiêu Lam , lòng cậu như có lửa đốt .

- Linh Trân , các em có thấy Chiêu Lam không ?
- Không , mà anh đi theo nó sao lại hỏi em ?
- Anh mới xoay lưng đã không thấy em ấy ! Anh lo quá , anh phải đi tìm em ấy !

Minh Huy lo lắng bỏ đi , Linh Trân quay lại nhìn Minh Thư :

- Hình như anh ấy nói thật đó !
- Ừ !

Minh Thư lấy điện thoại gọi cho ai đó :

- Mau đi tìm thủ lĩnh , lục hết thành phố này cũng phải tìm ra !
- Tại nhà hoang ngoại ô phía tây—

Một gáo nước tạt vào người Chiêu Lam đang bất tỉnh , cô lim dim mở mắt ra .

- Mày tỉnh rồi à !
- Thảo...Thảo My , sao tôi ở đây ?
- Haha, tất nhiên là tao đưa mày tới rồi ! Chủ tịch nữa nhỉ , mày oai quá nhỉ ?
- Đừng vòng vo , cô muốn gì ?
- Mày vẫn như xưa , vẫn không có tiếng nói chung với tao ! < chát=“”>

Chiêu Lam tức giận quay mặt lên nhìn vào Thảo My .

- Mày có biết tao ghét bản mặt mày lắm không hả ? < chát=“”> Tụi bây chăm sóc nó cho tao !

Thảo My quay người ngồi vào ghế đối diện Chiêu Lam , 4 đứa con gái bước tới đánh đá vào người cô .

— Lúc này , Nhật Vũ bỗng có linh cảm không tốt thì :

- Nhật Vũ , Chiêu Lam mất tích rồi ! - Thế Nam nói
- Cái gì ? Bao lâu rồi ?
- Khoảng 1 tiếng !

Nhật Vũ liền lấy điện thoại ra , cũng may là mẹ của cậu đưa cho cậu chiếc nhẫn kim cương đó có chứa một thiết bị định dạng vị trí . Nhìn vào bản đồ điện thoại , phát hiện tín hiệu của Chiêu Lam . Cậu liền bỏ đi nhanh ra xe , Linh Trân nhìn thấy liền kéo đi theo dõi cậu .

- Tại nhà hoang, Thảo My mỉm cười uống một ngụm trà .

- Được rồi !

Chiêu Lam ngược mặt lên nhìn cô , gương mặt bầm tím hết cả má , máu chảy ở khóe môi .

- Mày muốn gì ?

- Haha , mày kiên cường thật ! Đánh vậy mà mày không cầu xin tao !

- Con người không bao giờ cầu xin một súc vật !

- Mày < chát=“”> Được thôi , dù gì mày cũng chết , tao cũng nói ày biết ! Vào 13 năm trước , mẹ của mày đã chết đúng không ? Mày biết sao bà chết không ?

- Mày..biết gì về mẹ tao ?

- Haha , bà chết là đáng , vì bà cũng giống như mày quyên rũ đàn ông , là một con hồ ly ! Nhưng trước khi chết bà vẫn là con đàn bà ngu , bà đã nghe lời mẹ tao .. Ông nội mày đã ra lệnh giết 2 chị em mày .. Haha , bà ngu cũng tin nên đã hạ sinh cho 2 chị em tội bấy ! Mày với mày đúng là ngu !

Chiêu Lam ngơ bngười ra , nước mắt chợt rơi xuống . Bỗng cánh cửa mở tung , Nhật Vũ tức giận nhìn vào Thảo My . Thảo My khẽ cười cầm cây súng đưa vào đầu Chiêu Lam.

- Chiêu Lam ! - Linh Trân chạy vào

- Chị 2 !

- Thảo My , cô bỏ súng xuống tôi sẽ tha cho cô con đường sống !

- Tránh ra , các người mà lại gần tôi bắn bẻ sọ nó !

Thảo My nắm Chiêu Lam đi ra ngoài xe , chạy vèo đi . Nhật Vũ liền đuổi theo , trên đường thì xe Minh Huy thấy :

- Chẳng phải là Chiêu Lam sao ?

Cậu nhanh chóng chạy theo . Trên xe , Chiêu Lam khẽ nhếch môi.

- Mẹ tao không ngu như 2 mẹ con mày đâu !

- Mày nói cái gì ?

- Trong sợi dây chuyền , mẹ tao đã để bằng chứng tội ác của mẹ mày , chẳng phải mẹ mày đã bị chết ngay sau đó sao ?

- Mày im cho tao !

Bỗng Thảo My dừng xe lại , nắm Chiêu Lam ra khỏi xe . Nhật Vũ từ trong xe bước xuống , Thảo My la lên :

- Nhật Vũ , tôi cho anh một cơ hội chỉ cần anh đồng ý ở bên cạnh tôi , tôi sẽ tha cho nó !

- Nhật Vũ , anh không được đồng ý !

- Mày im cho tao !

Nhật Vũ đau lòng nhìn gương mặt bầm tím của Chiêu Lam , cậu siết chặt nắm đấm .

- Không bao giờ !

- Vậy là anh không biết điều , tội bấy đánh nó !

Từ phía sau , 5 thằng con trai bước tới đánh vào người của Nhật Vũ .

- Dừng lại đi !

- Haha !!

Thảo My cười sảng khoái khi thấy những cây gậy đánh vào người Nhật Vũ , bỗng < bóp=“”>

35. Chương 35.

Trên con đường vắng tanh , có những người đang ra sức đánh 1 chàng trai thì

- Nhật Vũ !

Chiêu Lam cởi bỏ dây trói đẩy Thảo My ra , chạy tới bên Nhật Vũ . Thế Nam liền bước tới đá bay những tên đàn em của Thảo My.

- Nhật Vũ , anh .. anh có sao không ?

- Chiêu Lam !

- Máu , Nhật Vũ đầu anh chảy máu kìa !

Chiêu Lam ôm lấy Nhật Vũ , nước mắt cô rơi xuống lòng cô đau quá , cậu bị đánh như thế là do cô cả . < bằng=“” ..=“” bằng=“”> tiếng sấm vang lên tất cả nhìn Thảo My:

- Mày tránh xa anh ấy ra !

- Thảo My , bỏ súng xuống ! - Hạo Minh la

- Im , ai mà lại gần tôi bắn ! Chiêu Lam , tao nói mày buông anh ấy ra !

Chiêu Lam ôm chặt lấy Nhật Vũ , nước mắt cô rơi hoài , lòng cô đau quá .

- Mày thách tao hả ? Tao ày chết !

< bằng=“”> Tiếng sấm vang lên , 1 thân xác ngã phịch xuống . Chiêu Lam quay sang nhìn :

- Minh Huy !!! - cả đám la

- Minh Huy ! - Chiêu Lam đỡ anh ngồi lên máu từ tim anh chảy ra thấm hết cả áo sơ mi trắng

- Chiêu..Lam..! - Minh Huy khó nhọc nói

- Minh Huy , anh cố lên ! Em đưa anh tới bệnh viện !

- Không..cần đâu , Chiêu..Lam , đây là lần cuối cùng .. anh được bảo vệ cho em !

- Minh Huy ! Anh đừng nói vậy mà , anh phải sống mà !

- Nhật Vũ .. !

- Tôi đây ! - Nhật Vũ nắm lấy tay Minh Huy

- Chiêu..Lam, tôi muốn cậu hứa..phải bảo vệ em ấy .. không được làm em ấy tổn thương , .. cậu mau hứa đi tôi không cầm cự được nữa !

- Tôi hứa ! - Nhật Vũ nói

- Chiêu.. Lam , anh..yêu..em! - bàn tay Minh Huy buông lơ giữa không trung đôi mắt nhắm nghiền lại

- MINH HUY !

Chiêu Lam la lên , nước mắt cô cứ rơi ra , ôm lấy Minh Huy vào lòng.

- Minh Huy , em không cho anh chết , anh mau tỉnh lại cho em !

Tiếng khóc cứ van dỗi , Thảo My run sợ . Leo lên xe , chạy mất .

— 3 ngày sau , Chiêu Lam đến buổi tang lễ của Minh Huy . Mẹ Minh Huy nhìn thấy cô , liền kích động la :

- Cô đến đây làm gì ? Cô hại chết con tôi rồi , cô vừa lòng chưa ?

- Con xin lỗi !

- Mẹ .. mẹ bình tĩnh đi ! - Minh Khang ôm lấy bà

Nhật Vũ nắm tay cô , bước xuống quỳ trước bàn thờ Minh Huy .

- Minh Huy , cảm ơn anh đã chăm sóc và bảo vệ em !

- Minh Huy , tôi sẽ giữ lời hứa sẽ luôn bảo vệ Chiêu Lam không để cô ấy đau khổ !

Cả 2 cúi đầu lạy bàn thờ cậu , Linh Trân , Thế Nam , Minh Thư , Gia Bảo , Thảo Trâm và Hạo Minh cũng bước tới quỳ xuống .

- Cảm ơn cậu , an nghỉ đi nhé Minh Huy !

Trên bàn thờ , bức ảnh của Minh Huy với nụ cười tỏa nắng như đúng ý anh vậy . Chiêu Lam rơi nước mắt nhìn anh .

— 3 tháng sau —

- Ôi , con dâu của ta sao mà đẹp thế này ? - bà Lệ Quân nhìn

- Các con rất xinh đẹp ! - mẹ của Linh Trân nói

- Bọn con không muốn xa mẹ đâu ! - Thảo Trâm nhõng nhẽo ôm lấy mẹ

- Thôi đi cô , sắp có chồng mà như con nít ! - mẹ Thảo Trâm cốc yêu cô

- Thôi , tới giờ rồi ! Mau đi ra thôi ! - bà Lệ Quân mỉm cười

Trong nhà thờ , < tềng=“” teng=“” teng=“” teng=“” ...=“” tềng=“” tềng=“” tềng=“” teng=“” > tiếng nhạc cưới quen thuộc vang lên , cánh cửa mở ra .Cặp đôi Thảo Trâm - Hạo Minh mỉm cười bước ra , cô diện bộ váy vòe ra màu xanh ngọc thiết kế tinh vi , bên cạnh Hạo Minh diện bộ vest đen chính hiệu rất là đẹp trai . Tiếp đến là cặp đôi Minh Thư - Gia Bảo , cô diện bộ váy cúp ngực đuôi dài có trải những hoa hồng màu đỏ rất đẹp và tinh hoa , bên cạnh cậu diện bộ vest màu bạc rất là lịch lãm và chắc chắn . Kế tiếp là cặp đôi đáng yêu Thảo Linh - Thế Nam , cô diện bộ váy cưới dài tới đùi nhưng có đuôi dài phía sau rất là đẹp , bên cạnh là Thế Nam mặc bộ vest màu đen tuyền rất là đẹp . Khi 3 cặp đôi đã đứng trên bục giảng , cánh cửa bỗng mở ra . Một cô gái xinh đẹp , mặc bộ váy phồng xòe ra xuống gót chân , ở eo có cái thắt lưng tinh tế bằng bạch kim . Gương mặt xinh đẹp với nụ cười tỏa nắng , được che phủ bởi khăn choàng . Bước từng bước tới gần Nhật Vũ , cậu mặc một bộ vest trắng , gương mặt hoàn mỹ với nụ cười hạnh phúc trông anh không khác gì bạch mã hoàng tử . Chiêu Lam bước tới nắm lấy tay cậu , đứng dưới bục .

- Lý Hạo Minh , con có đồng ý cưới Lê Thị Bảo Trâm làm vợ , dù cho có khó khăn gian khổ hay là giàu sang sung sướng , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn bên cạnh và yêu thương không ? - Đức cha hỏi

- Dạ , con đồng ý ! - Hạo Minh mỉm cười nhìn Thảo Trâm

- Lê Thị Thảo Trâm , con có đồng ý cưới Lý Hạo Minh làm chồng dù cho khó khăn nghèo khổ hay sang giàu sung sướng , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn bên cạnh và yêu thương không?

- Con đồng ý !

- Châu Gia Bảo , con có đồng ý cưới Phan Minh Thư làm vợ dù cho có khó khăn nghèo khổ hay sang giàu sung sướng , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn luôn bên cạnh và yêu thương không?

- Con đồng ý ! - Gia Bảo nhìn Minh Thư âu yếm

- Phan Minh Thư , con có đồng ý cưới Châu Gia Bảo làm chồng dù cho khó khăn gian khổ hay sang giàu sung sướng , bệnh tật hay nghèo khổ vẫn bên cạnh và yêu thương không ?

- Con đồng ý ! - Minh Thư mỉm cười tươi tắn

- Dương Thế Nam , con có đồng ý lấy Phạm Linh Trân làm vợ dù cho khó khăn gian khổ hay sang giàu sung sướng , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn bên cạnh và yêu thương không ?

- Con đồng ý 2 tay !

- Phạm Linh Trân , con có đồng ý cưới Dương Thế Nam làm chồng dù cho khó khăn gian khổ hay sang giàu sung sướng vẫn bên cạnh và yêu thương không ?

- Con đồng ý, thưa cha !

- Hoàng Nhật Vũ , con có đồng ý cưới Trần Ngọc Chiêu Lam làm vợ dù cho khó khăn nghèo khổ hay là sang giàu sung sướng , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn bên cạnh và yêu thương ?

- Con đồng ý !

Trần Ngọc Chiêu Lam , con có đồng ý cưới Hoàng Nhật Vũ làm chồng dù cho khó khăn gian khổ hay sang giàu sung sướng , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn bên cạnh và yêu thương không?

- Không..! - Chiêu Lam nhìn Nhật Vũ

Tất cả quan khách liền bàn tán , Nhật Vũ liền lo lắng . Chiêu Lam khẽ cười nói :

- Không bao giờ con không đồng ý !

Tất cả quan khách thở phào , đúng là bị cô hù ột phen . Đức cha nhẹ cười tuyên bố :

- Ta tuyên bố các con đã thành vợ chồng hãy trao nhau những tín vật đi nào !

Cặp đôi của Hạo Linh - Thế Trâm, có kiểu nhẫn trái tim chia đôi ra , một bên có chữ TYM , một bên thì là MYT . Minh Thư - Gia Bảo , có kiểu nhẫn rất dễ thương , có 1 viên kim cương đính vào phía sau chiếc nhẫn là MYT , của Gia Bảo là TYB . Linh Trân - Thế Nam là kiểu nhẫn kim cương rất sang trọng , khắc phía sau nhẫn Linh Trân là NYL , của Thế Nam là LYN . Cuối cùng là cặp đôi đặc biệt , Nhật Vũ đưa cho Chiêu Lam chiếc nhẫn chính giữa đính viên ngọc rất đẹp , chiếc nhẫn của Chiêu Lam đưa cho Nhật Vũ cũng tương tự . Tất cả quan khách vỗ tay chúc phúc , ba mẹ của tất cả của vui lòng . Thế Nam nháy mắt với đồng bọn , lập tức 4 chàng trai ôm lấy cô dâu của mình trao nụ hôn ngọt ngào .

36. Chương 36.

Buổi tiệc được diễn ra , Minh Thư đi xuống thì vị Gia Bảo kéo ra sau vườn . Một chiếc xe lăn có bóng dáng quen thuộc , ba Minh Thư mỉm cười quay xe lại .

- Mẹ !

- Minh Thư !!

- Mẹ !!

Nước mắt cô rơi xuống , suốt bao năm qua mẹ cô đã nằm hôn mê trong bệnh viện cô cứ tưởng mẹ không tỉnh nữa , nước mắt rơi xuống . Gia Bảo ôm lấy vai cô nhẹ cười .

- Ôi , con gái ta nhõng nhẽo sao ?

- Tại con vui thôi !

- Con bé khờ này , con khóc như vậy sẽ xấu xí làm cho con rể của ta bỏ chạy à ! -cha Minh Thư mỉm cười

- Không có đâu cha , dù cho Minh Thư thế nào con cũng yêu cô ấy ! - Gia Bảo mỉm cười

- Con rể tốt vậy ta cũng yên tâm giao Minh Thư cho con ! - mẹ Minh Thư mỉm cười

- Không có đâu mẹ , con bảo vệ anh ấy thì có ! - Minh Thư phản bác

Cả 4 người mỉm cười hạnh phúc , lúc này Chiêu Lam cùng Nhật Vũ đi chào khách thì :

- Ba !! - Chiêu Lam nhìn ông Tuấn Khải

- Con gái của ba đã lớn thật rồi ! - ông Tuấn Khải mỉm cười ôm lấy cô

- Ba , con xin lỗi !
- Con bé này , sao lại khóc muốn ta đánh đòn à !
- Ba , cảm ơn ba đã chấp nhận con ! - Nhật Vũ cúi đầu
- Con rể tốt sao ta không chấp nhận được !
- Giờ anh mới biết con trai tôi tốt sao hả ? - bà Lệ Quân cùng ông Minh Vũ bước lại
- Giờ ta là sui gia rồi , chị có như muốn nói sốc tôi nhỉ ?
- Không dám ! Tôi chỉ bảo vệ con dâu tôi thôi !
- Nó là con dâu chị nhưng là con gái tôi đó !
- Thôi đi , 2 người làm cho bọn trẻ cười kìa ! - ông Minh Vũ giải hòa
- Chị ! Mọi người ra chụp hình nào ! - Tuấn Kiệt nói

Tất cả mỉm cười bước ra trước sân , cùng nhau chụp hình với mọi người , trên môi ai cũng có nụ cười hạnh phúc .

— Tối đến , tại biệt thự Hoàng Gia —

Trong phòng Nhật Vũ được trang trí hình cưới của Chiêu Lam và cậu , Nhật Vũ bước vào phòng nằm phịch xuống giường . Chiêu Lam mỉm cười bước tới , nằm cạnh chồng mình .

- Chồng à !
- Gì vậy vợ ?
- Đêm tân hôn đó , ta mau làm đi !
- Vợ à , hôm nay mình nghỉ đi ! Anh mệt quá à !
- Anh không muốn có con trai sao ?
- Anh muốn nhưng bây giờ anh rất mệt ! Cho anh ngủ đi !
- Vậy à , vậy anh ngủ đi !

Chiêu Lam bỏ vào nhà tắm , Nhật Vũ lắc đầu nhìn cô vợ bé bỏng của mình giận dữ . Cậu ngồi dậy , lấy cốc nước lọc ra uống thì , < cách="> từ trong phòng tắm bước ra , Chiêu Lam diện trên người chiếc váy ngủ màu trắng mỏng manh , mái tóc dài xõa ra , trên vai còn đọng vài giọt nước . Cô bước tới nằm lên giường nháy mắt với Nhật Vũ Cậu phun hết nước ra , nhìn cô bây giờ rất là...rất là sexy , còn hơn cả buổi kể nghiệm ghế chủ tịch của cô lần trước . Máu mũi chảy ra , Nhật Vũ liền lấy khăn lau , cởi bỏ áo vest ra , bây giờ thú tính trong người anh dâng trào lên đỉnh điểm , nhào tới Chiêu Lam thì :

- Chẳng phải anh nói mệt sao ? Ta đi ngủ đi !

Nhật Vũ nhìn cô vợ bé nhỏ thì ra cô muốn trả thù đây mà , cậu cũng phải làm giá lên cho cô biết chứ .

- Ủ , đi ngủ thì đi ngủ !

Nhật Vũ nằm xuống giường , bỗng Chiêu Lam kéo chiếc váy ngắn thêm chút nữa , đôi chân dài nõn nà lộ ra . Aùa nhìn thú tính chiếm hết lí trí của cậu :

- Cái này là do em ép anh !
- Hoàng Nhật Vũ , bỏ em ra !
- Quá muộn rồi , vợ à !

Nhật Vũ cúi xuống chiếm lấy đôi môi cô , Chiêu Lam không nói gì đáp trả anh rất nồng cháy . Bàn tay cậu thô mọ , cởi bỏ mọi thứ vương vãi trên người cả 2 , dưới ánh trăng của pên tân hôn cả 2 đã hòa luyện vào nhau rất say đắm.

37. Chương 37.

— Sáng hôm sau , ánh nắng soi vào rèm cửa làm cho đôi mắt Nhật Vũ nhú lại khó chịu , xoay qua ôm cô vợ bé bỏng vào lòng . Chiêu Lam được ôm trong lòng , liền thoải mái ôm lấy cậu ngủ . Nhật Vũ mỉm cười hạnh phúc . Dưới phòng khách , ông bà Hoàng ngồi vui vẻ uống trà .

- Ông xã , hồi tối bọn nó làm gì mà giờ chưa thức vậy ? - bà Lệ Quân hỏi
- Haha , cái bà này đêm tân hôn thì nó làm gì chứ , hồi kì cục ! - ông Minh Vũ mắng yêu vợ
- Thế mà em tưởng nó mệt chứ , công nhận bọn trẻ sức lực tràn trề không biết mệt anh nhỉ ?
- Kệ nó đi , mà nó không mệt có sao đâu ! Em không muốn có cháu à !
- Tất nhiên là muốn !
- Cô chú !

Bỗng từ phía ngoài 3 cặp đôi đi vào , Linh Trân mỉm cười cúi đầu.

- Sáng sớm mà các cháu tới làm gì vậy ? - bà Lệ Quân hỏi
- Dạ , bọn cháu tới để làm theo kế hoạch đi hưởng tuần trăng mật ! - Linh Trân nói
- Vậy để ta kêu người gọi vợ chồng nó ! - Ông Minh Vũ nói
- Dạ , cứ để bọn cháu lên ạ ! - Thảo Trâm nháy mắt tinh nghịch

3 cặp vợ chồng nhí nhảnh bước lên cầu thang , nhẹ nhàng đứng ngoài cửa nghe trộm thiết bị mà cả đám giấu trong phòng hôm qua . Bên trong , Chiêu Lam mỉm cười mở mắt ra , bắt gặp gương mặt của chồng mình . Đưa tay lên chạm vào má cậu :

- Chồng em đẹp trai quá nhỉ !
- Giờ em mới biết à ! - Nhật Vũ mở mắt ra ôm lấy cô vợ bé bỏng
- Ừ , mới biết ! Trước đây , em thấy anh xấu vô cùng !
- Vậy hả ? Vợ mà dám chê chồng mình xấu biết là phạm tội không ?
- Tội gì ?
- Tội làm chồng mình buồn ! Phải phạt !
- Phạt hả ? Phạt sao ?

Nhật Vũ nhắm mắt chỉ vào môi mình , Chiêu Lam khẽ cười lấy tay bóp mũi cậu lắc qua lắc lại , cười sảng khoái .

- Anh phạm vào tội lợi dụng đó !
- Ô , vợ anh sao có thể gipi lợi dụng được ! Em chuẩn bị chưa ? Haha , anh hứng lên nữa rồi !
- Hoàng Nhật Vũ , anh quá đáng rồi đó !

Bên ngoài cả đám ôm nhau đồ mặt , da gà da vịt nổi lên .

- Công nhận 2 đứa này không biết mệt ! - Thế Nam phán
- Ừ , tối rồi lại sáng , Nhật Vũ không sợ Chiêu Lam siu sao ? - Thảo Trâm ngây thơ
- Trung bình nếu làm việc đó quá 3 lần sẽ khiến cho cô gái bị siu đi !- Minh Thư phân tích
- Thằng này , vậy nó quá liều sao ? - Hạo Minh nói
- Phải cứu Chiêu Lam thôi ! - Gia Bảo hùng hổ

Cả đám đứng dậy , máu anh hùng nổi lên . Tay đập vào cửa :

- Nhật Vũ ! Dừng lại đi , nếu cậu làm nữa Chiêu Lam sẽ chết đó !

Bên trong , Nhật Vũ nhìn Chiêu Lam khó hiểu . Chiêu Lam đỏ mặt cúi xuống , nói :

- Em đi thay đồ ! Anh làm mọi người hiểu làm rồi kìa !

- Mấy tên phá đám này !

Nhật Vũ cúi lên , bước tới mở cửa ra .Cả đám chạy vờ bỏ một mình Gia Bảo lại .

- Ô..mọi người ! - Gia Bảo nhìn

- Gia Bảo, cậu dám quấy rối hạnh phúc vợ chồng tớ à ! Cậ to gan lắm !

- Haha, Nhật Vũ ! Buổi sáng tốt lành nhé !

Nhật Vũ bước tới , véo tai Gia Bảo lên làm anh la oai oái đỏ sừng cả 2 tai . Minh Thư lắc đầu , sao cô lại ưng một thằng chồng khờ như thế ? Sao đứng yêncho bị đánh

38. Chương 38.

Tại Paris , 2 cặp đôi Linh Trân - Thế Nam và Nhật Vũ - Chiêu Lam bước xuống máy bay .

- Woa , ta đã tới thành phố tình yêu rồi ! - Linh Trân nói

- Ủ , hưởng tuần trăng mật ở đây tốt thật ! - Thế Nam ôm lấy eo cô

- Ta đi về nhà thôi ! - Chiêu Lam nói

Nhật Vũ mỉm cười , 4 người bước vào ngôi biệt thự sang trọng . Linh Trân mỉm cười cùng Chiêu Lam đi mua sắm , để Nhật Vũ và Thế Nam ở nhà .

- Nè , khai đi ! Hôm qua mày với Chiêu Lam có gì rồi đúng không ? - Thế Nam nói

- Chuyện gì chứ ? - Nhật Vũ nhìn vào tivi

- Thì chuyện đó đó , mày còn ngại gì !

- Ủ , thì có ! Mà không lẽ mày chưa !

- Chứ còn gì , hôm qua vừa về là Linh Trân lăn ra ngủ mất tiêu ! Tao còn hứng đâu mà làm !

- Haha , vậy Linh Trân cần học Chiêu Lam rồi ! Hôm qua em ấy , còn quyến rũ làm tao nổi hứng nữa đó !

- Chán quá ! Tao cũng muốn như mày !

- Thôi được rồi , tối nay tao với Chiêu Lam về trễ ày làm ăn , nè nhớ tối lấy cái bình rượu này cho Linh Trân với mày uống ! Người ta nói có rượu vào mới sung ! Tỉ lệ có con cũng cao !

- Thiệt hả ?

- Tất nhiên !

Từ bên ngoài , Linh Trân khoác tay Chiêu Lam bước vào . Thấy 2 ông chồng đang thì thăm to nhỏ , Linh Trân bước tới véo tay Thế Nam ra :

- Ông xã , anh định bài mưu gì à ?

- A.. Anh đâu có !

- Nè , em mới mua mấy bộ đồ anh đi thay cho em coi đi !

Thế Nam ủ rũ cầm túi đồ đi vào nhà tắm , Chiêu Lam mỉm cười nói :

- Cậu ăn hiếp Thế Nam quá đấy mới về nhà người ta làm vợ đã quản rồi , cậu ấy sẽ khó thở đó !
- Phải chi anh ấy đứng đắn sao , anh ấy quậy lắm mà lại luyến tiếc thời trai tân làm tớ bức chết nên phải phòng ngừa ngay !
- Vợ , em vào đây với anh !

Nhật Vũ kéo tay Chiêu Lam vào bếp , cậu kể lại chuyện Thế Nam than thở , Chiêu Lam khẽ cười . Nhật Vũ lấy trong tủ ra 2 viên thuốc màu trắng , mở nắp chai rượu ra .

- Anh muốn giúp họ vậy sao ?
- Ừm , Thế Nam nhìn nó khổ quá !
- Em cũng nghĩ vậy , hihi !

Rồi cả 2 bước ra phòng khách cùng nhau xem phim . Tối đến , Chiêu Lam mỉm cười diện bộ váy trắng dễ thương ra .

- Linh Trân , tớ và Nhật Vũ đi công việc ! Cậu và Thế Nam ở nhà nha , ngủ sớm cũng được bọn tớ đi chơi khuya lắm mới về ! - Chiêu Lam mỉm cười
- Này !
- Nè , cậu là vợ ! Bọn tớ ra ngoài rồi 2 người cứ thoải mái không sao đâu nhe ! Chiêu Thế Nam vài ngày cho cậu ấy vui với !

Linh Trân đỏ mặt , Nhật Vũ kéo Thế Nam ra cửa thì thầm :

- Nè , nhớ cho Linh Trân uống rượu nhe chưa ? Bọn tớ cho không gian làm việc đó !
- Cảm ơn cậu nhé !

Nhật Vũ mỉm cười khoác tay Chiêu Lam đi ra xe . Thế Nam quay lại nhìn Linh Trân , thì thấy cô bỏ lên phòng . Bước vào bếp mở tủ lấy chai rượu mà Nhật Vũ để buổi sáng.

- Haha , ta sẽ là bá chủ đêm nay , bà xau ơi ! Anh tới đây !

Thế Nam mở cửa phòng ra , Linh Trân đang nằm trên giường coi tivi . Cậu tiến tới ôm lấy Linh Trân, nói nhỏ :

- Bà xã , đêm nay chỉ có 2 ta ! Mình làm việc nhé !
- Thế Nam , anh điên sao ? Anh đã nói đợi em sẵn sàng mà !
- Bà xã , anh muốn có baby !
- Vài năm nữa cũng đâu có muộn!

Thế Nam bức mình , liền nhìn qua chai rượu < cậu=“” muốn=“” cùng=“” linh=“” trân=“” có=“” émbe=“” thì=“” phải=“” uống=“” rượu=“” vào=“” ,=“” hiểu=“” chưa=“” nhất=“” định=“” cô=“” ấy=“” sẽ=“” rất=“” sẵn=“” sàng=“” chiến=“” !=“”> Cậu liền nhớ lời của Nhật Vũ , mỉm cười cậu lấy 2 ly ra rót rượu vào . Đưa cho Linh Trân một ly :

- Bà xã ! Em uống đi !
- Thế Nam, anh tưởng em mắc lừa sao? Anh để thuốc vào chứ gì ?
- Đâu có !
- Em chỉ uống nước cam! Anh đi pha cho em đi !

Thế Nam ủ rũ bỏ ly rượu lại , bước tới mở cửa ra . Thì lập tức bị Nhật Vũ kéo lại :

- Đúng là không tin thẳng ngực như cậu được !

- Chẳng lẽ , 2 người bỏ thuốc vào thật hả ?

- Trời ơi , nói chung mày không cần biết ! Nè nguyên chai cam đó mày đem lên cho Linh Trân đi !

Thế Nam cầm chai cam , mở cửa ra bước vào phía sau 2 vợ chồng Nhật Vũ cổ vũ . Lấy ly ra rót nước cam vào , cậu cầm ly rượu và ly cam đưa cho Linh Trân . Linh Trân nhìn vào tivi , cầm ly cam từ Thế Nam uống ực hết , Thế Nam cũng uống cạn ly rượu . Bên ngoài,Chiêu Lam tò mò hỏi :

- Uống chưa nhĩ ?

- Chắc rồi !

Linh Trân bỗng cảm thấy cơ thể nóng rực lên ,mồ hôi ứa ra . Thế Nam cũng tương tự cô .

- Nè ,Thế Nam ! Anh có bỏ gì vào ly nước em không ?

- Anh đâu có bỏ gì đâu ,anh lắt trong tủ lạnh ra mà !

Phía bên ngoài, Nhật Vũ nhìn đồng hồ .

- Tới rồi đó !

- hihi , vậy ta về phòng thôi chồng !

- Ừ !

Cả 2 bỏ về phòng , bên trong Linh Trân bức rức khó chịu . Mở hết công suất máy lạnh mà vẫn còn nóng , Thế Nam cởi bỏ áo mình ra . Linh Trân quay sang nhìn cơ thể săn chắc , 6 múi của Thế Nam mà người càng nóng . Thế Nam bỗng quay sang nhìn cô :

- Linh Trân , anh không chịu được rồi !

- Thế Nam, anh thất hứa sao ?

Thế Nam bay nhào lại Linh Trân , hôn lấy đôi môi bé nhỏ của cô . Linh Trân khó chịu ôm lấy cậu .

- Thế Nam , người em nóng quá !

- Anh cũng vậy !

Linh Trân tuột chiếc váy ngủ ra khỏi người , Thế Nam cúi xuống hôn vào cổ cô ,bàn tay tham lam mân mê hết cơ thể Linh Trân . Đêm đó cả 2 cặp đôi đã hòa luyện vào nhau tại thành phố tình yêu .

39. Chương 39.

1 tháng sau , Chiêu Lam mở mắt nhìn quanh ngôi nhà . Nhật Vũ sáng sớm đã đi làm , không cho cô làm việc gì làm cô chán nản ngồi ở nhà .

Lấy điện thoại ra , cô gọi :

- Linh Trân, cậu rảnh không qua nhà tớ chơi !

- Xin lỗi cậu nhé , tớ và Thế Nam qua Mỹ thăm mẹ rồi !

- Ừ , vậy đi vui vẻ !

Tắt máy cô bấm một dãy số :

- Thảo Trân cậu qua nhà tớ chơi đi !

- Sorry , baby nhé ! Tớ đang đi du lịch với Hạo Minh nên không về chơi với cậu !

- Đi vui vẻ nhé !

Cô thở dài chán nản , gọi cho Minh Thư :

- Cậu rảnh không ? Chắc đang làm việc rồi à !

- Đâu có , tớ đang rảnh nè ! Gia Bảo đi vào bệnh viện quan sát bệnh của mẹ tớ nên tớ ở nhà xem hồ sơ thôi !

- Vậy cậu qua nhà tớ đi , tớ đang chán chết nè !

- Ừ ! Tớ qua ngay !

10 phút sau , Chiêu Lam mỉm cười nhìn Minh Thư từ ngoài đi vào . Cô ngồi xuống cạnh Chiêu Lam , nói :

- Sao đây ? Cãi nhau với Nhật Vũ à !

- Không ! Chỉ là anh ấy không cho tớ làm gì cả ! Suốt ngày bắt tớ ở nhà chán muốn chết ! - Chiêu Lam ủ rũ

- Trời , cậu sướng như bà Hoàng rồi còn gì ? Muốn gì Nhật Vũ cũng chiều , muốn ở nhà cậu ấy cũng không nói ! Mà nè , cô Lệ Quân chỉ có cậu ấy là con trai mà cậu đòi ở riêng ! Cậu ấy cũng chiều , người như vậy là một tí là mất đó ghen !

- Tớ biết chứ , nhưng mà ở nhà như thế làm tớ chán quá !

- Có gì đâu , ở nhà làm việc nhà ! Nấu cơm chờ chồng về tối thì phục vụ cho cậu ấy ! Hạnh phúc quá chừng !

- Hạnh phúc nỗi gì ? Đạo này tớ mệt trong người muốn chết này ! Lúc nào cũng buồn nôn !

- Vậy cậu nói cho Nhật Vũ biết chưa ?

- Biết gì ?

- Thì .. cái đó đó !

Minh Thư chỉ vào bụng Chiêu Lam , Chiêu Lam khó hiểu nhìn xuống bụng thì :

- Ý cậu là ..

- Cậu có em bé đó !

- Chắc không ?

- Tất nhiên ! Mà muốn chắc ta đi khám đi !

Chiêu Lam nghĩ ngợi rồi đi ra xe cùng Minh Thư . – Tối đến —

- Vợ ơi ! Anh về rồi !

Nhật Vũ nhìn xung quanh chẳng thấy Chiêu Lam , liền đi vào bếp cũng không thấy . Mỉm cười đi lên phòng , mở cửa ra :

- Vợ ơi , anh về nè !

Chiêu Lam không hề nói gì , mà cô chùng kín hết chặn lại . Nhật Vũ khó hiểu , lo lắng bước tới :

- Vợ ơi ! Em bị gì ạ ?

- Em không bị gì hết !

- Nè , em không thấy nóng khi chùng khăn vậy sao ?

- Em không sao ! Anh tránh ra đi !

- Thôi , đừng dỗi nữa ! Nói cho anh biết đi ?

- Em đã nói không mà ! - Chiêu Lam quát lên

- Này , làm gì mà em cáu lên với anh vậy chứ? - Nhật Vũ kéo chăn ra khỏi người cô

Chiêu Lam ngồi dậy nhìn vào Nhật Vũ , cáu giận . Cô bò trên giường đi tới tủ nhỏ gần đó lấy ra tờ giấy .

- Em bị này nè , mệt anh quá !

Nhật Vũ khó hiểu cầm lấy tờ giấy cô đưa , đồng tử cậu căng ra khi nhìn thấy tờ giấy xét nghiệm .

- Em..em có thai hả ?

- Ủ , giờ em câu lên ! Anh cũng không cho phải không ?

- Đâu có , nè em đánh anh cũng được nữa !

Nhật Vũ cầm tay cô để lên má , Chiêu Lam mỉm cười nằm xuống giường .

- Nè , anh đi tắm đi !

- Ủ , giờ em muốn gì anh cũng chịu hết á !

Nhật Vũ hôn vào má Chiêu Lam rồi đi vào phòng tắm vui ca múa hát . Chiêu Lam mỉm cười hạnh phúc để tay lên bụng thì thầm.

- Sau này con nhớ phải ngoan nghe không ?

Nhật Vũ bước ra , nằm lên giường kể vợ , đặt tay lên bụng Chiêu Lam , nói nhẹ :

- Sau này anh sẽ thường về sớm với vợ chịu hông ?

- Còn việc công ty , ba sẽ la anh đó !

- Anh sẽ nói với ba , con dâu ngoan đã có cháu nội của ba nhất định ba sẽ vui tới mức nhảy lên đó !

- Vậy cứ theo ý anh vậy , em mệt quá ! Em ngủ đây !

Chiêu Lam nép trong lòng Nhật Vũ nghỉ ngơi , cậu khẽ mỉm cười hôn nhẹ lên mái tóc cô .

- Vợ ngủ ngon !

Sáng hôm sau , Chiêu Lam mở mắt nhìn quanh , nhìn qua đồng hồ cũng được 8 giờ rồi chắc Nhật Vũ đi làm rồi .Ngồi lên giường , Chiêu Lam cảm thấy choáng váng mệt mỏi vô cùng .Đi vào nhà tắm , liền thấy bộ đầm bầu mà Nhật Vũ chuẩn bị . Khẽ mỉm cười , cô đánh răng rửa mặt xong , mặc bộ đầm bầu vào . Bước ra thì :

- Vợ , em lại đây đi !

Nhật Vũ bưng một tô phở vào , nhìn ngon lành vô cùng . Chiêu Lam bước tới ngồi xuống , Nhật Vũ mỉm cười đút cho cô một muỗng thì...Chiêu Lam nhanh chóng chạy vào nhà tắm nôn ra . Nhật Vũ lo lắng , vỗ vỗ lưng cô .

- Em không ăn đâu , ngửi mùi thôi em cũng muốn ói !

- Nhưng chẳng phải em thích ăn phở lắm sao ?

- Em mệt lắm , em không thích ăn !

- Được rồi ! Để anh gọi cho Linh Trân !

Đỡ Chiêu Lam nằm trên giường , cậu gọi cho Thế Nam :

- 2 người đang ở đâu vậy ?

- Đang tới nhà mà nè !

Nhật Vũ liền bước tới nhìn qua cửa sổ thì thấy 3 chiếc xe hơi màu đen chạy vào . Linh Trân bay vèo lên phòng Chiêu Lam ,ngồi quan sát nhìn vào bụng cô.

- Cậu có thiệt hả ?

- Ủ , mấy tháng rồi ? - Thảo Trâm nói

- 8 tuần rồi !

- Chúc mừng cậu nhé !!!

Nhật Vũ mỉm cười , bước tới nói:

- Vậy các cậu ở nhà chơi với Linh Trân nhé , tớ phải tới công ty !

- Ừ , cậu đi đi ! Bọn tớ ở nhà chăm sóc Chiêu Lam cho ! - Minh Thư nói

Nhật Vũ cúi xuống hôn nhẹ lên má Chiêu Lam , thì thầm :

- Chồng đi làm nhe , nhớ lo cho con đó !

3 cô nàng còn lại nhìn chồng mình , phán 1 câu :

- Học hỏi Nhật Vũ đi !

Chiêu Lam gật đầu , hôn vào môi Nhật Vũ nói :

- Nhớ giữ gìn sức khỏe !

3 chàng trai quay qua nhìn vợ mình nói :

- Học hỏi Chiêu Lam đi !

- 2 người làm tụi tôi nổi da gà này ! - Thảo Trâm la

- Đi đi ! - Linh Trân đẩy 4 chàng trai ra phòng

Nhật Vũ liền bị 3 chàng trai nắm lại , cười gian manh :

- Mà hay quá ! Mới cưới người ta 3 tháng mà đã mang bầu rồi , sung sức quá nhỉ ! - Thế Nam nói

- Đúng đó ! - Hạo Minh và Gia Bảo nói

- Vợ tao nói chỉ cần có con trai một một tí có sá gì ? - Nhật Vũ mỉm cười tự hào

4 chàng trai khẽ cười gian rồi đi lên xe về công ty . Chiêu Lam trên lầu mỉm cười nhìn 3 cô bạn :

- Nè , 2 người nhanh thật cưới nhau 3 tháng mà có em bé rồi ! - Linh Trân nói

- Tuy là cực nhưng mà được anh ấy chiều làm tớ cũng vui !

- Nè , cậu chịu khó ăn cháo đi ! - Minh Thư nói

- Ừ !

4 cô nàng ngồi nói chuyện xuyên suốt để giải khuây cho Chiêu Lam , mang thai cô thường hay nổi giận nên mọi người ai nấy cũng chiều cô nhưng chỉ vài ngày ai nấy cũng sẽ quay về công ty , Nhật Vũ thì lúc nào cũng về sớm nhưng đi làm cũng sớm khiến anh chịu được . Tối đến , nằm cạnh Chiêu Lam ôm cô thì thầm :

- Vợ à , ta qua nhà mẹ ở đi !

- Gì , anh quên lời hứa rồi sao ? Đã nói ta sẽ tự lập không làm phiền ba mẹ mà !

- Nhưng mà vợ à , tối lúc nào anh cũng thức khuya , sáng phải dậy sớm để vào công ty phê duyệt hồ sơ , thật sự anh mệt lắm ! Nhưng nếu qua nhà mẹ thì khác , lúc nào em cũng sẽ nói chuyện với mẹ , cùng mẹ đi shopping , mà mẹ lại am hiểu về những người mang thai nữa , chẳng phải tốt hơn sao ?

- Anh mệt thật hả?

- Ừ , ngày nào mà cũng thức khuya dậy sớm anh sẽ chết mất thôi vợ !

- Nhưng mà nè , chỉ ở tới khi nào em hết ốm nghén thì ta sẽ về !

- Ok ! Yêu vợ nhất luôn !

Nhật Vũ hôn say đắm vào môi Chiêu Lam.

40. Chương 40.

4 tháng sau , Chiêu Lam lúc nào cũng ở nhà chơi đùa cùng với mẹ Nhật Vũ , vì không ai chịu cho cô làm việc . Bụng Chiêu Lam cũng to lớn ra , được 6 tháng rồi nên mẹ Nhật Vũ bảo đừng nên làm việc sẽ ảnh hưởng đứa bé. Chiêu Lam mở cửa phòng ra , thì một cô bé chừng 12 tuổi chạy lên :

- Cô ơi , để em dìu cô xuống !

- Em cứ làm việc đi , cô đi được mà !

- Dạ , bà chủ dặn em phải dìu cô đi ! Với lại cầu thang vừa mới lau cô đừng nên đi một mình để em dìu cô ạ !

Chiêu Lam thở dài nắm tay cô bé đi xuống cầu thang , bước tới ngồi xuống sôpha .

- Bà chủ đâu rồi em ?

- Dạ , bà chủ nói đi xem phải đặt tên gì cho thiếu gia , cần mua những gì ạ ?

- Ôi , mới có 6 tháng mà mọi người làm quá lên rồi !

- Mẹ không chuẩn bị thì chừng nào mới kịp ! - bà Lệ Quân bước vào

- A..mẹ !

- Ôi , cháu yêu của bà đã có ăn gì chưa ?

- Dạ , cô chủ chỉ mới thức thôi bà ! - cô bé Kim nói

- Kim , con vào kêu bếp làm món tổ yến hầm bổ cho cô , rồi mang ly sữa lên đây !

- Dạ ,bà chủ !

Chiêu Lam mỉm cười nhìn mẹ Nhật Vũ đang áp tai lên bụng cô , nhìn gương mặt bà rất vui.Quay sang nhìn thấy một túi lớn liền , hỏi :

- Mẹ , mẹ mua để đi làm từ thiện sao ?

- Cái gì mà từ thiện , mẹ mua cho cháu nội đó !

- Trời ơi , mẹ ơi ! Mẹ chưa biết con trai hay con gái mà mẹ đã mua nhiều đồ bé trai vậy lỡ là bé gái sao mà mặc !

- Con bé này , mẹ nhìn bụng con là biết rồi ! Lúc mẹ mang thai Nhật Vũ , bụng cũng nhon như vậy nữa !

- Thiệt hả mẹ ?

- Ủ ! Cho nên , con phải cố gắng tắm bổ cho thằng bé mạnh khỏe chứ !

Chiêu Lam mỉm cười uống ực ly sữa từ tay bé Kim , cô rất hay khó chịu với mọi người nhưng ngoại trừ mẹ chồng cô ra vì bà rất am hiểu cô và nói ngọt nữa nên cô rất thích . Từ ngoài ông Tuấn Khải và ông Minh Vũ bước vào .

- Ba !

- Ôi , con gái của ta ! Cháu ngoại của ta có ngoan không ? - ông Tuấn Khải vui sướng

- Dạ , em bé ngoan lắm không có đập con !

- Cháu nội của ta mà sao không ngoan ? - ông Minh Vũ nói

- Nó cũng là cháu ngoại tôi chứ bộ !

Cả 2 ông chủ của tập đoàn lớn bắt đầu ngồi đầu võ mồm để tranh giành cháu . Bà Lệ Quân bực mình , la :

- 2 người im coi ! Có biết làm vậy ảnh hưởng tới em bé không ?

Lập tức nói về ảnh hưởng cháu của cả 2 thì im bật liền , Chiêu Lam mỉm cười , nói :

- Không sao đâu , em bé rất ngoan nên không dễ bị ảnh hưởng đâu !
- Được rồi , con cố mà giữ sức khỏe đừng để cho đứa cháu của ba bị gì biết không ?
- Con biết rồi !
- Thôi , ba tới thăm con một chút rồi ba đi rồi ! Nhớ muốn cái gì phải nói biết chưa ?
- Vâng , ba đi cẩn thận đó !

Ông Tuấn Khải mỉm cười hôn vào bụng Chiêu Lam , rồi bỏ đi . Bà Lệ Quân lắc đầu , nói :

- Chiêu Lam , con mau ăn đi !
- Mẹ ơi , con mệt quá ! Ngủ một tí là buồn nôn rồi !
- Con gắng đi , còn khoảng mấy tháng nữa là sinh rồi !

Lời nói của ông Minh Vũ cũng chẳng si nhê gì cả , Chiêu Lam bỏ lên phòng . Bà Lệ Quân lo lắng gọi cho Nhật Vũ :

- Gì vậy mẹ , con đang làm việc mà ! - giọng nói đầu dây có vẻ khó chịu
- Cái thằng này , con mau về dỗ vợ con kìa ! Nó không chịu ăn gì hết làm ba mẹ lo lắng muốn chết !
- Mẹ ơi , chẳng phải cô ấy rất nghe mẹ sao , mẹ lo cho cô ấy đi ! Con đang làm việc mà !
- Nè , vợ con mà ! Cái thằng này !

Bà Lệ Quân nhìn vào điện thoại , cậu đã cúp máy mất tiêu . Điện cho 3 cô bạn Chiêu Lam qua . Linh Trân thở dốc nặng nề , cô đang ở công ty nghe tin Chiêu Lam không ăn uống liền bay qua đây mà chẳng thấy Nhật Vũ cũng làm cô thấy khó hiểu .

- Mấy con lên dỗ nó ăn giùm bác đi nhé !
- Vâng , con biết rồi ! - Linh Trân cầm tô cháo đi lên phòng cô

Mở cửa bước vào chỉ thấy Chiêu Lam đang u buồn nhìn vào tấm hình cưới . 3 cô nàng bước tới ngồi cạnh quan tâm :

- Cậu có chuyện gì phải không ? - Minh Thư nói
- Ủ , chứ cậu hết ốm nghén rồi mà ! - Thảo Trâm nói
- Nhật Vũ làm gì cậu à ? - Linh Trân nói
- Ủ , dạo này ngày nào Nhật Vũ cũng về khuya , có khi hôm lại về lúc 2 giờ sáng ! Về tới thì tắm xong lăn ra ngủ , anh ấy hết lo ẹ con tớ rồi ! - Chiêu Lam nói buồn
- Cái gì ? Hắn dám đối xử với cậu vậy hả ? - Linh Trân la
- Nhật Vũ quá đáng thật ! - Thảo Trâm nói
- Mà cậu đã điều tra chưa ? - Minh Thư hỏi
- Tớ có hỏi anh ấy vài lần nhưng anh ấy không trả lời , anh ấy cứ suốt ngày giam tớ như thể sớm muộn gì tớ cũng bị tự kỷ thôi !
- Cậu khờ quá , cậu có biết cậu đang trong thời kì ảnh hưởng tới thai nhi không ? Suốt ngày cứ buồn như vậy sinh con ra mặt không vui đâu ! - Minh Thư nói
- Cho nên cậu ăn đi rồi tìm cách nói chuyện í Nhật Vũ , không thì qua nhà bọn tớ chơi ! - Linh Trân nói
- Ủ !

Chiêu Lam gật đầu , đúng rồi nếu cô cứ buồn như vậy em bé sẽ buồn theo , cô phải vui lên và lo cho em bé mới được . 3 cô nàng mỉm cười nhìn cô ăn bát cháo tổ yến mà nhẹ nhõm , ra ngoài báo tin cho ba mẹ Nhật Vũ bớt lo và kể mọi chuyện lại .

- Tối đến , 11 giờ Nhật Vũ từ ngoài đi vào . Bước xuống bếp , lấy cốc nước uống nhìn lên phòng chắc giờ này Chiêu Lam ngủ rồi . Bồng từ cầu thang , mẹ cậu bước xuống tiến lại gần và

- ! - bà tát vào má cậu một cái thật mạnh

- Mẹ đang làm cái gì vậy hả ? - Nhật Vũ lớn giọng

- Con hỏi ta sao ? Con nói xem , con làm gì giờ này mới chịu về hả ?

- Con làm việc ở công ty !

- Làm việc , làm việc của con đây phải không ?

Bà Lệ Quân quăng vào người cậu một sấp ảnh cậu đang cặp kè với một cô gái khác , những cử chỉ rất thân mật .Cậu hoảng hốt , thu xếp tất cả tấm ảnh lại để lên bàn .

- Con ... Con chỉ qua đường thôi !

- Ta không cần biết , mà ta nói con biết nếu Chiêu Lam nó,mà phát hiện ra thế nào cũng kích động ảnh hưởng tới đứa nhỏ , lúc đó ta e ba con sẽ nói cho ông con biết , lúc đó một đồng con cũng sẽ không có đâu !

Bà Lệ Quân bỏ đi , Nhật Vũ tức giận bóp nát hết cả ly thủy tinh , xé tan những bức ảnh đốt hết vào thùng . Cậu đi lên phòng thì thấy Chiêu Lam đang nằm một mình trên giường , đau lòng bước tới chạm vào mái tóc cô thì :

- Anh về rồi hả ?

- Ừm , anh làm em thức giấc sao ?

- Không , em đợi anh về mà ! Anh à , phải anh có chuyện giấu em đúng không ?

- Làm..làm gì có ! - Nhật Vũ hoảng hốt

- Có phải anh làm việc mệt mỏi đúng không , chồng nè không ấy vợ ra công ty phụ chồng nhe !

- Không được , em đang mang thai mà !

- Nhưng em muốn !

- Anh đã nói không mà !

- Hoàng Nhật Vũ , anh cút đi !

Nhật Vũ tức giận nhìn Chiêu Lam , nuông chiều quá riết cô sinh hư đây mà . Chiêu Lam thấy Nhật Vũ không đi liền quát :

- Được rồi , anh không đi tôi đi !

- Vậy đi đi , xem ai chứa ?

- Hoàng Nhật Vũ , anh quá đáng lắm !

Chiêu Lam bỏ chạy đi , Nhật Vũ tức giận quăng áo khoác vest lên giường.

- Chiêu quá sinh hư hả ? Để xem ai sợ ai ?

Nhật Vũ bỏ mặc Chiêu Lam đi vào nhà tắm thay đồ ra rồi trèo lên giường ngủ . 3 tiếng sau , bồng cửa mở ra . Nhật Vũ khẽ cười nói :

- Chịu mò về đây à !

- Mò về cái gì ? Con nói gì vậy ?

- O .. Là mẹ sao ?

- Ta nghe bảo vệ nói Chiêu Lam bỏ đi suốt 3 tiếng rồi , sao con còn ngủ nữa ? Không đi tìm nó !

- Tìm làm gì ? Thế nào cô ấy cũng qua nhà Linh Trân , Thảo Trâm hay Minh Thư ở thôi ! Với lại cô ấy mang bầu ai mà thêm !

- Mày điên hả ? Tao gọi cho Linh Trân , Thảo Trâm với Minh Thư rồi , bọn nó bảo không có Chiêu Lam ! Nhật Vũ , mày hại chết con mày đó !

Nhật Vũ hoảng hốt nhìn đồng hồ , quả nhiên được 3 tiếng rưỡi rồi cô không về , lấy áo khoác mặc vào . Nhật Vũ lái xe đi tìm cô . Lúc nào tại một công viên , Chiêu Lam khóc hết cả nước mắt , cô đi gần 3 giờ sáng rồi mà Nhật Vũ không hề đi tìm chẳng lẽ là cậu hết yêu cô thật rồi . Bỗng :

- Cô bé xinh đẹp ? Sao lại ngồi cô đơn vậy ? - 1 giọng nói quyền lực vang lên

- Tôi đang buồn , biến chỗ khác đi !

- Ôi , cô bé xinh đẹp , sao lại cáu gắt như vậy !

- Cái tên này ! Ồ... Anh .. Đình Phong !

- Anh cứ tưởng em quên anh chứ !

- Anh , sao anh ở đây ? Em nghe Linh Trân nói anh đã định cư bên Mỹ mà !

- Ừ , nhưng anh nhớ em nên về nè !

Chiêu Lam ửng hồng 2 má lên , cô khẽ mỉm cười xoa xoa bụng mình .

- Anh đừng có giỡn như thế !

- Anh không có giỡn , từ nhỏ em đã bên cạnh anh rồi ! Em không hiểu tình cảm của anh sao ?

- Em có gia đình rồi , anh xem em còn có baby nữa !

- Chiêu Lam , em có hạnh phúc không ?

- Tất nhiên !

- Em nói dối , anh đã quan sát thấy dạo gần đây cậu ta không về nhà với em ! Em không hạnh phúc đúng không ?

- Đình Phong , anh chưa biết cảm giác của em đâu, anh ấy làm gì cũng vì em nên em rất yêu anh ấy , nên em không từ bỏ gia đình này đâu ! Em xin lỗi !

Chiêu Lam mỉm cười đứng lên bỏ đi , Đình Phong nhìn theo bóng dáng bé nhỏ , tay cậu siết chặt nắm đấm , đôi mắt oán lo, g càm thù hận hiện lên , lấy điện thoại bấm dãy số nói chuyện với ai đó với nụ cười rất gian manh . Thật ra , từ nhỏ Chiêu Lam đã có hôn ước với Đình Phong suốt ngày cứ quẩn quýt với cậu còn hứa lớn lên sẽ làm vợ cậu , bỗng mẹ cô mất , sau đó cô cũng biến mất đi , anh vẫn cho người đi tìm tin tức của cô rồi tới nhà bên cạnh lo cho cô . Nhưng cho đến khi anh phải nghe lời của mẹ đi du học bên Mỹ , trước khi đi anh đã trao cho cô chiếc nhẫn nhưng không ngờ khi anh về thì cô đã có tình cảm với Nhật Vũ và còn phải hầu hạ Minh Huy làm anh điên lên , bây giờ anh phải quay về giành lại Chiêu Lam của anh.

Chiêu Lam đi loạng quạng thì tự nhiên bụng cô đau lên , ngồi xuống ghế đá , cô nhìn vào xe bánh bao trong người cô, đầu có mang theo tiền phải làm sao bây giờ thì tự nhiên .. một cái bánh bao để trước mặt cô .

- Nhật...Nhật Vũ !

- Em cũng to gan lắm , dám bỏ chồng mà đi nhĩ !

- Em ..a..đau quá !

- Chiêu Lam , em sao vậy ? Nè , em mau ăn đi !

Nhật Vũ lo lắng , Chiêu Lam cầm bánh bao ăn nhanh chóng , quả nhiên khi đói cái gì cũng ngon . Nhật Vũ mỉm cười xoa đầu cô nói :

- Sao này em không được bỏ nhà đi nghe chưa ?

- Em xin lỗi!

- Đi , ta về nhà !

- Chồng , công em đi !

Nhật Vũ mỉm cười chỉ ngay môi ra dấu , Chiêu Am khẽ cười nhắm mắt lại hôn chụt vào môi cậu . Nhật Vũ xoay lưng lại , để Chiêu Lam lên công cô đi . Phía góc cây gần đó , có một người đang tức giận nghiêng răng nhìn Nhật Vũ .

- Tao nhất định phải làm mày đau khổ hơn tao gấp 100 lần !

41. Chương 41.

Nhật Vũ cổng Chiêu Lam về , bà Lệ Quâ, quan sát không thấy có gì bất ổn liền yên tâm cho cả 2 về phòng . Chiêu Lam nằm trên giường , cô ngủ ngay . Đi suốt gần 4 tiếng mà sao không buồn ngủ được chứ . Nhật Vũ mỉm cười nhìn cô rồi hôn nhẹ vào đôi môi ửng hồng , ôm trọn cô vào lòng mà ngủ .

— Ngày hôm sau —

Chiêu Lam thức giấc của được gần 9 giờ rồi , đi vào trong đánh răng rửa mặt xong cô thay bộ đầm bầu màu xanh đáng yêu vào . Đi xuống nhà , bé Kim liền chạy lại :

- Cô ơi , cô cần gì để em lấy cho !

- Bé Kim , ông bà chủ đâu ?

- Dạ , ông bà chủ sáng sớm đã đi ra ngoài nói là tối mới về thưa cô !

- Vậy à , em cứ đi làm việc đi !

Chiêu Lam liền lấy điện thoại ra gọi cho Linh Trân , vài phút sau Linh Trân đã đến nhà cô rồi . Chiêu Lam kéo Linh Trân lên phòng :

- Hôm nay tớ và cậu đi shopping , sẵn ghé qua công ty tớ muốn thăm Tuấn Kiệt và Nhật Vũ ! Đi nha Linh Trân !

- Được rồi ! Cậu thay đồ đi !

Chiêu Lam mỉm cười ôm Linh Trân rồi đi vào phòng tắm thay ra chiếc váy đơn sơ nhưng rất đáng yêu nha , ai nói cô có bầu mà không quyến rũ , gương mặt cô thôi đã làm người ta điên đảo rồi ai mà thèm quan tâm cái bụng đó .

Sau khi thay đồ xong , Chiêu Lam mỉm cười bước đi ra xe . Linh Trân đầu tiên đưa cô tới công ty Tuấn Kiệt .

- Chủ tịch đang làm gì ?

- A...là cô chủ sao ? Cô có em bé sao ?

Các nhân viên nữ để cô ngồi xuống ghế , bước tới hỏi thăm . Vì ngày trước cô lên kế nhiệm chiếc ghế chủ tịch đã giúp công ty tăng doanh thu rất nhanh nên ai cũng nể phục cô , mà cô lại thân thiện lúc đám cưới cũng chịu mời hết tất cả nhân viên . Cô tiếp tân bước tới mỉm cười nói :

- Cô chủ , chủ tịch đang làm việc trên phòng nói sẽ xuống ngay !

- Ừ ! Mọi người đi làm việc đi !

- Dạ , cô chủ !

Tất cả tuân lệnh , Linh Trân và Chiêu Lam mỉm cười . Từ cửa thang máy mở ra , 1 chàng trai vô cùng lịch lãm với bộ vest đen . Nhìn Tuấn Kiệt bây giờ rất lịch lãm rất giống ba cô ngày xưa .

- Chị .. Sao chị tới đây vậy ? Chị Linh Trân nữa !

- Tại chị nhớ em đó , dạo này làm chủ tịch rồi bánh trái ra nhé !

- Trời ơi ! Em sao như chị , mang bầu rồi mà vẫn có hàng tá người theo kìa !

- Đạo này , Tiểu Kiệt có bạn gái chưa ra mắt với mấy chị đi ! - Linh Trân nói
- Hihi , để có thời gian em sẽ đưa cô ấy tới gặp mấy chị !
- Em chị lớn thật rồi ! - Chiêu Lam mỉm cười
- Hi, để em kêu thư ký đẹp hồ sơ rồi 3 chị em ta đi ăn nhé !
- Thôi , chị qua bên anh Nhật Vũ để ăn với anh!
- Vậy thôi cũng được ! Chị nhớ lo cho sức khỏe đó nha !
- Biết rồi , đi làm việc đi !

Chiêu Lam mỉm cười đi vào xe , Linh Trân đưa Chiêu Lam tới công ty Nhật Vũ . Bước vào cô mỉm cười nhìn xung quanh , các nhân viên mừng rỡ nhìn Chiêu Lam .

- Cô chủ !
- Mọi người khỏe chứ ?
- Dạ , bọn em khỏe lắm ạ ! Woa , cô chủ mang em bé sao ? - 1 cô tiếp tân nói
- Mấy tháng rồi , cô chủ ? - cô nhân viên khác bước tới
- Được 6 tháng rồi !
- Woa , sắp sinh rồi ! - cô nhân viên thứ 3 nói
- Mang thai nhìn cô xấu lắm đúng không ?
- Đâu có đâu , cô đáng yêu muốn chết , cô nhìn kìa bọn nhân viên đứng người rồi kia cô ! - cô tiếp tân nói
- Hi , thôi được rồi ! Mọi người làm việc đi ! Cô lên phòng chủ tịch nhớ đừng nói gì biết không ?

Các cô tiếp tân gật đầu , Linh Trân mỉm cười đỡ Chiêu Lam đi vào thang máy . Đi lên tầng 25 , căn phòng của cậu chiếm hết cả tầng . Cả 2 mỉm cười nhẹ nhàng bước tới mở cửa ra thì..m

42. Chương 42.

Cả 2 mở cửa ra thì..đập vào mắt cả 2 là cảnh cô thư ký đang hôn lấy Nhật Vũ trong khi đó anh không hề phản kháng gì cả . Nhật Vũ nhìn thấy Chiêu Lam liền hoảng hốt :

- Chiêu Lam !

Linh Trân đâm vào miệng của cô thư ký làm iệng cô chảy máu ra ,Chiêu Lam quay lưng bỏ chạy đi với nước mắt . Nhật Vũ liền đuổi theo phía sau là lời cảnh cáo của Linh Trân :

- Chiêu Lam mà có chuyện gì , anh và ả đũng hông sống yên !

Tất cả nhân viên hoảng hốt khi thấy Chiêu Lam chạy đi , mắt cô đỏ hoe . Phía sau là chủ tịch đang rượt theo sau . Chiêu Lam nhanh chóng leo lên xe bỏ đi . Nhật Vũ tức giận đâm vào cây gần đó làm cho cây gãy ngang , cậu bước vào lạnh lùng nhìn đám tiếp tân đang run sợ .

- Sao cô chủ tới không báo ?
- Dạ...dạ do cô chủ nói..! - cô nhân viên tiếp tân run sợ
- Nó muốn cho cậu bất ngờ , ai dè người bất ngờ là nó ! Hoàng Nhật Vũ , tôi nói cho cậu biết không phải nó có thai là chẳng ai thêm , Đình Phong đã về và đang có ý muốn cướp Chiêu Lam , giờ này chắc nó đang chạy về nhà dọn đồ để li thân với cậu đấy !

Nhật Vũ nghe xong hoảng hốt , chạy xuống ga-ra lấy xe đi nhanh về nhà . Chiêu Lam chạy về nhà với khuôn mặt đầy nước mắt khiến tất cả người giúp việc trong nhà lo lắng gọi cho ông bà chủ quay về.

5 phút cả 3 người đã có mặt tại nhà , bà Lệ Quân lo lắng chạy lên phòng Chiêu Lam. Mở cửa ra thì thấy cô đang lạnh lùng ngồi dưới đất xếp đồ vào vali , đồ đạc đều vỡ hết .

- Chiêu Lam , con dâu ngoan , mau nói ta nghe sao con lại tức giận như vậy ?

- Mẹ hỏi con trai mẹ đi !

- Nhật Vũ , con làm gì hả ? - ông Minh Vũ hỏi

- Con...! - Nhật Vũ ấp úng

- Anh không dám nói sao , tôi nói cho , anh ấy ở công ty đi ngoại tình với bà thư ký 20 mấy gần 30 tuổi đó !

- Cái gì ? Mà < bốp=“”>

Ông Minh Vũ tức giận tát vào má cậu , bà Lệ Quân không nói nhìn cậu với con mắt căm phẫn . Chiêu Lam kéo vali lại đứng lên , bà Lệ Quân liền giựt vali từ tay cô lại nói :

- Chiêu Lam , con dâu ngoan ! Ba mẹ sẽ xử lý vụ này , con đừng đi nhé !

- Ba mẹ đừng chiều cô ấy nữa !

- Mà im đi ! - bà Lệ Quân quát

- Hoàng Nhật Vũ , hôm nay nhất định anh phải cho tôi đi làm bằng không tôi nhất định li hôn với anh ! - Chiêu Lam hét

Cả 3 người hốt hoảng nhìn Chiêu Lam , ba mẹ cậu nói :

- Con dâu ngoan , đừng như vậy ! Chuyện này con đừng để bị ảnh hưởng tới thai nhi ! - bà Lệ Quân nói

- Anh đừng tưởng tôi không dám , nếu đưa ra tòa án thế lực 2 nhà ngang nhau nhất định sẽ được còn về phần em bé thì theo phát luật sẽ phải theo mẹ rồi !

- Em nói đủ chưa ?

- Anh...aaa..đau quá..mẹ ơi bụng con !

- Chiêu Lam !

Ba mẹ Nhật Vũ lo lắng , Nhật Vũ liền chạy tới bế cô ra xe đưa tới bệnh viện .Ở ngoài , ông Minh Vũ lạnh lùng nói:

- Mau giải thích đi !

- Con không có gì giải thích !

- Mà...Chiêu Lam làm gì mà mà bỏ rơi nó hả ? Mà muốn gì nó cũng đồng ý , chịu an phận ở nhà làm vợ hiền dâu thảo mà còn muốn gì ? Mà có phải con người không ?

- Con xin lỗi !

Cánh cửa mở ra , chiếc giường bé nhỏ đẩy ra , một thân thể bé nhỏ với khuôn mặt xanh xao làm lòng ai đó đau nhói . Cậu bước tới thì :

- Ba mẹ ! Con không muốn gặp ai hết !

- Ba mẹ biết rồi , ba mẹ sẽ lo ! - bà Lệ Quân nói

Chiêu Lam ra hiệu cho y tá đẩy đi , cô không thèm nhìn vào Nhật Vũ , chắc bây giờ cô đang hận anh lắm . Bác sĩ bước ra nói :

- Người nhà đừng nên để cho thai phụ bị kích động nữa , lần này kịp thời đưa tới bệnh viện nên đứa bé không sao !

- Cám ơn bác sĩ ! - bà Lệ Quân gật đầu

Trong căn phòng , Chiêu Lam rơi nước mắt nhìn vào bụng . Tim cô đau quá , cô chỉ muốn nghe lời giải thích , chỉ muốn anh nói đó là sự hiểu lầm mà tại sao .. có lẽ anh đã chán cô thật rồi sao ? Bỗng cánh cửa mở ra , cô quay sang nhìn . Là mẹ chồng cô , bà Lệ Quân bước tới nắm tay cô , an ủi :

- Con dâu ngoan !

- Mẹ .. Mẹ ơi , sao tim con đau quá ?

- Con dâu ngoan , đừng khóc , con muốn sinh một đứa con trai mít ướt sao ?

- Mẹ , có phải mẹ đã biết chuyện Nhật Vũ rồi phải không ? Sao mẹ lại giấu con?

- Chiêu Lam , con nghe mẹ nói ! Nhật Vũ , nó không phải như người khác chắc chắn nó đang giấu điều gì , con phải hiểu biết không ?

- Mẹ ! Con không thể đâu ! Nếu như đến ngày chúng con phải xa nhau thì con xin lỗi vì không thể để cháu bên mẹ được !

- Con khờ quá !

Chiêu Lam ôm bà , nước mắt rơi xuống .

43. Chương 43.

1 tháng sau , Chiêu Lam bước vào công ty . Tất cả nhân viên rất nhiệt tình đỡ cô đi lên phòng , mang sữa cho cô tới phòng làm việc . Đang loay hoay với các hồ sơ thì ... < cách="">> Cánh cửa mở ra, Nhật Vũ bước vào đã 1 tháng rồi cô không hề nói chuyện với cậu làm cho cậu đau lòng vô cùng .

- Anh có việc gì sao ?

- Em không thể nhìn anh một lần sao ?

- Nếu chủ tịch anh có thừa thời gian để nói voọc này thì anh nên quay về phòng , giải quyết các bản kế hoạch đi !

- Chiêu Lam , em đang hận anh đúng không ?

- Hoàng Nhật Vũ , anh đi về phòng đi !

Chiêu Lam nhìn cậu quát lên , lòng cậu đau xót thì thấy cô ôm bụng nhăn nhó . Bước tới dịu dàng :

- Em đừng tức giận , hít thở sâu vào !

- Anh không muốn tôi tức giận thì đi về phòng đi !

Nhật Vũ quay người lặng lẽ đi về phòng , Chiêu Lam nhìn cậu mà tim cô cũng đau thắt lại . Tới giờ tan sở , Nhật Vũ liền đi xuống đỡ cô ra ga-ra xe , đứng chờ cậu thì ... Thư ký Mỹ Anh của cậu bước tới :

- Chào em !

- Chị .. À không phải gọi khác chứ cô đáng tuổi dì tôi mà !

- Mà , tao cảnh cáo mày ! Mày hết hứng thú với Nhật Vũ rồi , mày nên tránh xa anh ấy đi !

- Nực cười , dì à ! Dì đáng tuổi mẹ anh ấy mà xưng anh em , dì không ngại nhưng anh ấy phải mắc cỡ đó ! Với lại tôi còn trẻ , mang thai của anh ấy , nhìn lại dì đi 30 tuổi rồi mà đòi giết chồng người khác sao ? Không có dễ đâu !

- Mà..chết đi ! Mỹ Anh xô Chiêu Lam té xuống nền gạch rồi mỉm cười bỏ đi , Chiêu Lam ôm bụng kêu :

- Đau..đau quá , Nhật Vũ !

Nhật Vũ lúc này từ ga-ra lấy xe ra liền thấy Chiêu Lam đang nằm trên đường , ôm bụng nhăn nhó , phía dưới váy đã chảy ra nước trắng . Cậu giật mình ôm lấy cô bế lên xe , chạy nhanh vào bệnh viện .Để cô lên trên băng can , nắm chặt tay cô :

- Chiêu Lam , nhất định em phải cố lên biết chưa ?

- Nhật Vũ , em đau ..đau quá !

- Cố gắng lên !

Đưa cô tới phòng cấp cứu cậu liền bị y tá cản lại , điện cho ba mẹ cậu tới . Một lúc sau , ba mẹ cậu , ba cô và Tuấn Kiệt , có cả 3 cặp vợ chồng Linh Trân , Minh Thư và Trâm Thảo tới . Cả đám sốt ruột lo lắng , bỗng bà bác sĩ bước ra :

- Vợ tôi sao rồi bác sĩ ?

- Xin lỗi , nhưng cơ thể của thai phụ đang rất yếu , nên cả nhà chỉ chọn được mẹ hoặc đứa bé !

- Bác sĩ , nhưng nếu chị gái tôi có đủ sức để sinh em bé thì sao ? - Tuấn Kiệt hỏi

- Chuyện đó rất khó nói , nhưng có thể cô gái cơ thể rất yếu , hoặc chỉ sống được vài ngày !

Nhật Vũ bàng hoàng , cậu phải làm sao đây ? Con của họ , nhưng còn Chiêu Lam , tính mạng cô đang nguy hiểm mà ! Quay sang nhìn bà bác sĩ , cậu nói :

- Cô bỏ đứa bé đi !

- Nhật Vũ !!

Tất cả mọi người la , cậu quay sang nói :

- Vợ của con đang nguy hiểm , con không thể để vợ con chết ! Ba mẹ , cháu nội cháu ngoại sau này vẫn có thể có mà nhưng vợ con thì không !

- Được rồi , theo ý con đi !

- Vậy mời cậu vào trong !

Nhật Vũ nhanh chóng đi vào trong , Chiêu Lam với khuôn mặt phờ phạc nắm tay bác sĩ :

- Chồng cô đã quyết định bỏ đứa bé cứu cô !

- Bác sĩ , đừng ! Tôi có đủ sức mà !

- Chiêu Lam !

- Được rồi ! Cô cố gắng lên !

Nhật Vũ nắm chặt tay Chiêu Lam, nước mắt anh rơi xuống nhìn gương mặt trắng bệch của cô mà anh đau lòng . Thì :

- Oa...oa !- tiếng khóc của đứa bé vang lên

- Chúc mừng cô cậu là một bé trai rất đáng yêu ! - bà bác sĩ đưa đứa bé cho Nhật Vũ

- Em nhìn nè Chiêu Lam , con của chúng ta đó !

- Nhật Vũ ! Anh mau đặt tên cho con đi !

- Chiêu Lam , em sao vậy ?

- Nhật Vũ , anh phải bảo vệ con của chúng ta ! Nói với con , em yêu con nhiều lắm !

- Chiêu Lam !!!

- Mau cấp cứu !

Nhật Vũ bị y tá đưa ra ngoài , mọi người vui mừng ôm đứa bé .Minh Thư liền quay sang hỏi :

- Nhật Vũ , Chiêu Lam sao rồi ?

- Cô ấy .. Cô ấy không chịu được rồi !

- Nhật Vũ , anh đang nói gì vậy ? - Linh Trân hỏi

- Cô ấy muốn cứu em bé nên đã hạ sinh rồi !

Tất cả ai cũng bàng hoàng nhưng chỉ có 1 người không hề có phản ứng gì cả , vì cô đã biết được hết mọi chuyện . Cánh cửa mở ra , bà bác sĩ lắc đầu mời cả nhà vào với Chiêu Lam .

- Chiêu Lam ! Con cố lên ! - ba cô lo sợ nước mắt cũng rơi ra

- Chị 2 , chị đừng có chuyện gì ! Chị phải lo cho em bé chứ ! - Tuấn Kiệt rơi nước mắt nhìn cô

- 2 người..đừng khóc .. hôm nay phải cười lên chứ ! Ba mẹ con làm tốt chứ ? - Chiêu Lam nhìn ông bà Hoàng

- Con làm tốt lắm con dâu !

- Chiêu Lam , cậu phải sống để lo cho con cậu chứ ! - Thảo Trâm nhìn cô đau lòng

- Đứa bé .. con của con cho con nhìn mặt nó đi !

- Đây ! - Linh Trân bế em bé lại

Chiêu Lam quay sang nhìn đứa bé , nước mắt chảy ra , tay chạm vào người con trai cô .

- Nhật Vũ ! Anh đừng đi !

Nhật Vũ đứng lại , anh không thể ở đây để nhìn cảnh cô phải đau đớn lìa xa cậu được , cậu không thể . Chiêu Lam nhìn cậu đưa tay ra :

- Nhật Vũ !

Nhật Vũ xoay lại , gương mặt anh đầy nước mắt , tất cả mọi người đều đi ra ngoài , Nhật Vũ nắm tay cô .

- Nhật Vũ..anh đặt tên con chưa ?

- Rồi...nó tên là Vũ Lam ! Nó là con của anh và em !

- Tên hay thật , Nhật Vũ .. đây là điều cuối cùng em để lại cho anh ! Nhật Vũ , anh phải chăm sóc cho con chúng ta !

- Chiêu Lam !

- Nhật Vũ , anh nghe em nói ! Anh nhớ anh từng hỏi rằng em có hận anh không ? Bây giờ em trả lời cho anh...em không hận anh gì cả , Nhật Vũ , em yêu anh ! Được làm vợ của anh là niềm hạnh phúc của em , dù cho anh có giấu em việc gì nữa el cũng không hận anh bởi vì em yêu anh.. Nhật Vũ , anh nhớ là chăm sóc cho Vũ Lam , nói với con là em..yêu..con !

Cánh tay của Chiêu Lam buông lơi khỏi tay cậu , Nhật Vũ hoảng hốt nhìn theo Chiêu Lam , nước mắt cậu rơi ra . Ôm lấy Chiêu Lam vào lòng :

- Aaaa..Chiêu Lam ... Đừng bỏ anh mà ! Anh không thể mất em !!! .. Chiêu Lam ... Sao em lại bắt anh nhìn cảnh tượng em lìa xa anh chứ .. Anh không thể chăm sóc cho Vũ Lam .. Em mau tỉnh đi ! Anh xin lỗi .. Anh sai rồi , anh không thể lo cho con được đâu ! ..

Nhật Vũ khóc gào lên , nước mắt anh rơi xuống mái tóc cô.

44. Chương 44.

- Anh không thể , em tỉnh lại đi , anh sẽ không giấu bất cứ điều gì nữa ... Aaa!

- Thật...chứ ?

- Thật anh không giấu em điều gì nữa !

- Chẳng phải em tỉnh rồi sao ?

Nhật Vũ quay xuống , Chiêu Lam khẽ cười . Nhật Vũ vui mừng ôm cô , bác sĩ đưa cô vào phòng chăm sóc đặc biệt . Tất cả mọi người đều bị bà Lệ Quân và cô hù một phen khiếp vía , chỉ có Minh Thư không nói gì cô cũng chỉ mới phát hiện khi thấy bà Lệ Quân khẽ cười khi Nhật Vũ ôm Chiêu Lam khóc .

Vài ngày sau , Nhật Vũ bước vào phòng bệnh Chiêu Lam , mỉm cười nhìn cô đang nằm nghỉ trên giường . Bước tới nôi của con trai cậu , bỗng hình ảnh con trai cậu nhòe đi , cậu đưa tay lên mũi , máu đang chảy ra. Vội lấy khăn giấy lau đi , thì :

- Nhật Vũ , anh bị gì thế ? - Chiêu Lam mở mắt ra

- Không !

- Nhật Vũ , anh đã hứa với em điều gì anh còn nhớ không ?

- Không có , anh nói thật ! Đạo này anh làm việc nhiều quá nên chảy máu mũi đó mà !

- Vậy à , anh yên tâm đi ! Ngày mai em xuất viện , em sẽ tới công ty giúp anh !

- Chiêu Lam ! - Nhật Vũ ngồi xuống nắm tay cô

- Dạ !

- Nghe anh nói , anh là chồng , anh phải có trách nhiệm lo cho em và con !

- Nhưng..!

- Bồn phận của anh chỉ có thể bảo vệ em và con , em cũng không thể cho anh toại nguyện sao ?

- Ừ !

Chiêu Lam mỉm cười , Nhật Vũ khẽ xoa đầu cô , cậu còn được nhìn nụ cười của cô bao lâu nữa , nếu cô biết bệnh tình của cậu nhất định cô sẽ rất đau lòng , cậu không muốn , nỗi đau một mình cậu gánh được rồi , cậu chỉ muốn cô có niềm vui .

Chiêu Lam sau khi xuất viện , cô trở về biệt thự của ba mẹ Nhật Vũ , vì cô chưa biết lo cho Vũ Lam ra sao ? Có ba mẹ Nhật Vũ cũng đỡ phần nào . Ông Hoàng lúc nào cũng ở nhà quán quýt với Vũ Lam như một đứa trẻ . Còn bà Hoàng lúc nào cũng chăm sóc cứ như mẹ của Vũ Lam vậy . Tối đến —

Chiêu Lam mỉm cười đặt Vũ Lam vào nôi , bé rất ngoan chỉ cần bú sữa mẹ xong là sẽ ngủ ngay . Đang loay hoay để cho Vũ Lam được ngủ thì .. phía sau có vòng tay ôm lấy cô .

- Vợ anh đảm đang quá !

- Tại con mình ngoan đó !

- Chiêu Lam ! Hay hôm nay mình làm việc đi nha !

- Anh này , con kia !

- Con còn nhỏ mà không biết đâu , nha ! Anh muốn ôn lại kỷ niệm mới cưới của chúng ta !

- Thật không đó ?

Nhật Vũ nhân cơ hội cô xoay qua ôm hôn Chiêu Lam say đắm , đặt cô nằm xuống giường . Cậu mỉm cười nhẹ nhàng hôn lấy đôi môi cô , cả hai đã cùng nhau ân ái vô cùng hạnh phúc .

- Sáng hôm sau , Chiêu Lam mở mắt ra , nhìn thấy Nhật Vũ mỉm cười hạnh phúc , cô mong mình lúc nào cũng như thế .Bước vào phòng tắm thay ra bộ váy thướt tha nhẹ nhàng , trong nôi Vũ Lam,đã mở mắt quơ tay kêu ú ở . Chiêu Lam bế bé lên :

- Con nhỏ thôi , cho ba ngủ ! Ba đang mệt trong người hiểu chưa ?

- Ừ..ừ ! - Vũ Lam như biết chuyện liền im lặng

Chiêu Lam bế bé đi ra ngoài sân vườn , ngồi nói chuyện với Vũ Lam rất vui thì điện thoại cô reo lên :

- Alo , Đình Phong !

- Em biết rồi , nhưng giờ này chưa được khoảng 11 giờ đi em gặp anh tại quán cà phê cũ !

Cô tắt điện thoại quay xuống nhìn Vũ Lam , mỉm cười :

- Cái mặt này nè , thấy ghét chưa ?

- ừ... !

- Vũ Lam , sau này nhớ không được giống ba đi lằng nhằng nghe không ? Phải thương một người thôi biết chưa !

- Con trai ta còn nhỏ mà em dạy nó vậy à , sau này nó nghĩ ba nó sao đây ! - Nhật Vũ bước tới

- Hì , em nói đúng mà phải không con ?

- Con à , sau này không được chọn vợ như mẹ con nghe chưa ? Không thì dễ bị ăn hiếp lắm !

- Anh nói em với con vậy hả ?

- Anh nói đúng mà , phải không con ?

- ừ...mama..pa !

Cả 2 bỗng quay lại nhìn nhau , Chiêu Lam quay xuống nhìn Vũ Lam.

- Con ơi , con mau gọi mẹ lần nữa đi !

- Không , hình như con kêu ba đó !

- Con kêu mẹ mà , kêu lại đi con !

- Kêu ba đi con , kêu ba dễ hơn !

- Sao anh dành với em hoài vậy , con nó gọi em mà !

- Nhưng rõ ràng là gọi anh mà !

Cả 2 tự nhiên ngồi tranh nhau , cứ kêu Vũ Lam gọi ba gọi mẹ làm cho ông bà nội ở trong nhà cũng phì cười , 2 vợ chồng này trẻ con thật .

45. Chương 45.

11 giờ , tại cà phê Pink – Một quán cà phê dễ thương không sang trọng như các tiệm lớn khác , thiết kế màu hồng đáng yêu , quan trọng nhất quán cà phê này là từ nhỏ Chiêu Lam và Nhật Vũ thường tới . Chiêu Lam bước vào thì thấy Đình Phong đang ngồi đợi cô , mỉm cười bước tới :

- Anh tới lâu chưa ?

- Chờ em mà sao có thể nói lâu ! - Đình Phong mỉm cười

- Anh kêu em ra có việc gì không ?

- Không , chỉ là dạo này anh nhớ em nên hiện em ra nói chuyện hồi xưa thôi !
 - Hi, quá khứ rồi anh cứ để nó qua đi !
 - Đối với em có thể cho qua nhưng anh thì không bao giờ , vì sống trong quá khứ anh mới có được em ! - Đình Phong nắm tay Chiêu Lam
 - Đình Phong , em xin lỗi ! Em giờ là gái có chồng rồi , anh quên quá khứ đi ! Em xin lỗi , em về lo cho con em đây !
 - Chiêu Lam, anh bị ung thư ! Anh chỉ còn sống được 1 tháng thôi , anh xin em hãy bên cạnh anh !
 - Đình Phong , anh nói thật sao ?
 - Từ nhỏ anh đã có khối u trong não , chỉ là khi lớn nó tái phát và trầm trọng hơn , bác sĩ nói anh chỉ có 1 tháng thôi !
 - Đình Phong !
- Chiêu Lam ôm lấy anh , cô xem anh như người anh trai vậy , rất quan trọng với cô . Bỗng Đình Phong ôm lấy eo cô rồi hôn lên môi cô một cách say đắm , Chiêu Lam đẩy người cậu ra nhưng không được thì < bốp=“”>
- Nhật Vũ ! Anh làm cái gì vậy hả ?
 - Em hỏi anh , em làm gì với hấn ? - Nhật Vũ hét lên
 - Anh ấy không có làm gì cả , Đình Phong , anh có sao không ?
 - Em đi ngoại tình với hấn mà nói không có gì sao , thằng khốn này !
- Nhật Vũ nắm cổ áo sơmi của Đình Phong đâm thật mạnh vào mặt anh làm máu ở miệng chảy ra , Chiêu Lam hoảng hốt la :
- Được rồi , Nhật Vũ !
 - Anh phải đánh cho nó chết !
 - < chát=“”> Anh điên đủ chưa ? Ừ , em ngoại tình thì sao ? Chẳng phải anh cũng ngoại tình với bà thím 30 tuổi đó sao ?
- Nhật Vũ nhìn Chiêu Lam , cô đánh cậu sao ? Những lời cô nói , nào là không bận tâm tới chuyện đó , nào là chỉ yêu anh , tất cả chỉ giả dối thôi sao ?
- Trần Ngọc Chiêu Lam , tôi sẽ về nhà viết đơn li hôn với cô !
- Nhật Vũ quay lưng bỏ đi , Chiêu Lam bước tới đỡ Đình Phong .
- Anh có sao không , hay ta đi kiểm tra lại nhé !
 - Anh không sao , nhưng Nhật Vũ !
 - Anh ấy nóng giận nên nói vậy thôi ! Em đưa anh về !
- Đình Phong gật đầu , khẽ cười nham hiểm , lòng vui như hoa < hoàng=“” nhật=“” vũ=“” ,=“” mây=“” không=“” xúng=“” làm=“” đối=“” thủ=“” của=“” tao=“” rồi=“” ,=“” giờ=“” trong=“” lòng=“” chiêu=“” lam=“” chỉ=“” có=“” tao=“” thôi=“”>
- Chiêu Lam sau khi đưa Đình Phong về rồi quay về nhà của mình . Bước vào nhà thì bà Lệ Quân lo lắng hỏi :
- Chiêu Lam , con làm gì mà Nhật Vũ tức giận đòi li hôn vậy ?
 - Cái gì ?
- Chiêu Lam chạy lên trên phòng , Nhật Vũ đang lấy những bộ đồ của cô ra để vào vali . Cô bước vào :
- Nhật Vũ , anh làm gì vậy ?

- Cô về rồi sao ? Đơn li hôn tôi để trên bàn cô mau kí đi ! Tôi không có người vợ dè tiện như cô ! - Nhật Vũ nói

- < xoẹt="”> Em không đồng ý , anh giận em việc gì sao ?

- Cô đánh chồng mình bệnh vực nhân tình có thằng nào ngu mà không chịu li hôn không ? Còn Vũ Lam , tôi đã cho cô quyền nuôi nó nhưng mỗi ngày phải đưa nó qua chơi với ba mẹ tôi !

- Nhật Vũ , em xin lỗi ! Thật ra Đình Phong , anh ấy !

- Hắn ta là tình cũ của cô chứ gì , được rồi cô mau rút ra nhà tôi ngay !

- Nhật Vũ , em xin anh ! Đừng mà ..!

Chiêu Lam nước mắt rơi đầm cả khuôn mặt , Nhật Vũ kéo cô đi ra cổng đẩy cô ra ngoài , đẩy vali ra cho cô .

- Tôi không có người vợ như cô ! Tôi đi cưới vợ khác xinh đẹp mà không có mất nết như cô !

- Nhật Vũ !

- Biến đi !

Nhật Vũ xô Chiêu Lam té xuống nền gạch , máu từ tay chân cô chảy ra nhưng sao cô cảm thấy không đau ngay đó mà chỉ thấy tim như đang tan nát ra . Cô quỳ lên , la lớn :

- Nhật Vũ , em sẽ quỳ cho đến khi anh tha lỗi cho em !

Nhật Vũ không nói gì chỉ lạnh lùng đi vào nhà , Chiêu Lam kiên nhẫn chờ đợi . Quả nhiên ông trời trên chốc cô , cơn mưa tự nhiên rơi xuống tầm tã nhưng cô không hề lay động , giờ lý trí của cô chỉ muốn Nhật Vũ tha thứ . Bỗng từ trong nhà , bé Kim chạy ra cầm cây dù .

- Cô chủ !

- Bé Kim , có phải cậu tha lỗi cho cô phải không ?

- Dạ , không ! Bà chủ bảo em đưa cô cây dù , bà đang bị cậu la đó ạ , cậu bảo cho dù cô có chết cậu cũng không quan tâm !

Chiêu Lam quay sang nhìn vào nhà , tim cô giờ còn đau hơn lúc nãy gấp trăm lần , sao cậu lại nín như thế chứ . Bé Kim nhìn cô chủ cũng thấy xót xa , nhưng lệnh chủ khó cãi nên cô chỉ lặng lẽ đi vào . Chiêu Lam cứ quỳ mãi không đứng , cơn mưa cứ rơi mãi không dứt . Bỗng phía trên có người che dù cho cô , cậu ngồi xuống .

- Em đừng quỳ nữa , hắn ta không ra đâu !

- Không , Nhật Vũ rất lo cho em , anh ấy sẽ ra và tha thứ cho em !

- Em nhìn đi , trời mưa như vậy em quỳ được 2 tiếng rồi mà cậu ấy không ra , em mau đứng lên đi !

- Nhật Vũ , sẽ tha thứ cho em..mà !

Chiêu Lam đang nói thì ngã vào người Đình Phong ngất đi , cậu hoảng hốt quăng cây dù bế cô lên chạy nhanh về nhà .Trong nhà , bà Lệ Quân đang dỗ cho Vũ Lam nín , Nhật Vũ thì nằm trên giường , máu từ mũi cậu cứ chảy ra không ngừng làm cho ông Minh Vũ lo lắng gọi điện cho tất cả bác sĩ tới . Nhật Vũ quay sang hỏi bé Kim :

- Chiêu Lam đi chưa

46. Chương 46.

Ngày hôm sau , Chiêu Lam tỉnh giấc nhìn xung quanh , tim cô nhói lên . Đây không là nhà của Nhật Vũ , anh không tha thứ cho cô sao ? Bỗng cánh cửa mở ra , Đình Phong bước vào cùng bát cháo nóng hổi .

- Em tỉnh rồi sao ?

- Em ở nhà anh à , em ngủ bao lâu rồi ?
- Một ngày , một đêm rồi ! Hôm qua em làm anh đứng tim luôn đó !
- Em xin lỗi anh nhé !
- Không sao , bây giờ em ngoan ăn hết cháo này đi do anh nấu đó !

Chiêu Lam quay nhìn ra cửa sổ , tâm trạng cô đang chỉ hướng về Nhật Vũ , giờ anh đang làm gì , anh có đi làm không , còn Vũ Lam nữa , ai sẽ cho bé bú sữa , bé có nghịch không ? Cô nhớ Nhật Vũ , cô nhớ Vũ Lam .

- Chiêu Lam , em đang nhớ hẳn ta đúng không ?
- Vâng !
- Em lúc nào cũng thật thà làm cho người khác đau lòng lắm đấy , em không thể bên anh sao ?
- Đình Phong , em thấy mệt ! Em không ăn đâu , anh ra ngoài đi !

Đình Phong im lặng bỏ ra ngoài , anh tức giận quăng luôn cả bát cháo làm nó bể văng tung tóe , tay siết chặt nắm đấm . Người mà Chiêu Lam yêu sẽ chỉ có cậu thôi , nhất định Nhật Vũ phải biến mất . Đình Phong bỏ về phòng , tất cả người hầu run sợ bước tới lau dọn .

Cứ thế ngày nào Chiêu Lam cũng được Đình Phong chăm sóc , lúc nào cũng bên cạnh làm cho cô mềm lòng tin rằng Nhật Vũ đã quên cô thật rồi . Tối đó , Đình Phong nằm trên giường ôm Chiêu Lam vào lòng , cô khẽ thì thầm :

- Anh à , ngày mai anh cho người gọi Linh Trân và mọi người tới được không ?
- Em sao vậy , anh vẫn luôn ở nhà với em mà !
- Nhưng em nhớ họ quá ! Chẳng phải anh nói vài ngày nữa chúng ta đám cưới sao ?
- Nhưng...!
- Vậy mà anh nói chiều theo ý em !

Chiêu Lam hờn dỗi quay người sang hướng khác không nhìn mặt Đình Phong , làm cậu chạnh lòng đồng ý :

- Được rồi , ngày mai họ tới được chưa ?
- Thương anh nhất !

Chiêu Lam hôn chụt vào môi cậu rồi nằm yên trong lòng cậu ngủ say . Đình Phong nhìn gương mặt đáng yêu của cô mà thú tính nổi lên , nhưng cậu không phá lời hứa được , chỉ còn vài ngày nữa thôi , Chiêu Lam sẽ là của cậu , lúc đó những thứ bệnh gì đó cậu không cần nói nữa .

Ngày hôm sau , Chiêu Lam ngồi dưới phòng khách coi tivi thoải mái thì Linh Trân và mọi người đi vào.

- Linh Trân , mọi người ! Tổ nhớ các cậu quá ! - Chiêu Lam ôm lấy Linh Trân
- Ủ , tổ cũng nhớ cậu !

Cả đám ù rù , nói giọng không mấy có cảm xúc . Chiêu Lam nhận ra sự khác biệt liền hỏi :

- Mọi người sao vậy ?
- Chiêu Lam ,thật ra .. ! - Thế Nam đang nói thì
- Thế Nam ! - Linh Trân la
- Mọi người giấu tổ điều gì phải không ? Không lẽ Vũ Lam có chuyện !
- Vũ Lam không sao , cậu yên tâm đi ! - Minh Thư nói
- May quá , nào mọi người vào đây chơi !

- Chiêu Lam , bọn tớ xin lỗi nhưng bọn tớ phải về công ty xử lí hồ sơ không thể chơi với cậu được ! - Thảo Trân nói

- Chiêu Lam , cậu nhớ phải cẩn thận tên Đình Phong , hắn không phải người bình thường đâu ! - Hạo Minh nói

- Cậu hãy giữ gìn sức khỏe ! - Gia Bảo nói

Cả đám bỏ đi , Chiêu Lam suy sụp hết cả tinh thần , sao lại phải cẩn thận Đình Phong , anh ấy là người tốt mà . Anh ấy bảo sau khi đám cưới sẽ đợi cô quên đi Nhật Vũ mới tính tới chuyện có con , chẳng phải là quá tốt sao ?

1 tuần sau , tại thánh đường , cánh cửa mở ra . Chiêu Lam mỉm cười bước vào với bộ váy cô dâu , bộ váy cúp ngực , có rèm xung quanh , vương miện đội trên đầu cứ như một nàng công chúa vậy . Đình Phong thì trông một bộ vest trắng rất giống bạch mã hoàng tử nhưng không đẹp bằng người đó , bước tới nắm tay Đình Phong mỉm cười tỏa nắng . Linh mục đọc tuyên ngôn :

- Dương Đình Phong , con có đồng ý lấy Trần Ngọc Chiêu Lam làm chồng dù cho giàu sang sung sướng hay nghèo khổ khó khăn , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn luôn bên cạnh và yêu thương ?

- Con đồng ý !

- Trần Ngọc Chiêu Lam , có đồng ý lấy Dương Đình Phong làm chồng dù cho khó khăn nghèo khổ hay sang giàu , bệnh tật hay mạnh khỏe vẫn bên cạnh và yêu thương ?

- Con... ! - Chiêu Lam đang nói thì

< rầm=“”> Thế Nam xô cửa vào , Linh Trân chạy vào hốt hải . Đình Phong liền thúc giục Chiêu Lam :

- Mau nói đi em !

- Nhưng.. ! - Chiêu Lam nói

- Chiêu Lam , Nhật Vũ đang cấp cứu cậu mau tới đi ! - Minh Thư la

- Nhanh đi Chiêu Lam , cậu ấy không muốn cậu đau khổ nên mới tìm cách li hôn với cậu đó ! - Linh Trân la

- Bảo vệ , tống cổ tụi nó ra ngoài !

Từ phía sau , một đám đàn em cũng Đình Phong bước tới .

- Dừng lại , Linh Trân , cậu mau nói Nhật Vũ anh ấy bị gì ?

- Cậu có nhớ 1 năm trước , Nhật Vũ do muốn cứu cậu nên để cho đàn em Thảo My đánh không ? Có 1 trong số đó đã dùng gậy đánh lên đầu cậu ấy , bác sĩ bảo cậu ấy bị tích tụ máu bầm trong đầu , cậu ấy đang cấp cứu đó !

Chiêu Lam hoảng hốt thì bị Đình Phong kéo lại :

- Bọn họ nói dối để em không đám cưới với anh thôi , Chiêu Lam đừng mắc bẫy !

Chiêu Lam nhìn Đình Phong rồi quay nhìn cả bọn đang thở dốc do chạy nhanh tới đây.

47. Chương 47.

Chiêu Lam nhìn vào cả đám , quay sang nhìn Đình Phong .

- Nếu họ nói dối , anh yên tâm em sẽ chính tay giết họ , còn bây giờ em xin lỗi !

Chiêu Lam gạt tay Đình Phong ra chạy nhanh đi ra xe cùng cả đám , Đình Phong tức giận tay nắm xuống bàn phá tung tất cả làm ai cũng hoảng sợ bỏ chạy .

- Hoàng Nhật Vũ , tao sẽ trả thù !

Chiêu Lam chạy nhanh vào bệnh viện ngay phòng bệnh của Nhật Vũ , gương mặt trắng bệch , làm lòng cô đau như cắt . Mở cửa ra , bước vào thì :

- Ai đó ?

Nhật Vũ nhìn quanh , Chiêu Lam hoảng hốt đưa tay lên bịt miệng , đôi mắt của anh ... Sao không nhìn thấy cô chứ , bước tới đưa tay lên sờ vào gương mặt mà làm cô đau khổ .

- Là Chiêu Lam , sao cô ở đây , cô mau rút đi !

- Nhật Vũ , anh nói không giấu em điều gì mà ! Sao anh lại không nói bệnh của anh cho em biết chứ ! - Chiêu Lam ôm lấy cậu khóc nức nở

- Anh không còn xứng đáng với em đâu , quên anh đi !

- Nhật Vũ , anh đã nói vợ chồng thì không bao giờ xa nhau , không bao giờ quên nhau , sao bây giờ bắt em quên anh chứ ? Sao anh ác với em như vậy chứ ?

- Chiêu Lam , anh xin em , hãy để anh một mình đi !

- Không , em không để anh một mình đâu !

Chiêu Lam ôm chặt lấy lắc đầu , Nhật Vũ từ mắt chảy ra giọt nước .

- Chiêu Lam , cảm ơn em đã bên cạnh anh !

- Anh là chồng em mà !

Chiêu Lam lấy khăn lau nước mắt cho cậu , nói nhẹ :

- Anh đừng khóc , không tốt ắt đâu !

- Anh cũng không muốn em khóc !

Nhật Vũ đưa tay lên , Chiêu Lam nắm tay cậu đưa lên mặt . Nụ cười của cậu rõ rệt cũng hiện ra , Chiêu Lam hôn vào đôi môi cậu , nụ cười mà bấy lâu nay cô muốn nhìn rõ rệt cũng hiện ra . Ở ngoài tất cả mọi người đều mỉm cười hạnh phúc .

Vài ngày sau , Chiêu Lam mỉm cười bước đi nhanh vào phòng bệnh thì nhìn thấy bác sĩ đang khám cho Nhật Vũ , bước tới nắm tay anh .

- Chồng tôi sao rồi bác sĩ ?

- Có tiến triển tốt lắm nhưng tôi không hiểu vì sao mà đôi mắt cậu ấy chưa sáng lên nữa nhỉ ! - ông bác sĩ nói

- Ý bác sĩ nói , chồng tôi sẽ không thể sáng mắt sao ?

- Tôi không dám chắc nhưng cô hãy làm cho cậu ấy vui đừng để bị xúc động nó sẽ không tốt ắt của cậu ấy đâu !

- Vâng , tôi hiểu rồi cảm ơn bác sĩ !

Nhật Vũ nắm chặt tay Chiêu Lam , đôi mắt anh mơ hồ nhìn xung quanh nhưng chỉ là một màn tối . Anh mỉm cười nói :

- Em yên tâm đi , mạng anh lớn lắm thoát chết được mấy lần thì mù có làm sao ?

- Nhật Vũ , em không cho anh nói vậy ! - Chiêu Lam nói nước mắt rơi xuống

- Ôi , vợ anh yếu đuối từ bao giờ vậy ? Em nghe này , anh là ai kia chứ ? Là chủ tịch của tập đoàn lớn , là đại ca của băng nhóm khét tiếng , là chồng của đàn chị Four-Angel , là ba của Vũ Lam ! Vị trí của anh rất quan trọng nên anh không bao giờ từ bỏ đâu !

- Anh nói hay quá nhỉ ? Vị trí quan trọng ghê !

- Tất nhiên , dám cưới một người vợ hung dữ như em , anh là người đàn ông cao cả lắm rồi đó !

- Anh dám nói vậy à !

Chiêu Lam đánh nhẹ vào người Nhật Vũ , cậu liền ôm ngực vẻ mặt đau đớn làm cho cô lo lắng bật dậy quan sát :

- Em...em đâu có đánh mạnh đâu ?

- Haha , em bị lừa rồi !

- Anh ... anh chết với em !

Chiêu Lam đánh vào người cậu , thì Nhật Vũ bỗng nắm chặt lấy tay cô :

- Chiêu Lam , nghe anh nói ! Nếu đôi mắt anh không thể sáng được thì em và Vũ Lam phải tìm một gia đình mới biết không ?

- Nhật Vũ !

- Anh không đùa đâu , sống bên một người bị mù em không hạnh phúc đâu !

- Nhật Vũ , anh không tin tưởng em sao ? Dù cho anh có bị thế nào , Chiêu Lam này cũng có thể nuôi anh và Vũ Lam !

Nhật Vũ ôm lấy cô vào lòng , Chiêu Lam mỉm cười thì thầm :

- Chồng em là nhất nên em không thể bỏ được !

- Vậy khi nào anh sáng mắt , ta cho Vũ Lam một đứa em gái đáng yêu nhá !

- Anh đang bị bệnh mà trong đầu suy nghĩ những việc đó , anh hay quá nhỉ !

- Haha , vợ anh xinh đẹp lại trẻ nữa , anh còn muốn em sinh cho anh nhiều hơn nữa , à hay là 11 đứa đi , lúc đó anh sẽ thành lập thành một đội bóng ! Anh sẽ làm trọng tài , em chỉ việc ngồi ở nhà nấu con chère cha con anh về !

- 11 đứa , anh tưởng em là heo nái sao ? Đừng có được voi đòi tiên nha !

- Haha !

Nhật Vũ cười bật lên thành tiếng , Chiêu Lam nhẹ cười đùa chao cho anh ăn . Bên ngoài có một người đang siết chặt tay nhìn cảnh hai người hạnh phúc mà lòng anh điên tiết lên chỉ muốn giết chết người con trai đang nằm trên giường bệnh đó .

- Chiêu Lam , là do em ép anh thôi ! Có trách thì trách em đã cướp trái tim anh !

Đình Phong quay lưng đi tới biệt thự Trần Gia .

48. Chương 48.

Đình Phong chạy tới biệt thự Trần gia , đi vào trong nhà lên phòng ông Hải Đông .

- Ông nội , sao ông không ra tay ?

- Là con sao ? Con dám tới gặp ta à ! - ông Hải Đông lạnh lùng

- Ông..!

- Con tự ý cho người làm thư kí quyến rũ Nhật Vũ , rốt cuộc nó làm gì , Chiêu Lam nó đã tha thứ , bây giờ lại mất đi một khuyết điểm !

- Ông , con xin lỗi ! Nhưng con không thể chịu nổi khi thấy Chiêu Lam bên cạnh hắn như thế !

- Ta biết con yêu Chiêu Lam , nhưng con nên nhớ so về thủ đoạn con có thể hơn cả 2 đứa nó , nhưng so về thực lực con thua xa 2 đứa nó lắm ! Muốn có được mọi thứ con phải dùng đầu suy nghĩ !

- Ông , con đã hiểu rồi !

- Con về đi , ta sẽ cho Thảo My ra tay !

- Dạ !

Đình Phong quay người bỏ đi , ông Hải Đông lấy điện thoại gọi cho ai đó . Một lát sau , cánh cửa mở ra , Thảo My bước vào :

- Ông cho gọi con !

- Ta muốn con ... làm Nhật Vũ biến mất khỏi thế gian này !

- Nhưng .. !

- Con quên ai đã bỏ rơi con sao ? Ai đã làm ba mẹ con phải chết đi vì uất ức à ! Chính là nó , Hoàng Nhật Vũ !

- Con hiểu rồi !

- Được rồi , đi đi !

Thảo My bỏ ra ngoài , ông Hải Đông khẽ cười :

- Chỉ là một gia đình nhỏ bé , được hy sinh cho nhà ta là một điểm phúc đó ! Chiêu Lam , ta đã bảo là hãy nghe lời ta , ý cháu cương quyết chống đối thì cháu đừng trách ta không nghĩ tình ông cháu !

— Chiêu Lam mỉm cười đi ra khỏi phòng , nhìn Thế Nam nói :

- Cậu coi chừng anh ấy giùm tớ một chút nha !

- Ừ !

Chiêu Lam mỉm cười bỏ đi , Thế Nam quay sang đi vào phòng . Ngồi xuống sôpha :

- Cậu diễn cũng đạt lắm !

- Đừng có ở đó nói nhảm , chqng phải cách này là do mấy cậu bày ra à !

- Haha , mà cậu lời quá còn gì ! Chiêu Lam lúc nào cũng bên cạnh , cậu lợi dụng quá đáng đó ! - Hạo Minh nói

- Haha , nào là em đi đi sống bên người mù không hạnh phúc đâu ! Haha ! - Gia Bảo cười

- Rồi muốn Chiêu Lam sinh 11 đứa thành một đội bóng ! Haha ! - Thế Nam ôm bụng cười

- Được rồi , nín đi !

Cả 3 chàng trai cố mím môi không cười nhưng vẫn không chịu được ôm bụng cười sủ lên sủ xuống . Làm cho Nhật Vũ tức giận , nhưng quả nhiên sau khi phẫu thuật anh có bị mù nhưng đã khỏi rồi , chẳng trách sao bác sĩ bảo mắt anh sao chưa sáng . Nhưng sau ca phẫu thuật đó làm cho cơ thể anh yếu đi rất nhiều nên 3 chàng trai nói anh hãy ở lại vào nước biển để dễ hồi phục. Nhật Vũ nhắm mắt lại , cả 3 biết ý liền đi ra ngoài . Bỗng từ ngoài cô y tá bước tới , Thế Nam liền hỏi :

- Cô là ai ?

- Y tá ! - cô nói nhẹ

- Tôi chưa gặp cô lần nào , cô ngược mặt lên tôi xem coi ! - Hạo Minh nói

< bóp=" "> cả 3 chàng trai ngất đi .

- Đúng là 3 tên nhảm nhí !

- Cô mau đi làm nhiệm vụ đi ! - Đình Phong lên tiếng

- Biết rồi !

Cô bước vào , nhìn gương mặt Nhật Vũ mà tim cô đau đớn , gương mặt này cô hận tới thấu xương nhưng sao cô không xuống tay được chứ ?

- Có trách thì số anh bạc phước yêu nhầm người !

Bước ra ngoài , Thảo My mỉm cười .

- Đã hoàn thành chứ ? - Đình Phong nhìn cô lạnh lùng

- Muốn biết không vậy , anh thử một giọt đi ! - Thảo My đưa lọ thuốc lên

- Tôi mong cô không làm tôi thất vọng !

- Anh nên tìm cách với Chiêu Lam đi , chủ tịch sẽ không tha cho anh đâu ! Dù sao , anh cũng chỉ là một cô nhi được ông ấy nhận nuôi giao cho gia tộc họ Dương , cũng chỉ là một con cờ thôi !

Đình Phong đẩy Thảo My vào tường , tay siết cổ cô .

- Đừng bao giờ đụng vào quá khứ của tôi !

- Anh buông ra...tôi mà chết anh không yên đâu ! - mặt Thảo My tái xanh lại

Đình Phong bỏ tay ra, Thảo My hít thở lấy oxy . Đình Phong để tay vào túi , nói lạnh lùng :

- Cô còn nói chuyện này 1 lần nữa , tính mạng của cô sẽ không còn đâu !

Đình Phong bỏ đi , Thảo My tức giận siết chặt tay < đình=“” phong=“” ,=“” anh=“” coi=“” thường=“” thảo=“” my=“” này=“” rồi=“” đó=“” !=“”> Mỉm cười nham hiểm , cô đi thay bộ y tá ra rồi bỏ đi . Chiêu Lam cầm tờ cháo mua từ nhà ăn của bệnh viện thì ... 1 bóng dáng quyến rũ lướt qua . Chiêu Lam nhìn theo , cảm giác như đó là một người rất quen thuộc . Lắc đầu , chắc cô nhìn nhầm thôi . Đi tới trước cửa phòng của Nhật Vũ thì :

- Thế Nam , Hạo Minh , Gia Bảo ! 3 người sao vậy ?

Chiêu Lam đỡ cả 3 ngồi dậy , Thế Nam ôm ngay sau gáy , lim dim mở mắt ra nhìn cô .

- Mau vào xem Nhật Vũ đi !

Chiêu Lam chạy nhanh vào trong phòng , thở phào khi thấy Nhật Vũ chỉ đang ngủ .

- Nhật Vũ , Nhật Vũ !

< khu=“” ..=“” khu=“”> Nhật Vũ bật dậy , ho ra máu . Cậu nằm xuống bất tỉnh :

- Nhật Vũ ... Nhật Vũ !!! - Chiêu Lam la lên

49. Chương 49.

- Bác sĩ ! Bác sĩ đâu nhanh lên !

Chiêu Lam la lên , tất cả bác sĩ liền chạy vào , Chiêu Lam lo lắng ngồi trước cửa phòng . Ba mẹ Nhật Vũ nghe tin của cô liền chạy vào bệnh viện :

- Chiêu Lam ! - bà Lệ Quân nắm tay cô

- Mẹ .. Mẹ ơi ! Nhật Vũ , anh ấy ho ra máu ! Con lo sợ quá mẹ ơi !

- Chiêu Lam , con bình tĩnh đi ! - ông Minh Vũ nói

- Nhưng ba ơi .. Nhật Vũ sẽ ra sao ?

Cánh cửa cứ mở cửa ra , rồi lại đóng vào . Chiêu Lam ôm mặt lo lắng thì điện theo của bà Lệ Quân reo lên :

- Alo !

- Bác biết rồi , bác về ngay !
- Gì vậy mẹ ? - Chiêu Lam nhìn bà
- Vũ Lam , nó khóc đòi mẹ với con ! Bây giờ mẹ về nhà con ở đây , có tin tức gì nhớ nói mẹ nha !
- Con biết rồi , ba đưa mẹ về đi ! 2 người cũng mệt lắm rồi mà !
- Ta đưa mẹ con về rồi vào ngay !

Ông Minh Vũ nói , Chiêu Lam gật đầu . Cả 2 ông bà bỏ đi , Chiêu Lam quay lại nhìn qua cửa kính cửa phòng bệnh . Bỗng một ông bác sĩ bước ra , Chiêu Lam bước tới :

- Chồng tôi sao rồi bác sĩ ?
- Xin lỗi nhưng cậu ấy bị trúng một loại độc , tôi xin lỗi nhưng loại độc này chúng tôi chưa nghiên cứu nên .. không có thuốc giải ! - ông bác sĩ cúi đầu
- Vậy chồng tôi sẽ chết sao bác sĩ ?
- Tôi xin lỗi nhưng tỉ lệ sự sống của cậu ấy rất thấp , xin gia đình hãy chuẩn bị tâm lí !

Chiêu Lam quay sang nhìn vào phòng , khuôn mặt Nhật Vũ phờ phạc hẳn đi , nhìn vào mà khiến tim cô đau nhói . Bước vào , cô ngồi xuống nắm lấy tay Nhật Vũ :

- Nhật Vũ , anh lại muốn bỏ rơi em và con sao ?
- Anh là một người đàn ông vô trách nhiệm !
- Chiêu ..Lam ! - Nhật Vũ nói khó khăn
- Sao ông trời lại muốn anh xa em chứ ? Nhật Vũ , anh cố lên ! - Chiêu Lam rơi nước mắt
- Sao..em lại khóc ? Anh không muốn nhìn em khóc đâu !

Chiêu Lam nhìn Nhật Vũ , nước mắt cứ rơi . Nhật Vũ đưa tay lên , lau đi nước mắt . Nhật Vũ mỉm cười nhẹ :

- Anh không thích em khóc , em cười lên mới đẹp biết không !
- Nhật Vũ !
- Anh xin lỗi , nhưng anh biết khi nói ra điều này , em sẽ rất đau lòng , anh không thể sống lâu hơn nữa nên anh xin em hãy kí vào đơn li hôn đi !
- Nhật Vũ , em không kí đâu !
- Chiêu Lam , anh xin em !

Nhật Vũ ôm ngực khó thở vô cùng , Chiêu Lam rơi nước mắt . Ôm chặt lấy cậu :

- Nhật Vũ , em sẽ còn đau lòng hơn khi không có anh bên cạnh , tất cả tội lỗi này là do em gây ra !

Nhật Vũ rơi nước mắt , tay ôm cô :

- Không phải lỗi của em , lỗi là do ông trời cho ta gặp nhau mà không cho ta bên nhau !

Chiêu Lam rơi nước mắt thì nhớ ra điều gì đó , tay nắm lấy cổ tay cậu :

- Linh Trân , cậu tới bệnh viện cạnh chừng giúp tớ được không ?

Một lát sau , Linh Trân và Thế Nam bước từ ngoài vào . Chiêu Lam quay lại hôn nhẹ vào môi Nhật Vũ , quay sang nhìn Linh Trân :

- Tớ đã biết ai có thể cứu Nhật Vũ ,2 người coi chừng Nhật Vũ giùm tớ !
- Chiêu Lam , chẳng lẽ ..! - Linh Trân nói

- Ủ ! Chỉ có anh ấy mới có thuốc chữa cho Nhật Vũ , dù bất cứ giá nào tớ cũng phải liều một phen ! 2 người chăm sóc Nhật Vũ nhé ! Tớ đi đây !

Chiêu Lam bỏ đi , Linh Trần nhìn theo mà lo lắng , Thế Nam ôm cô vào lòng an ủi :

- Chiêu Lam không sao đâu , em đừng lo quá !

- Em cũng mong là vậy !

Chiêu Lam chạy xe nhanh tới nhà Đình Phong .

50. Chương 50.

Chiêu Lam chạy tới nhà Đình Phong , chạy xe vào sân . Tất cả người hầu cúi đầu :

- Cô chủ !

- Đình Phong đâu ? - Chiêu Lam lạnh lùng

- Dạ , cậu chủ trên phòng ! - bà quản gia nói cung kính

Chiêu Lam bỏ đi lên phòng cậu , Đình Phong khẽ nhếch môi , rốt cuộc cô cũng chịu mò tới .

- Em tới tìm anh có.. - Đình Phong đang nói thì

- Thuốc giải , nhất định anh có thuốc giải cứu Nhật Vũ ! - Chiêu Lam lạnh lùng

- Em nói gì vậy ? Sao anh lại có được thuốc giải anh chưa biết loại độc gì nữa làm sao có thuốc giải ?

- Anh...đừng nói nữa ! Bây giờ anh muốn gì mới giao thuốc giải !

- Haha , đúng với suy nghĩ của anh , có qua có lại mới được lòng nhau chứ !

- Nói đi !

- Ok , thứ anh muốn là thân xác của em !

Đình Phong nhìn cô mỉm cười , Chiêu Lam giật mình nhìn anh . Người trước mặt cô bây giờ là ai ? Ai đã lấy đi linh hồn của Đình Phong chứ ?

- Anh đưa thuốc giải cứu Nhật Vũ đi !

- Ok , anh tin em !

Đình Phong khẽ mỉm cười lấy điện thoại gọi cho ai đó .

- Thảo My , mau giải độc cho hắn đi ! Chủ tịch ra lệnh !

Chiêu Lam ngồi xuống sôpha , quả nhiên những lời anh nói trước đây đều là giả dối , một thiên tài của ngành y thì làm sao có thể bị chứng bệnh không chữa được chứ ? Cô quá ngu ngốc tin lầm anh rồi . Đang trong suy nghĩ thì điện thoại cô reo lên .

- Alo !

- < chiêu=" lam=" ,=" đã=" có=" thuốc=" giải=" cứu=" nhật=" vũ=" rồi=" !=" cậu=" về=" đi=" > - giọng Linh Trần hớn hở

- Linh Trần , chăm sóc Nhật Vũ thay tớ !

Chiêu Lam cúp máy đi , quay sang nhìn Đình Phong :

- Tôi muốn đi tắm !

- Ok , chúng ta còn nhiều thời gian em cứ thoải mái đi ! - Đình Phong khẽ cười

Chiêu Lam bước vào nhà tắm , nước mắt rơi ra . Cô tắm rửa thay đồ ra bằng chiếc khăn tắm quấn quanh người . Đình Phong nhìn cô liền nổi thú tính lên , ôm lấy cô hôn vào đôi môi . Chiêu Lam không trả lời , không phản kháng cứ nằm im trên giường . Đình Phong cởi bỏ hết đồ trên người ra , kéo chiếc khăn tắm quấn quanh người quăng xuống sàn , cúi xuống hôn vào cổ trắng ngần của cô , rồi cậu chiếm lấy cơ thể Chiêu Lam như một con thú đói khát suốt bao năm . Chiêu Lam đưa 2 tay siết chặt gối , nước mắt rơi ra . Việc này có thể cứu Nhật Vũ , cô sẽ không hối hận .

— Ngày hôm sau , Nhật Vũ sau ca phẫu thuật liền tỉnh dậy . Nhìn xung quanh :

- Nhật Vũ , con tỉnh rồi sao ? - ông Minh Vũ nói

- Nhật Vũ , cậu tỉnh rồi ! Mừng quá ! - Linh Trân cười tươi

- Ba ... họ là ai ? Con đang ở đâu ? - Nhật Vũ nhìn Linh Trân

- Nhật...Vũ , tớ là Linh Trân mà ! Vậy cậu có nhớ Chiêu Lam không ? - Linh Trân hoảng hốt

- Chiêu...Lam , Chiêu Lam là ai ? - Nhật Vũ ngỡ ra

- Nhật Vũ , cậu đừng đùa nữa ! - Thế Nam nói

- Cậu là ai ? - Nhật Vũ nhìn vào Thế Nam

- Bác sĩ ! Con trai tôi sao vậy ? - bà Lệ Quân lo lắng

- Do chất độc được đưa vào máu cậu ấy nên khi chúng tôi phẫu thuật giải chúng thì .. chúng tôi phát hiện khả năng trí nhớ của cậu ấy đã bị mất và thay vào đó cậu ấy đang chỉ có kí ức của Nhật Vũ lúc 10 tuổi thôi ! - ông bác sĩ nói

- Bác sĩ , vậy bao giờ Nhật Vũ phục hồi lại ! - Minh Thư hỏi

- Chuyện này chúng tôi không thể xác định , có thể là 1 ngày , 1 tháng hay 1 năm , thậm chí cậu ấy có thể sẽ quên đi mãi mãi !

- Bác sĩ , chúng ta vẫn có thể dùng phương pháp phục hồi trí nhớ mà !- Minh Thư nói

- Nhưng tình trạng của bệnh nhân đã một lần phẫu thuật để lấy đi máu bầm trong não nên việc dùng máy phục hồi kí ức là không thể !

Minh Thư gạt đầu , bà Lệ Quân bước tới nắm tay Nhật Vũ .

- Nhật Vũ , con có nhớ Vũ Lam không ? Nó là con trai của con đó !

- O , mẹ nói gì vậy ? Nhật Vũ chỉ mới 10 tuổi làm sao mà có con ! - Nhật Vũ nói

- Nhật Vũ , vậy còn vợ con , Chiêu Lam đó ! - ông Minh Thư nói

- Chiêu Lam gì chứ , vợ gì chứ ? Nhật Vũ còn nhỏ lắm không biết mấy chuyện đó đâu !

Ông Minh Vũ lắc đầu , quay sang nhìn bác sĩ :

- Bác sĩ , tôi đưa con trai tôi về được chứ !

- Tất nhiên là được , mọi người cố gọi lại kí ức của cậu ấy , nó sẽ giúp cậu ấy rất nhiều !

Nhìn Nhật Vũ cứ loay hoay như một cậu nhóc 10 tuổi mà ai cũng chạnh lòng nhưng nếu là lúc trước thì ai cũng sẽ cười điên dại à xem .

— Biệt thự Đình Phong , Chiêu Lam đau đớn ngồi dậy bỏ vào phòng thay đồ . Đình Phong ngồi dựa vào thành giường , rốt cuộc cậu cũng chiếm được thể xác của cô , cậu chỉ muốn khoanh khắc đó không dừng lại , cơ thể cô đúng là có ma lực , nó làm cho cậu hưng lên tận cả 3 lần . Cánh cửa nhà tắm mở ra , Chiêu Lam lạnh lùng bước ra :

- Coi như chúng ta không ai nợ ai ! Từ nay tôi và anh là những người không quen biết ! - Chiêu Lam lạnh lùng bỏ đi

- Haha , Chiêu Lam ! Em tưởng anh chiếm cơ thể em một lần là sẽ buông tha cho em sao ? Em ngây thơ thật !

Đình Phong bước tới bàn , mở nắp đồng hồ ra ... là một camera mini . Mỉm cười nham hiểm cậu để nó vào ngăn tủ rồi đi vào nhà tắm thay đồ.

Chiêu Lam nhận điện thoại của Linh Trân liền quay về nhà Nhật Vũ , mở căn phòng ra . Nhật Vũ đang ngồi chơi với những chiếc xe ô tô , Chiêu Lam mím môi rơi nước mắt bước tới.

- Cô..cô là ai ?

- Nhật Vũ !

- Ô...sao cô khóc ? Sao người của cô có nhiều vết cắn quá vậy ! - Nhật Vũ nhìn Chiêu Lam

- Nhật Vũ !

Chiêu Lam ôm lấy cậu , nước mắt rơi xuống . Nhật Vũ ngơ ngác , bỗng tay cậu đưa lên vỗ nhẹ lưng cô an ủi . Linh Trân bên ngoài rơi nước mắt , sao cái giá lại quá đắt chứ , nhìn thân thể Chiêu Lam , cô có thể hình dung cô phải chịu đau đớn thế nào rồi . Chiêu Lam bước tới tủ thay ra một bộ váy tay dài , đi ra ngoài vườn . Nhìn vào nơi này làm cho cô nhớ lúc Vũ Lam gọi cô và Nhật Vũ làm cho cả 2 cãi nhau chí chóe , nơi này cũng từng là nơi mà cả đám cùng nhau chơi đùa tổ chức tiệc . Ôm lấy cơ thể cô nhớ lại từng khoảnh khắc bên anh . Bà Lệ Quân nhìn cô đau lòng , bà không thể trách cô được mọi thứ cô làm đều vì gia đình này , đều vì Nhật Vũ . Cô đúng là một người vợ hiền dâu thảo . Nhật Vũ nhìn xung quanh không thấy gì chơi , bỗng cậu vào nhà kho lôi ra một cái máy rất lạ nhưng có kiểu dáng dễ thương . Kéo nó ra ngay gốc cây Chiêu Lam đang ngồi .

- Cái này là gì nhỉ ? Nút này là gì thế ?

Miệng thì cứ hỏi bơ quơ vậy thôi chứ tay thì cứ nhấn , bỗng máy khởi động lên , kêu bùm bùm . Nhật Vũ hoảng sợ lùi lại thì ... những bong bóng tinh khiết được thổi ra bay xung quanh Chiêu Lam , Nhật Vũ ngơ ngác nhìn cô rồi chạy vào nhà lôi từ tủ của cậu ra 2 vương miện chạy tới trước mặt cô.

- Ô ... Nhật Vũ ! Anh đang làm gì thế ?

- Đeo vào đi ! - Nhật Vũ đưa ra vương miện bạch kim

Chiêu Lam nhìn cậu rồi nhận lấy nghe lời đội vào , Nhật Vũ cầm vương miện màu vàng đội lên. Cậu bỗng đưa tay lên đầu cô :

- Nay trẫm sẽ phong cho nàng là hoàng hậu chịu không ?

- Hoàng..hậu sao ? - Chiêu Lam ngơ

- Ủ , sẽ là vợ trẫm !

- Thiếp đồng ý !

- Vậy từ nay nàng sẽ là hoàng hậu của trẫm ! - Nhật Vũ nói

Chiêu Lam mỉm cười gật đầu , từ xa 6 người bước tới .

- 2 người chơi vui quá cho bọn tớ chơi chung được không ? - Linh Trân nói

- Thế nào hoàng thượng ? - Chiêu Lam nhìn Nhật Vũ

- Tất nhiên được , ta phong cho 3 nàng là phi tần của trẫm , sẽ hầu hạ cho trẫm ! - Nhật Vũ nói

- Tạ ơn hoàng thượng ! - 3 cô nàng cúi đầu

Chiêu Lam khẽ cười , rồi nói với Nhật Vũ :

- Hoàng thượng còn ba người đó sẽ là gì ?

- 3 tên này ... ! - Nhật Vũ ngấm ngĩa nhìn Thế Nam , Hạo Minh và Gia Bảo - Đúng rồi , làm thái giám hầu hạ cho 3 phi tử của trẫm !

- Cái gì ??? Tớ mà là thái giám ! Linh Trân đang mang thai đó , tớ là trai chính hiệu ! - Thế Nam la
- Cái tên thái giám này , người đầu lòi hấn ra đánh cho trẫm ! - Nhật Vũ nói
- Dạ , hoàng thượng !

Gia Bảo và Hạo Minh liền kéo Thế Nam nằm xuống , đánh bốp bốp vào mông cậu làm cho cả đám phì cười sảng khoái . Nhật Vũ mỉm cười quay qua nhìn thấy nụ cười của Chiêu Lam , liền bước tới hôn chụt vào môi cô một cái . Chiêu Lam giật mình , đưa tay lên môi nhìn cậu .

- Aaa..hoàng thượng ăn cơm trước kẻo nha ! - Thế Nam la
- Tội này nặng lắm , đánh đến bao giờ đây ! - Hạo Minh nói
- Các người to gan , đây là hoàng hậu của trẫm , trẫm chỉ là.... chỉ là ! - Nhật Vũ nhìn xung quanh
- Chỉ là sao hoàng thượng ? - Gia Bảo nói
- Chỉ là hoàng hậu của ta xinh đẹp nên ta chỉ khen thưởng ho nàng nụ hôn yêu thôi !
- Ô...hôn yêu luôn sao ? Có phải vậy không ?

Gia Bảo quay lại hôn chụt vào môi Minh Thư làm cho cô ửng hồng hai má . Nhật Vũ xoay lại :

- To gan , người dám hôn yêu phi tử của trẫm , người đầu đánh hấn ho ta !
- Dạ !

Lập tức Thế Nam và Hạo Minh , lôi Gia Bảo nằm xuống nền cỏ đánh bốp bốp vào mông cậu . Nhật Vũ bỗng ngồi xuống ghế :

- Nàng lại xoa bóp cho trẫm ! - Nhật Vũ chỉ vào Thảo Trâm
- Là thiếp sao ? À...dạ !

Thảo Trâm bước qua sau lưng cậu đâm bốp , Nhật Vũ liền nắm tay cô chỉ cô cách đâm , ai ngờ thái giám Hạo Minh bước lại kéo Thảo Trâm lại .

- Người dám cướp phi tần của ta , người đầu đánh hấn !
- Dạ !

Gia Bảo đang nằm dưới nền cỏ nghe vậy vui mừng kéo Hạo Minh lại cùng Thế Nam đánh hết sức vào .

- Dám đánh ta , cái tên thái giám chết tiệt! - cả 2 nói
- 2 người cũng là thái giám ! - Hạo Minh la lên
- Còn la nữa , đừng trách ta độc ác !

Thế Nam đá bốp bốp vào mông cậu làm cậu đau lên , Nhật Vũ cười ha hả , thì 3 chàng trai đứng lên .

- Đình chỉ , không làm nữa ! Nghỉ việc !
- 3 tên thái giám kia dám bỏ việc !
- Cái tên hoàng thượng này ! Quá đáng thật , tạo phản luôn !

3 chàng trai kéo Nhật Vũ nằm xuống , đánh bốp bốp vào mông cậu làm cậu la oai oái đòi xử trẫm cả 3 người 4 cô nàng nhìn cảnh đó mà cười thả thê .

51. Chương 51 .

1 tháng sau , Nhật Vũ được chỉ dạy lại nên cũng tiếp thu được cuộc sống rất nhanh , Chiêu Lam lúc nào cũng bên cậu nhưng nụ cười của cô đã không còn nữa , lúc nào cô cũng bị ám ảnh cảnh Đình Phong uy hiếp chiếm cơ thể cô , cô khinh bỉ lấy anh cảm thấy dơ bẩn vô cùng . Ngồi vào xích đu ở trong vườn , Chiêu Lam ưỡn nhìn xung quanh . Bé Kim từ xa bước lại :

- Cô ơi !
- Có chuyện gì vậy em ?
- Cô ơi , có phải cô đang buồn không ?
- Sao em nói vậy ?
- Vì em thấy kể từ khi cậu trở về bệnh viện , cô đã không cười !

Chiêu Lam đưa tay xoa đầu bé Kim , nói nhẹ :

- Sau khi em lớn , em sẽ hiểu ?

Bé Kim nhìn lên thì thấy Nhật Vũ đang đi lại , cô bé cúi đầu chào cô rồi đi làm việc . Nhật Vũ lơ ngơ đi lại , ngồi kế Chiêu Lam dựa đầu vào vai cô .

- Bà xã nhỏ , bà xã buồn sao ?
- Anh thức rồi à !
- Ừ , anh thức thì thấy bà xã nhỏ khóc , ai đã ức hiếp bà xã nhỏ sao , nói đi anh đi đánh nó cho !

Chiêu Lam rơi nước mắt nhìn cậu , nếu cậu như thế thì sao cô yên tâm đi trả thù được chứ ?

- Em không bị ức hiếp chỉ tại anh không ngoan , không chịu uống thuốc nên bà xã nhỏ buồn !
- Không , anh sẽ ngoan anh sẽ uống thuốc ! Bà xã nhỏ đừng buồn nữa !

Chiêu Lam nhìn cậu , nước mắt rơi ra . Nhật Vũ đưa tay lên , lau nước mắt cho cô , chợt cậu nói :

- Anh không thích bà xã nhỏ khóc , bà xã nhỏ cười mới đẹp !

Nhật Vũ hôn nhẹ vào môi cô , rồi mỉm cười tí mắt nói :

- Mẹ bảo nếu khi bà xã nhỏ buồn , hãy hôn bà xã sẽ vui lên !

Chiêu Lam rơi nước mắt ôm lấy cậu . Nhật Vũ đưa tay lên ôm lấy cô thì bé Kim chạy vào đưa cho cô một bao thư . Chiêu Lam ngạc nhiên không thấy người gửi chỉ thấy người nhận là Nhật Vũ . Mở bao thư ra , Nhật Vũ tò mò hỏi :

- Bà xã nhỏ , cái gì thế ?

Chiêu Lam mở bức thư ra , hoảng hốt ... Nhìn dòng chữ < có=“” một=“” thú=“” vị=“” trong=“” cái=“” đĩa=“” này=“” ,=“” này=“” xem=“” đi=“”> Chiêu Lam liền nắm chặt cái đĩa , lắc đầu nhìn :

- Không có gì , anh mau đi uống thuốc đi !
- Ừ !

Nhật Vũ ngoan ngoãn chạy đi vào nhà , Chiêu Lam bước về phòng , để cái đĩa vào laptop mở lên xe quả nhiên đúng như cô nghĩ là đĩa của Đình Phong và cô thân mật với nhau . Đóng máy lại , cô run sợ . Thì ... điện thoại cô reo lên :

- Alo ! - cô lạnh lùng
- Haha , em nhận được cái đĩa chưa , có phải thú vị lắm không ? - giọng Đình Phong đầu dây bên kia giấu cợt
- Đình Phong , anh thật bỉ ổi !

- Haha , anh cho em 1 tiếng , 1 tiếng sau em không có mặt tại nhà anh thì anh sẽ tung cái đĩa này lên báo chí , em nghĩ xem gia đình của Nhật Vũ sẽ ra sao ?

Chiêu Lam đập máy xuống , cô thay ra một chiếc váy bó sát cơ thể màu đen trông rất quyến rũ , mái tóc búi lên làm lộ đôi vai trắng ngần . Chiêu Lam bước xuống thì Nhật Vũ chạy tới ôm cô :

- Bà xã nhỏ , anh ngoan rồi ! Anh uống thuốc rồi , bà xã nhỏ đi đâu vậy ?

- Nhật Vũ , em đi công chuyện một chút em sẽ về ! Anh ở nhà nhớ nghe lời của ba mẹ biết không ?

- Anh biết rồi , bà xã nhỏ đi nhớ về sớm nga !

- Ừ !

Chiêu Lam hôn nhẹ vào môi cậu , rồi bước ra xe chạy tới nhà Đình Phong .Tất cả người hầu cúi đầu định nói thì :

- Đừng gọi tôi cô chủ , tôi không là cô chủ của các người !

Chiêu Lam lạnh lùng bỏ đi lên phòng Đình Phong , cậu đang nằm loay hoay trên giường , nhìn tivi đang chiếu cảnh cậu đang chiếm cơ thể cô . Chiêu Lam tức giận , tắt đi .

- Đang khúc hay mà sao em tắt ?

- Đồ biến thái ! Anh đồ bỉ ổi , sao anh dám quay lại hả ?

- Em nói anh bỉ ổi , haha , thế thằng chồng em ! Nó tốt hơn anh sao ? Nó đi vui vẻ với bọn con gái lớn tuổi thì là bình thường à !

- < chát=“”> Tôi cấm anh nói Nhật Vũ như vậy !

< rầm=“”> Đình Phong kéo Chiêu Lam nằm xuống giường , anh đè lên người cô :

- Anh vẫn cứ nói , thằng chồng em là một kẻ vô dụng thôi !

- Buông tôi ra !

Chiêu Lam đẩy Đình Phong ra , chạy nhanh ra cửa thì .. < bốp=“”> Chiêu Lam ngất đi , Đình Phong mỉm cười bế cô lên giường . Cúi xuống hôn lên đôi vai trên ngực của cô , bàn tay mân mê đôi vai cô , cởi bỏ đôi giày cô ra , đôi tay vuốt nhẹ đôi chân thon dài của cô .Mỉm cười lấy tay kéo sơ-tia váy cô xuống thì

< ầm=“”> cánh cửa bật mở , Thảo My bước vào mỉm cười .

- Anh hình như đã đi quá phạm vi rồi !

- Ai cho cô vào đây , cút ra ngoài cho tôi ! - Đình Phong tức giận

- Chủ tịch muốn gặp anh , ông đã biết anh giải thuốc độc cho Nhật Vũ và cưỡng bức cháu gái ông rồi ! Anh chuẩn bị tinh thần đi !

Đình Phong tức giận ngồi dậy bỏ đi ra ngoài , Thảo My nhìn Chiêu Lam lắc đầu kéo sơ-tia lên cho cô , đắp chăn lại .

- Cô cứ ngu xuẩn như thế thì cho dù tôi có là cánh tay đắc lực của chủ tịch cũng khó mãi cứu cô được !

Thảo My lắc đầu quay lưng bỏ đi ra ngoài , nhìn vào quần gia lạnh lùng nói :

- Khi cô ấy tỉnh , hãy chuẩn bị đồ thay ra cho cô ấy và nấu cháo cho cô ấy ăn !

- Dạ !

Thảo My bỏ đi ra xe , tới biệt thự Trần gia . Bước vào phòng khách đã thấy Đình Phong bị đánh .

- Thôi ! - Thảo My la

- Ông ơi , cậu ta tuy là phạm tội nhưng nhìn lần trước đã lập nhiều công ông tha cho cậu ấy đi !

- Dừng đi ! - ông Hải Đông nói lạnh

Đám vệ sĩ lúc này dừng tay , Đình Phong đứng lên , cơ thể anh đau đớn vô cùng , ông không cho đánh vào mặt nên cũng đỡ .

- Ai ày đụng vào Chiêu Lam ? - ông Hải Đông nói

- Ông chẳng phải ông đã biết tình cảm con dành cho Chiêu Lam sao ? Sao ông trách con ? - Đình Phong nói

- Chiêu Lam , nó là cháu gái đức tôn của gia tộc này , mày đã được tao cho phép chưa mà dám cưỡng bức nó !

- Ông ... Con xin lỗi !

- Chuyện này tao không biết mày dùng cách nào , mày phải làm cho Nhật Vũ không có trên thế gian này !

- Dạ !

Đình Phong quay lưng bỏ đi ra cửa , Thảo My lạnh lùng theo sau .

- Cám ơn ! - cậu bỗng cất tiếng

- Không cần , tôi chỉ trả ơn anh năm xưa cứu tôi thôi ! Nhưng còn về Chiêu Lam , tôi khuyên anh nên từ bỏ đi !

- Chuyện đó không phiền cô bận tâm !

Đình Phong bỏ đi , Thảo My khẽ cười .

— Vài ngày sau , Đình Phong bước vào căn phòng của mình . Chiêu Lam ngồi trên giường , gương mặt lạnh như băng .

- Em ăn đi !

Đình Phong ngồi bên cạnh cô , mỉm cười . Chiêu Lam không nói cũng không nhìn cậu , nhìn cô cứ như người mất hồn.

- Em muốn sao mới chịu ăn !

- Thả..tôi..ra ! - Chiêu Lam nói lạnh

- Không , anh không thể ! - Đình Phong ôm lấy cô

- Đồ dơ bẩn , tôi khinh bỉ anh !

Chiêu Lam nói lạnh , Đình Phong nghe cô nói như có một con dao đâm thẳng ngay tim cậu . Điện thoại bỗng reo lên :

- Alo !

- Chuẩn bị đi ! Tôi tới ngay , địa điểm là nhà hoang phía tây !

Chiêu Lam lắng nghe , Đình Phong quay sang cúi xuống thì Chiêu Lam xoay mặt đi , cậu mỉm cười hờn nhẹ vào má cô .

- Anh đi chút anh sẽ về !

- Đi luôn càng tốt !

Đình Phong im lặng đi ra ngoài. Tại biệt thự Hoàng gia , Nhật Vũ ủ rũ lay tay bà Lệ Quân .

- Mẹ...mẹ ơi , bà xã nhỏ của con đâu ! Bà xã nhỏ nói chỉ đi một chút thôi mà !

- Mẹ biết rồi , mẹ đang tìm bà xã nhỏ về ! - bà Lệ Quân nói

- Bà xã nhỏ không thương con , bà xã nhỏ đi tìm người con trai trong đĩa rồi !

- Con nói gì vậy ? Người con trai trong đĩa là sao ? - ông Minh Vũ hỏi

- Trong laptop , bà xã nhỏ đã nhận được cái đĩa !

Ông Minh Vũ lên phòng lấy laptop cô xuống , mở lên thì thấy cảnh Đình Phong đang uy hiếp cô . Linh Trân bùm miệng hoảng hốt , ông Minh Vũ tức giận .Đi nhanh ra xe , chạy đi tới nhà Đình Phong . Nhật Vũ chả hiểu gì , bước tới bế Vũ Lam ra sân chơi . Thì chuông cửa reo lên , cậu chạy ra mở cửa thì < bốp=“”> một cây gậy đập ngay đầu làm cậu ngất đi . 2 tên thanh niên lạ đỡ cậu và bế Vũ Lam vào xe chạy đi mất dạng .

52. Chương 52.

Ông Minh Vũ tới nhà Đình Phong , tức giận vô cùng .

- Cậu chủ các người đâu ?

- Thưa ông , cậu chủ chúng tôi ra ngoài rồi ạ ! - bà quản gia nói

- Mau gọi nó về !

Chiêu Lam trong phòng nghe giọng của ông Minh Vũ liền đập cửa liên hồi , la lên :

- Ba ơi , ba ơi !

Minh Thư nhìn lên phòng Đình Phong , bước lên thì :

- Xin lỗi nhưng cậu chủ không cho người khác lên ! - 1 tên vệ sĩ chặn lại

- Có gì mà không cho người khác lên ! Tránh ra ! - Minh Thư lạnh lùng

- Xin lỗi , thất lễ vậy ! - tên vệ sĩ dậm lên

Minh Thư khề cười né sang một bên , đá lên mặt hắn một cái thật mạnh , làm máu miệng chảy ra , Gia Bảo bước tới đập vào bụng hắn làm bất tỉnh. Minh Thư bước nhanh lên phòng , lại là một mặt khẩu sao ?

- Linh Trân , chuyên môn của cậu nè !

- Ok !

Linh Trân bước lên lấy trong túi xách ra một máy tính ghim một đầu dây vào ổ khóa , cô phân tích nhanh chóng tìm ra giải ra mã vân tay và con số .

- 3010 !

Minh Thư bấm vào , cánh cửa mở ra . Chiêu Lam khụy vào người cô , tất cả mọi người lo lắng thì :

- Alo ! - ông Minh Vũ bắt máy điện thoại

- Cái gì , mau đi tìm nó ngay !

- Gì thế ông ? - bà Lệ Quân hỏi

- Nhật Vũ và Vũ Lam mất tích rồi !

Chiêu Lam hoảng hốt , cả người cô run lên cầm cập thì nhớ lại cuộc nói chuyện của Đình Phong < chuẩn=“” bị=“” đi=“” ,=“” tôi=“” tới=“” liền=“” !=“” địa=“” điểm=“” nhà=“” hoang=“” phía=“” tây=“” !=“”> . Đứng lên cô chạy vào nhà tắm thay ra bộ đồ quần dài áo cúp ngực dính liền màu đen , chạy xuống ga-ra xe.

- Ba mẹ , ba mẹ về nhà đi nhất định sẽ có người gọi về !

- Chiêu Lam , bọn tớ đi với ! - Thảo Trân nói

- Nhà hoang phía tây !

Chiêu Lam leo lên xe mô tô chạy đi . < nhật=“” vũ=“” ,=“” anh=“” nhất=“” định=“” đừng=“” có=“” chuyện=“” gì=“”>

— Căn nhà hoang phía tây —

- Um ! - Nhật Vũ mở mắt ra

- Thức rồi à ! Tao chờ mày nãy giờ đấy ! - Đình Phong nói

- O...anh là người trong đĩa , bà xã nhỏ đâu !

- Haha , mày giả điên giỏi lắm , tụi bây chăm sóc nó đi !

2 thằng đàn ông bước tới , đâm vào mặt cậu rồi bụng ngực làm cho cậu la oai oái .

- Đau quá , bà xã nhỏ ơi !

- Dừng ! - Đình Phong ra lệnh

- Bà xã nhỏ , bà xã nhỏ ơi !

Đình Phong mỉm cười , thì < ầm=“”> cánh cửa mở ra . Chiêu Lam bước vào , 2 tên đàn em chạy tới . Chiêu Lam đạp gót giày vào bụng tên thứ nhất , đâm vào mặt tên thứ hai đng lao tới . Cả 2 tên ngã xuống ngất đi . Đình Phong mỉm cười vỗ tay :

- Quả nhiên đàn chị của Four-Angel có khác ! Bọn chúng không phải là đối thủ của em !

- Khi một thiên thần giận dữ lên đỉnh điểm của nó , thì nó sẽ biến thành một ác quỷ anh biết không !

Chiêu Lam bước tới ôm Nhật Vũ , quan tâm :

- Nhật Vũ , anh không sao chứ ?

- Bà xã nhỏ , bà xã nhỏ ơi có nhiều người lắm ! Anh sợ lắm , mình về nhà đi !

Đình Phong bước tới kéo Chiêu Lam ra , cô quay tay giáng xuống thì bị Đình Phong nắm lại , đẩy cô xuống giường .

- Anh nói cho em biết những thứ anh muốn thì dù ai ngăn cản anh vẫn sẽ giành cho bằng được !

- Buông bà xã nhỏ ra , đồ bỉ ổi ! - Nhật Vũ la

- Haha , mày nói tao bỉ ổi sao ? Mày nhìn mày đi , mày nói mày là đại ca giang hồ sao , không có đâu , vợ mày phải vì mày hi sinh thân thể của mình , mày thì ngu ra không nhớ gì , mày chỉ là một thằng vô dụng không xứng với cô ấy !

- Anh im ngay , không được nói Nhật Vũ như vậy ! - Chiêu Lam la

< xẹt=“”> Đình Phong xé toạt cái áo của cô ra để lộ vòng 1 và tấm lưng trắng nõn của cô , Chiêu Lam rơi nước mắt đẩy Đình Phong ra mà không được . Đình Phong ghì 2 tay cô xuống hôn vào môi cô , Chiêu Lam vùng vẫy . Đình Phong cúi xuống hôn vào cổ cô rồi tới vai cô .

- Aaa ! - Nhật Vũ đứng dậy - Mày buông bà xã nhỏ ra !

- Haha !

Đình Phong đâm vào mặt cậu , Nhật Vũ tức giận siết chặt nắm đấm , đâm vào mặt Đình Phong . Bước tới đâm liên hồi vào bụng cậu , Đình Phong cúi xuống ôm bụng thì Nhật Vũ liền ôm đầu anh , húc gối thẳng ngay đầu cậu làm máu mũi chảy ra nằm xuống nền đất . Nhật Vũ liền chạy tới bên Chiêu Lam :

- Chiêu Lam , em sao rồi ?

- Nhật Vũ , anh nhớ lại sao ?

- Ừ , khổ cho em rồi !

- Nhật Vũ , Chiêu Lam !

Cả đám chạy vào thì thấy Đình Phong đang nằm dưới đất , mỉm cười vui mừng .

- Không sao là tốt rồi !

- Mày nhất định không được sống !

< đoàng=“”> tiếng súng nổ lên , 1 thân thể rơi xuống .

- Sao là cô chứ ? - Đình Phong la

- Đình..Phong ! Đừng giết anh ấy ! - Thảo My ôm bụng đang chảy máu

- Thảo My , sao cô cứu chúng tôi ? - Nhật Vũ nói

- Em không cứu anh .. người em cứu là Đình Phong ! Đừng làm điều xấu nữa !

- Sao cô làm như vậy ?

- Vì ..anh đã cho em được cảm giác yêu thương , Đình Phong !

- Thảo My , các người mau cứu cô ấy bằng không thành con quý tử các người không yên ! - Đình Phong la

- Thảo Trâm , mau lấy đồ dụng cụ đi ! - Chiêu Lam nói

- Hạo Minh , anh ra xe lấy dụng cụ vào đi ! Đình Phong , anh phải cứu cô ta !

Đình Phong đỡ Thảo My lên giường , nắm chặt tay cô .

- Phải cố lên !

Thảo My gật đầu , tắt cả mĩm cười bỏ đi . Đình Phong lấy con dao , gạch đường dây của váy Thảo My ra .

Chiêu Lam nhanh chóng chạy về biệt thự Trần gia .

- Ông , mau nói đi !

- Haha , rốt cuộc con cũng tìm tới !

- Tại sao ông làm như vậy ? Sao ông lại chia cắt chúng con !

- Ta sống không được bao lâu , gia sản này thuộc về con ! Cũng như ta nói một thủ lĩnh thì không có tình cảm ! - ông Hải Đông nói

- Ông ! Ông không hiểu được , muốn có tất cả thì ông phải có được mọi người ủng hộ tinh thần , sống mà không có tình cảm thì chẳng khác gì một cái máy !

Ông Hải Đông nhìn cô , khẽ cười .

- Con rất giống mẹ con ngoan cố cứng đầu !

- Ông , con xin ông mà !

Chiêu Lam ôm lấy ông Hải Đông rơi nước mắt , ông đưa tay vuốt nhẹ mái tóc cô .

-Ta xin lỗi con !

Ông Hải Đông nhắm mắt buông lời bàn tay , Chiêu Lam giật mình nhìn ông rơi nước mắt .

- Ông .. Ông nội !

Chiêu Lam rơi nước mắt ôm lấy ông , Nhật Vũ từ ngoài bước vào ôm lấy thân cô .

- Đừng quá đau buồn mà em , ông nội , con sẽ chăm sóc Chiêu Lam thật tốt !

- Ông ơi .. !

Chiêu Lam rơi nước mắt . Vài ngày sau , Chiêu Lam đứng trước mộ của ông Hải Đông , cúi đầu .

- Mẹ ơi , ông cố sao ? - Vũ Lam nói

- Vũ Lam , con nhớ sau này lớn lên phải giỏi như ông cố nghe chưa ?

- Dạ ! - Vũ Lam nói

- Còn phải giống ba nghe chưa ? - Nhật Vũ nói

- Dạ !

- 3 người hạnh phúc quá nhỉ ? - Thảo My nói
- Đình Phong , Thảo My ! - Chiêu Lam nhìn
- Chú Đình Phong , cô Thảo My ! - Vũ Lam lễ phép
- Chủ tịch , cảm ơn ông đã chăm sóc chúng con ! - Đình Phong cúi đầu trước mộ ông
- Con sẽ nhớ hơn ông ! - Thảo My nói
- Cô Thảo My có em bé hả mẹ ? - Vũ Lam nói
- Ừ , sau này Vũ Lam có em chơi chung rồi !
- Là con gái thì sau này con sẽ cưới làm vợ nhé , cô Thảo My ! - Vũ Lam nũng nịu
- Ừ , mới có lớn nhiều mà đòi cưới vợ à ! Ranh ma giống ai thế ? - Thảo My nói
- Giống ba con đó !

Đình Phong khẽ cười , nắm tay Thảo My đi ra ngoài . Nhật Vũ mỉm cười ôm Chiêu Lam :

- Vợ à !
- Hả ?
- Định mệnh anh yêu em , nhóc à ! - Nhật Vũ nói nhẹ
- Em cũng vậy !

Nhật Vũ hôn say đắm vào môi cô , Vũ Lam ngại ngùng che mắt lại . Cả 2 mỉm cười ôm Vũ Lam , cả gia đình rất hạnh phúc với nhau .

53. Chương Ngoại Truyện : 4 Tiểu Quỷ Làm Việc

6 năm sau , Chiêu Lam loay hoay dưới bếp nhìn lên đồng hồ thì :

- Anh à , đi đón cô đi !
- Kêu tài xế đi , anh muốn ở nhà với em !
- Ô , vậy em đi đón con , bữa hôm đi shopping Linh Trân mua cái váy mới ! Em mặc thử đi đón con !

Chiêu Lam mở tủ lấy chiếc váy cúp ngực bó sát cơ thể màu đen , váy ngắn ngang đùi . Chiêu Lam cầm chiếc đó ra thì :

- Em không được mặc !
- Nhật Vũ , trong luật pháp đâu có cấm em mặc đồ gợi cảm !
- Không được , em là gái có chồng không được mặc !
- Anh cấm được ..em sao ?

Chiêu Lam nói khiêu khích nhìn Nhật Vũ , cậu bước tới giật bộ váy văng xuống nền đất .

- Nhật Vũ , anh có 2 lựa chọn 1 là đi đón con về cùng em vui vẻ ăn cơm 2 là để em mặc bộ váy đó đi đón con !
- Anh chịu thua em , anh đi đón con !
- Vậy mới ngoan ! Trễ rồi , anh đi đi !

Nhật Vũ hôn nhẹ môi cô , rồi khoác choéc áo khoác da lên đi ra lấy xe . Miệng cứ lẩm bẩm :

- Sau này nhất định không cho đi shopping với Linh Trân nữa !

Chạy tới trường mẫu giáo Hòa Bình , trường mẫu giáo khá lớn . Bước xuống xe , Nhật Vũ nhìn cậu con trai khôi ngô tuấn tú của mình đang bị bao vây bởi các bạn nữ .

- Vũ Lam , con trễ 1 phút nữa ta sẽ về bảo mẹ con tới đó !

- Chào mấy bạn nha !

Vũ Lam tung tăng bước ra thì < bộp=“”> Một bé trai béo ú nhưng rất dễ thương , có vẻ rất bực đi đụng vào Vũ Lam .

- Đi để mắt trên trời sao ? - cậu bé béo la

- Người để mắt trên đầu là cậu đó ! - Vũ Lam la

Vũ Lam quay sang thì thấy cậu bé béo bỏ đi cầm chiếc bánh .

- Trù cho ăn xong mắc nghẹn !

Lời trù của Vũ Lam quả linh nghiệm , cậu bé ăn xong liền ho sặc sụa .

- Hoàng tử !

Ông tài xế lo lắng vỗ nhẹ như phủ bụi vào lưng cậu . Nhật Vũ khẽ cười nhìn Vũ Lam :

- Ra tay cứu nó đi !

- Cứu làm chi , nó chẳng chọi cho nó chết !

- Cứu nó con mới trả thù được !

Vũ Lam khẽ cười gật đầu .

- Chú để con giúp !

Ông bác tài xế nhìn Vũ Lam đang lui về sau bắt chớn chạy ào tới , vỗ xuống lưng của cậu bé béo . Lập tức bị một cú giáng xuống như vậy , cậu bé ho sặc ra miếng bánh .

- Hoài Minh An ! Cậu lại gây rối sao ?

1 cô bé đáng yêu bước tới , Vũ Lam nhìn cô tròn xoe 2 mắt , má ửng hồng .

- Chào bạn ! Cảm ơn bạn đã cứu em họ tớ ! - cô bé nói

- Cậu là Ánh Nguyệt cùng lớp đúng không ?

- Ủ , thôi bọn tớ có việc ! Chào nhé !

Vũ Lam nhìn cô bé Ánh Nguyệt cùng cậu bé béo ú lên xe , một đám nhóc khác chạy ra nhỏ hơn cậu 1 hoặc 2 tuổi.

- Anh Vũ Lam biết yêu ? Nói cho cô Chiêu Lam ! - cô bé xinh xắn Linh Chi nói

- Phải méc thôi ! - cậu bé Minh Bảo nói

- Đi thôi ! - cậu bé Hạo Du nói

Vũ Lam đồ bưng 2 má chạy theo lên xe , Nhật Vũ mỉm cười cậu cũng biết được là 2 đứa bé đó chính là công chúa Ánh Nguyệt của tập đoàn PG và hoàng tử của nước Anh Quốc . Quan trọng ct công chúa bé nhỏ đó chính là con của Thảo Mỹ và Đình Phong . Mỉm cười nhìn cậu con trai bé bỏng chở 4 tiểu quỷ về nhà , lên xe thì một cô gái đi ngang qua nháy mắt với cậu.

- Cô Chiêu Lam ơi ! chú Nhật Vũ ngắm gái đó ! - cô bé con của vợ chồng Thế Nam - Linh Trân chạy vào

- Cái gì ? - Chiêu Lam la

- Cô đó nháy mắt với chú , chú cũng nháy mắt lại ! - cậu bé tinh nghịch Hạo Du , con của Hạo Minh - Thảo Trân

- Chúng con là con nít không nói dối đâu ! - Vũ Lam và cậu bé tuần tú Minh Bảo con của Minh Thư và Gia Bảo

Nhật Vũ lui vài bước , Chiêu Lam khẽ cười .

- Không sao , ta ăn cơm nhé !

Tối đến , Nhật Vũ ôm gối mềm đứng trước phòng .

- Anh không có mà , anh chỉ nheo mắt lại vì bị bụi bay vào thôi !

- Haha , ba bị mẹ cho ra ngoài ngủ !

4 tiểu quỷ ôm bụng cười lăn cười bò ra . Bỗng Nhật Vũ cầm 4 tờ giấy 500 nghìn đồng ra , quơ trước mặt 4 tiểu quỷ liền sáng mắt lên .

- 4 đứa vào giải thích ẹ Chiêu Lam rằng ta không có nháy mắt thì cái này thuộc về 4 đứa !

- Xì , ít sịu mẹ cho nhiều hơn !

- gấp 2 !

- Mẹ ơi , ba bị sịu kìa !

Vũ Lam nghe vậy gấp đôi tiền liền la lên , lập tức cánh cửa mở ra Chiêu Lam lo lắng nhìn Nhật Vũ nằm dưới sàn .

- Cô ơi , tụi con chỉ đùa lúc sáng thôi , ai ngờ cô đuổi chú ra làm chú sịu rồi ! - Linh Chi nói

- Đúng đó , hồi sáng chú chỉ bị bụi bay vào mắt thôi ! - Hạo Du nói

- Bây giờ chú sịu rồi , phải làm sao? - Minh Bảo la

- Gọi bệnh viện ! - Chiêu Lam nói

- Không được , ba đang nguy hiểm mẹ phải sơ cứu ... hô hấp nhân tạo đi ! - Vũ Lam tỉnh ranh

Chiêu Lam nhìn 4 đứa tiểu quỷ vẻ mặt của chúng chắc không gạt cô rồi , cúi xuống hôn vào môi Nhật Vũ . Cậu liền mở mắt ra :

- Em tin anh chưa ?

- Tin rồi , anh về phòng ngủ nha !

Chiêu Lam đỡ cậu lên , Nhật Vũ quay đầu lại giơ ngón cái lên . Cả 4 tiểu quỷ cười khà khà , cầm tiền đi về phòng .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dinh-menh-anh-yeu-em-nhoc-a>